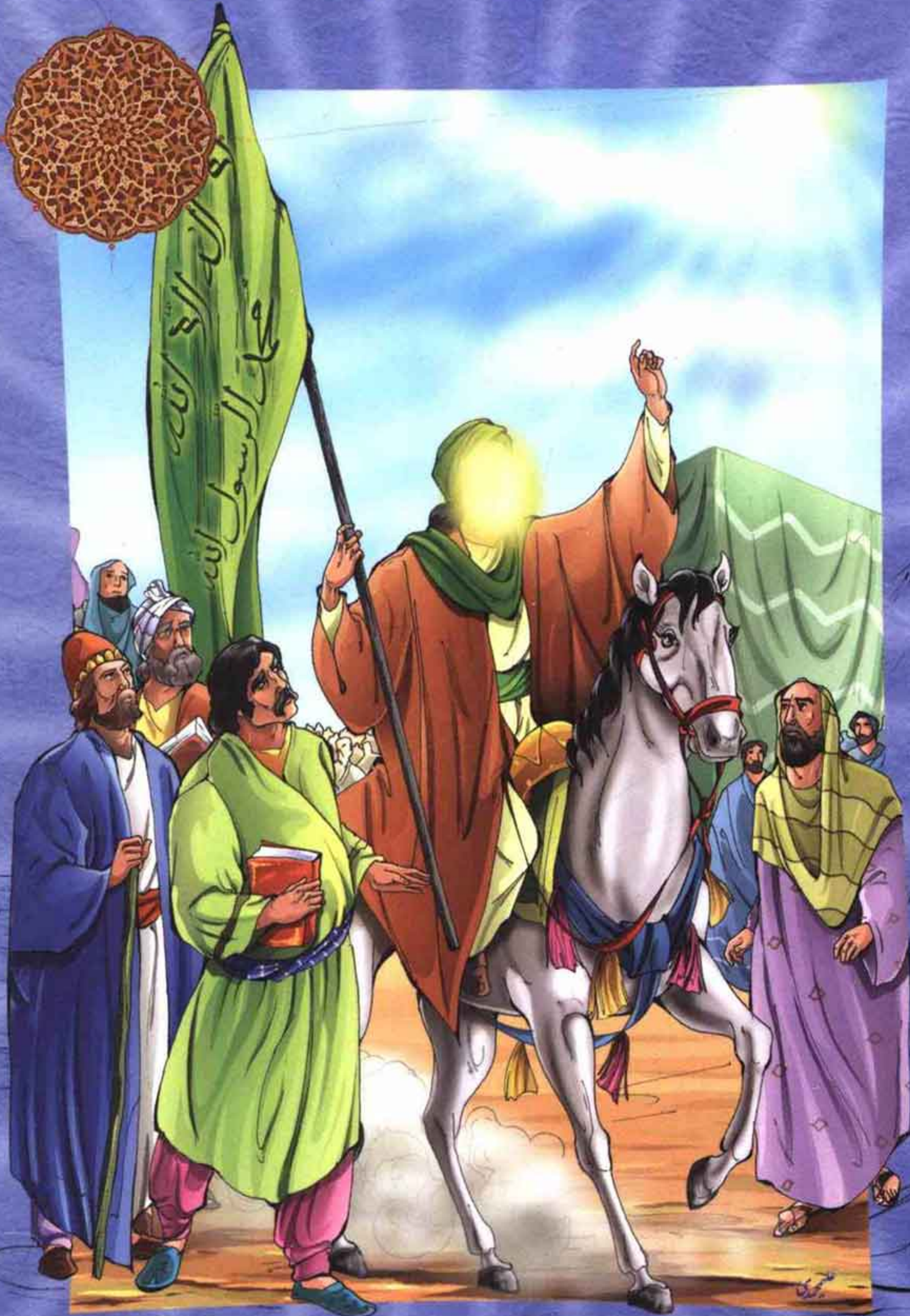

عنه
عنه

قائم آل محمد حضرت مهدی

زندگانی حضرت مهدی از ولادت تا ظهور، سیره اخلاقی و
اجتماعی حضرت مهدی و وظایف شیعیان در زمان غیبت و...

نویسنده: محسن ماجراجو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا صَالِحٍ الْمُهَدِيِّ عليه السلام عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى فَرَجَهُ الشَّرِيفِ

يَا رَبَّ الْحُسَيْنِ بِحَقِّ الْحُسَيْنِ إِشْفِ صَدْرَ الْحُسَيْنِ بِهِ ظُهُورُ الْحُجَّةِ

ماجراجو، محسن ۱۳۶۱ -
قائم آل محمد حضرت مهدی علیه السلام؛ نویسنده محسن ماجراجو.
۱۹۲ ص رقی، انتشارات اصباح ۱۳۸۸.
فهرست نویسی براساس اطلاعات فیبا (فهرست نویسی پیش از انتشار).
کتابنامه: به صورت زیر نویس، واژه نامه.
حضرت مهدی علیه السلام
رده بندی کنگره: ۱۳۸۸ ۲م ۴ف/ ۱۰۴ BP
رده بندی دیویی: ۲۹۷/۱۵۹
شماره کتابشناسی ملی: ۱۶۷۶۹۰۴

ISBN: 978-600-5826-00-5

قائم آل محمد، حضرت مهدی علیه السلام

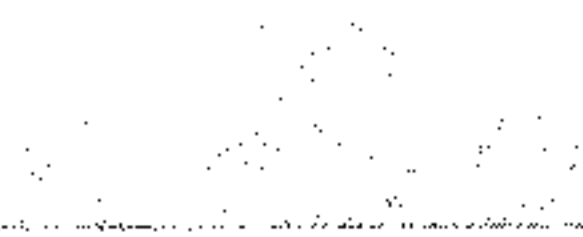
نویسنده: محسن ماجراجو
ویراستار: مهدی صباغی
حروف نگار: رضا فهیمی
صفحه آرا: داود عبادی فرد
ناشر: اصباح
نوبت چاپ: اول/ ۱۳۸۸
چاپ: زائر
صحافی: رضا
شمارگان: ۵۰۰۰ نسخه
قیمت: ۲۵۰۰ تومان
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۵۸۲۶-۰۰-۵

موسسه فرهنگی صلوات

قسم: خیابان انقلاب / روبروی داروفاز انقلاب / پلاک ۷۱۵ شماره های تماس: ۰۱۱۲۳۵۳۱۶۰۶ - ۰۲۷۲۳۵۳۱۶۰۶

حق چاپ و نشر برای موسسه فرهنگی صلوات محفوظ است

هرگونه الکتوربداری و کپی برداری از طرح جلد و متن کتاب خلاف بوده و پیگرد قانونی دارد.

قائم آل محمد حضرت مهدی علیه السلام

زندگانی حضرت مهدی علیه السلام از ولادت تا غیبت،
سیره اخلاقی و اجتماعی حضرت مهدی علیه السلام،
وظایف شیعیان در زمان غیبت، و...

نویسنده:

محسن ماجراجو

ویراستار:

مهدی صباغی

کلام خدا در قرآن

خداوند در قرآن کریم می‌فرماید:

«وَيُرِيدُ أَنْ يَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَيَجْعَلَهُمْ أُتَمَّةً
وَيَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ»

«و اراده کرده‌ایم که بر آن طایفه ضعیف و ذلیل در آن سرزمین منت
گذارده و آنان را پیشوایان خلق قرار دهیم.»

کلام معصومین و احادیث

پیامبر اکرم ﷺ می فرماید:

«مَنْ كَذَّبَ بِالْمَهْدِيِّ كَفَرَ»^۱

«کسی که مهدی ﷺ را تکذیب کند، کافر است.»

امام صادق ﷺ می فرماید:

«مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ الْقَائِمِ فَلْيَنْتَظِرْ وَلْيَعْلَمْ بِالْوَرَعِ وَمَحَاسِنِ
الْأَخْلَاقِ وَهُوَ مُنْتَظِرٌ»^۲

«هر کس می خواهد از یاوران حضرت قائم باشد باید انتظار کشد و در
عین انتظار به تقوا و خوش خلقی رفتار نماید.»

پیامبر اکرم ﷺ می فرماید:

«خوشا به حال شکیبایان در غیبت مهدی ﷺ! خوشا به حال آنانکه بر راه
اهل بیت ثابت قدم می مانند!»^۳

۱. الفتاوی الحدیثه ابن حجر هیثمی، ص ۳۷.

۲. احتجاج طبرسی، ج ۲، ص ۵۹۸.

۳. بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۱۲۳.

درود بر قائم آل محمد حضرت مهدی علیه السلام

«اللهم اصلح عبدك و خليفتك بما اصلحت به انبيائك و رسلك و
حفه بملائكتك و ایده بروح القدس من عندك و اسلكه من بين يديه و
من خلفه رصدا يحفظونه من كل سوء و ابدله من بعد خوفه امنا يعبدك
لا يشرك بك شيئا و لاتجعل لاحد من خلقك على وليك سلطانا و
اذن له في جهاد عدوك و عدو و اجعلني من انصاره انك على كل
شي قدير.»

«بار الها، کار ظهور بنده شایسته و خلیفه راستینت حضرت مهدی علیه السلام را
اصلاح فرما همانگونه که کار پیامبران و فرستادگانت را اصلاح نمودی و
از فرشتگانت نگاهبانی بر او بگمار و از سوی خویش با روح القدس او را
یاری و پشتیبانی فرما و دیده بانانی از پیش رو و پشت سر همراه وی
گردان تا از هر بدی نگاهش دارند و ترس و هراس او را بنه امن و امان
دگرگون ساز که او تو را می پرستد و هیچ چیز را همتا و همانند تو
نمی داند پس برای هیچ یک از آفریدگانت برتری و چیرگی نسبت به ولی
خودت قرار مده و او را در جهاد با دشمنت و دشمنش اجازت فرما و مرا
از یاران او به شمار آور که همانا بر هر کاری توانائی.»

تقدیر و شکر

با قدردانی از عزیزانی که در پدید آمدن این اثر نقش داشته‌اند:

- ✓ ویراستار: مهدی صباغی
- ✓ بازنویس: فاطمه زهرا حبیبی
- ✓ حروف‌نگار: رضا فهیمی
- ✓ صفحه‌آرا: داود عبادی فرد
- ✓ تصویرگر: حمید علیمحمدی
- ✓ رنگ‌آمیزی تصاویر: عاطفه مینوی
- ✓ طراح جلد: یوسف آبادی
- ✓ ناشر: اصباح
- ✓ لیتوگرافی: پرتو
- ✓ چاپخانه: زائر
- ✓ صحافی: پیام
- ✓ ناظر فنی: موسسه فرهنگی صلوات

تقدیم:

مهدی موعود علیه السلام

تقدیم به کسی که می‌آید تا پرچم پر افتخار توحید و اسلام را در سراسر جهان به اهتزاز در آورد. کسی که تحقق وعده‌های خداوند و نجات مستضعفان و به حکومت رساندن آنان به دست او صورت خواهد گرفت و تقدیم به آرزومندان و منتظران حضرت که در آرزوی جمال نورانی‌اش تا قیامت گریانند.

فهرست مطالب

۴	کلام خدا در قرآن
۵	کلام معصومین در احادیث
۶	درود بر قائم آل محمد حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۷	تقدیر و تشکر
۸	تقدیم به:
۱۵	مقدمه:

فصل اول:

زندگانی حضرت مهدی علیه السلام از ولادت تا غیبت

۱۸	شناختنامه حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۱۸	بشارت حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۲۲	ولادت حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۲۷	القاب حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۲۸	نام قائم برای حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۲۹	صفات حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۳۴	کودکی حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۳۸	امامت حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۴۰	غیبت حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۴۲	یاران حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>

فصل دوم:

سیره اخلاقی و رفتاری حضرت مهدی علیه السلام

۴۶	علم حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۴۷	زهد حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۴۸	صبر حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۴۹	عبادت حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۵۰	شجاعت حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۵۱	سختاوت حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>

فصل سوم:

رهنمودهای حضرت مهدی علیه السلام

۵۴	عامل دیدن امام
۵۴	مجاهد منتظر
۵۵	یاد امام در خاطر
۵۶	عمل کردن به وظیفه
۵۶	خمس و زکات مال
۵۷	اعمال ناپسند
۵۷	تعمیل در فرج
۵۸	امنیت اهل زمین

فصل چهارم:

وظایف شیعیان در زمان غیبت حضرت مهدی علیه السلام

۶۰	وظایف منتظران در زمان غیبت
۶۱	تقیه کردن در زمان غیبت
۶۳	شناخت حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۶۴	احترام به نام حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۶۵	اطاعت از حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>

۶۷	حق حضرت مهدی <small>علیه السلام</small> بر مردم
۶۸	دعا برای فرج

فصل پنجم:

گفتار معصومین علیهم السلام در مورد حضرت مهدی علیه السلام

۷۴	زمان فرج
۷۴	زمین و حجت خدا
۷۵	مخفی بودن حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۷۶	مرگ جاهلیت
۷۷	تکذیب کردن حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۷۷	عبادت در پنهانی
۸۱	عدالت حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۸۲	اطاعت منتظران
۸۲	شیعیان حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۸۳	درک و فهم غیبت
۸۴	انتظار فرج
۸۴	بالاترین فرج
۸۵	حفظ دین و ایمان
۸۶	آشفته‌گی مردم در زمان غیبت
۸۷	درک کردن امام
۸۸	شبهات یوسف <small>علیه السلام</small> به حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۸۹	یاوران حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۹۰	زمان ظهور حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۹۱	وقت گزاری برای ظهور
۹۳	وفاداران حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۹۳	آزمایشات در زمان غیبت
۹۴	صبر و استقامت در فرج
۹۴	شکیبایی در فرج
۹۵	شکیبایان در زمان غیبت

۹۵	شمایل حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۹۶	دانش حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۹۷	گشایش در انتظار فرج
۹۸	حضرت مهدی <small>علیه السلام</small> در مکه
۹۸	حضرت مهدی <small>علیه السلام</small> در بیت المقدس
۹۹	سیره حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۹۹	زهد و جهاد حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۱۰۰	نوازش مهدی <small>علیه السلام</small> بر بندگان
۱۰۱	حکومت حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۱۰۱	خبر غیبی حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۱۰۲	زندگی حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۱۰۳	هدایت یافتگان توسط مهدی <small>علیه السلام</small>
۱۰۴	دانش گستری
۱۰۵	حضرت مهدی <small>علیه السلام</small> و شریعت نبوی
۱۰۵	عدالت حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۱۰۶	قضاوت حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>

فصل ششم:

آثار و فواید دعا برای فرج حضرت مهدی علیه السلام

۱۰۸	خواص دعا برای فرج
۱۱۲	فواید مستجاب شدن دعا
۱۱۴	بهترین اوقات دعا کردن
۱۱۵	شرایط دعا کردن
۱۱۷	برای به اجابت رسیدن دعا
۱۱۸	دعای عهد حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۱۲۲	دعای فرج حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۱۲۳	دعای توسل حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۱۲۸	زیارت آل یاسین

۱۳۲	زیارت امین الله
۱۳۵	زیارت حضرت مهدی <small>علیه السلام</small> در جمعه
۱۳۷	زیارت حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۱۳۸	زیارت ناحیه مقدسه
۱۴۹	ترجمه زیارت ناحیه مقدسه

فصل هفتم:

آثار و فواید نماز برای فرج حضرت مهدی علیه السلام

۱۶۴	نماز حضرت مهدی <small>علیه السلام</small> در جمکران
۱۶۶	نماز حضرت مهدی <small>علیه السلام</small> در هر مکان
۱۶۶	نمازها و دعاهای نیمه شعبان
۱۶۹	اعمال نیمه شعبان
۱۷۲	نماز و دعاهای شب نیمه شعبان
۱۷۸	نماز و زیارت در نیمه شعبان
۱۷۹	کتابنامه
۱۸۲	مسابقه کتاب و کتابخوانی
۱۸۳	پرسش نامه
۱۸۷	نظرات و پیشنهادات
۱۸۹	شرح حال نویسنده
۱۹۰	دعای فرج

مقدمه:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

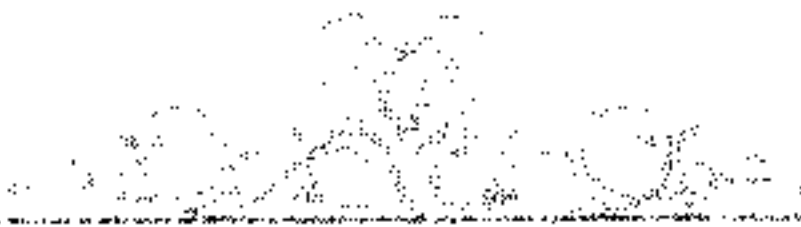
خداوند متعال در هر دوره و عصری، راهنما و هدایت گری برای بندگان خود فرستاده و هیچ گاه آنان را در پهنه گیتی به حال خود وانگذاشته است. از همان زمان که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله به رسالت مبعوث شد، دین مقدس و مبین اسلام، راه رسیدن رستگاری و سعادت را برای بشر به ارمغان آورد و به او آموخت که انسان باید به ریسمان الهی چنگ بزند و یقین داشته باشد که به تکیه گاهی محکم امیدوار شده است.

وقتی پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در حجه الوداع در سرزمینی به نام غدیر خم علیه السلام را به جانشینی خود انتخاب کرد نشان داد که آینده مردم برای آنان مهم و سرنوشت ساز است و هنگامی که این حلقه به امام حسن و ذریه پاکش متصل گشت، معلوم شد که به آنان برای سرنوشت بشر اهمیت قائل هستند و دوست ندارند از راه خارج شوند.

پس از مدتی، نوبت به حضرت مهدی علیه السلام رسید. ایشان به لحاظ گوناگون از چشم‌ها غایب شدند و ارتباط آنان با مردم قطع شد اما همچنان مسئله انتظار و مهدویت به قوت خود باقی است.

اکنون پس از چهارده قرن نه تنها این مسئله کم رنگ نشده، بلکه حتی بیشتر از گذشته ذهن‌ها را به خود مشغول ساخته است.

مسئله مهدویت و اندیشه ظهور حضرت مهدی علیه السلام از عقاید حتمی و قطعی ما مسلمانان به خصوص شیعیان است. کیست که به منجی عالم

بشریت اعتقاد نداشته باشد، اگر کسی به این مسئله بی‌اهمیت باشد، در حقیقت به فرموده رسول خدا ﷺ ایمان ندارد.

پیامبر اکرم ﷺ به حذیفه می‌فرماید:

«وای بر این امت از دست پادشاهان ستمگری که بندگان خدا را می‌کشند و آنها را می‌ترسانند... هنگامی که خداوند اراده کند عظمت و عزت اسلام را باز گرداند همه ستمگران سرکش و عنود را هلاک می‌سازد که او بر هر چه بخواهد قادر است. او این امت را پس از آن که تباہ شده‌اند اصلاح می‌کند.»

ای حذیفه! اگر از عمر دنیا جز یک روز باقی نمانده باشد خداوند آن روز را به قدری طولانی می‌سازد تا اینکه مردی از اهل بیت من جهان را مالک شود و اسلام را آشکار و ظاهر گرداند و خداوند هرگز در وعده خود تخلف نمی‌ورزد.»^۱

محسن ماجراجو

فصل :

زندگانی حضرت مهدی از ولادت تا غیبت

عناوین فصل:

- شناسنامه حضرت مهدی
- بشارت حضرت مهدی
- ولادت حضرت مهدی
- القاب حضرت مهدی
- نام قائم برای حضرت مهدی
- صفات حضرت مهدی
- کودکی حضرت مهدی
- امامت حضرت مهدی
- غیبت حضرت مهدی
- یاران حضرت مهدی

شناسنامه حضرت مهدی علیه السلام

معمولاً برای به دست آوردن اطلاعات شخصی، به معرفی یا مدارک نیاز است؛ اما گاهی اوقات برای شناختن اصل و نسب به مدارک مهم‌تری احتیاج است؛ از همین رو در قوانین ملل مختلف با ارائه یک سند رسمی همچون شناسنامه می‌توان هویت و اصل و نسب شخص را شناسایی کرد. در کتاب‌های اسلامی با سند و ادله‌ی محکم شناسنامه‌ای جهت معرفی مشخصات پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و ائمه اطهار علیهم السلام ذکر گردیده که در قالب شناسنامه‌ای شامل: نام، مقام، لقب، کنیه، نام همسر و... تنظیم شده است:

مقام	امام دوازدهم	نام مادر	ترجس خاتون
نام	م.ح.م. در <small>علیه السلام</small>	تاریخ ولادت	۱۵ شعبان
لقب	ابوالقاسم	محل ولادت	سامرا
کنیه	اباصالح	مدت امامت	نامعلوم
نام پدر	امام حسن عسکری	مدت عمر	نامعلوم

بشارت حضرت مهدی علیه السلام

۱۸

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در آخرین سال زندگی خود با گروه بسیاری از مسلمانان به زیارت خانه خدا رفت، بیش از هزاران نفر در این سفر همراه پیامبر خدا بودند تا آداب حج را از آن حضرت بیاموزند. هنگامی که مسلمانان در بیابان منی بودند، پیامبر خدا همچنان که سوار شتر بود برای مردم خطبه خواند و سفارش‌های فراوان نمود و مسلمانان را به دوستی و برابری و اتحاد سفارش

کرد، آن گاه هنگامی که سخنانش به پایان رسید به آنان که نزدیکش بودند فرمود: جانشینان من بعد از من دوازده نفرند، سپس قدری آرام‌تر فرمود: همگی از قریش هستند و سخنان پیامبر در گوش‌ها ماند و هر کس به فراخور فهم خودش مقداری از آن را به خاطر سپرد. سفارش‌های پیامبر همه جا دهان به دهان برای دیگران نقل شد و در خاطره‌ها ماند که جانشینان پیامبر دوازده نفرند و همگی آنها از قریش‌اند. بسیاری از نویسندگان نوشتند که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در منی یا عرفات فرمود:

«الْخُلَفَاءُ مِنْ بَعْدِي اثْنِي عَشْرًا، كُلُّهُمْ مِنْ قُرَيْشٍ.»

«خلفای بعد از من دوازده نفرند که همه آنها از قریش هستند.»

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در جاهای دیگر نیز این سخن را فرموده بود و بسیاری از نزدیکانش شنیده بودند که جانشینان امامان بعد از پیامبر، دوازده نفرند و همگی آنها از قریش هستند و برخی مردم شنیده بودند که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می‌فرماید:

«تعداد پیشوایان دوازده نفرند به عدد نقبای بنی اسرائیل که آنان نیز دوازده نفر بوده‌اند که آخرین این دوازده نفر، امام قائم است که قیام می‌کند و دولت باطل را بر می‌اندازد و زمین را پر از عدل و داد می‌کند.»

در کتاب داود آمده است که زمین در آخر تسلیم بندگان شایسته پروردگار می‌شود. گفتار پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله نیز توضیحی است در مورد این حقیقت.^۱

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله به نزدیک‌ترین یارانش این بشارت را داده بود که امامان بر حق از فرزندان علی علیه السلام هستند و عدد امامان دوازده نفر است و آخرین آنان مهدی علیه السلام این امت، امام قائم است که به هر حال قیام می‌کند و حکومت باطل را برای همیشه از میان بر می‌دارد؛ اما این سخنان را تنها گروه کمی

۱. سیری در تاریخ، ص ۴.

شنیده بودند و بسیاری از مسلمانان از آنها آگاهی نداشتند؛ بلکه گروه تازه مسلمان که در شهرهای گوناگون می‌زیستند درباره پیشوایان راستین چیزی نمی‌دانستند و شگفت اینجا است که در بنی اسرائیل نیز سروران و رهبران دوازده تن بوده‌اند.^۱

سرانجام پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله رحلت کرد و امت اسلامی در پی آن شدند که بدانند جانشینان پیامبر خدا چه کسانی هستند، گروهی از مردم می‌گفتند: هر کس می‌تواند امام و رهبر مردم باشد، خواه از قریش باشد و خواه از قریش نباشند. اینها همه گروه خوارج بودند که حرفشان هم خیلی خوشایند بود و می‌گفتند: اسلام دین امتیازات نیست. همه بنده خدایند و همه با هم برابرند، قریش و غیر قریش ندارد. اینان که یک گروه تازه مسلمان بودند به خاطر نمی‌آوردند که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله که همه امتیازها را در هم شکست خودش این سخن را گفته است که جانشینان او از قریش خواهند بود گروه خوارج اصلاً این روایت را قبول نداشتند و به گفته خودشان تنها به قرآن عمل می‌کردند و گروه دیگری از مردم گمان می‌کردند که این دوازده نفر جانشینان پیامبران و از خاندان بنی عباس هستند که عموزادگان پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله بودند و خود بنی اسرائیل همین ادعا را داشتند و خودشان را جانشین پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می‌دانستند و خاندان خود را خاندان پیامبر می‌خواندند و می‌گفتند: ما اهل بیت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله هستیم و با این حرفها بود که خلافت اسلامی را به دست آوردند و بر گروه مسلمانان حکومت کردند؛ ولی کم کم عموم مردم متوجه شدند که خلفای بنی عباس هم نمی‌توانند جانشینان پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله باشند، به خصوص خلفای بنی عباس که از بسیاری مردم فاسق‌تر و ظالم‌تر بودند و مردم خواه ناخواه می‌دانستند که یک انسان فاسق و ظالم نمی‌تواند

جانشین پیامبر اکرم ﷺ باشد، مردم در هر جا متوجه خاندان پیامبر شدند و دانستند که حکومت باطل همان حکومت بنی امیه و بنی عباس است و همه دانستند که امامان بر حق همان فرزندان علی علیه السلام هستند و حضرت مهدی علیه السلام نیز دوازدهمین ایشان است و امامی که قیام می کند او است؛ به همین علت، روز به روز توجه مردم نسبت به خاندان علی علیه السلام بیشتر می شد و از طرف دیگر خلفای بنی عباس نیز نسبت به خاندان علی علیه السلام حساس تر می شدند.^۱

خلفای بنی عباس تصمیم گرفتند هر چه بیشتر در تضعیف خاندان علی علیه السلام بکوشند تا بلکه نام آنها را از زبانها و یادشان را از دلها بزدايند؛ از همین رو خلفای بنی عباس پس از امام رضا فرزندان ایشان را زیر نظر گرفتند و آنان را نزد خود نگاه داشتند و بالاتر از این همه آنها را در سنین جوانی مسموم کردند و کشتند تا بلکه از تولد امام دوازدهم جلوگیری کنند؛ ولی خداوند اراده کرده بود که بر آن گروه - که ضعیفشان می شمردند و در تضعیف شان می کوشیدند - منت گذارد و آنان را پیشوای مردم قرار دهد و ایشان را وارثان زمین گرداند و اکنون باید دانست کدام فرقه پیروز می شوند؛ آن که خدا می خواهد یا آنچه ستمگران پنداشته اند.^۲

احمد بن عبدالله می گوید: هنگامی که زبیری ملعون کشته شد، از طرف امام حسن عسکری علیه السلام چنین جملاتی صادر شد:

«خَرَجَ عَنِ أَبِي مُحَمَّدٍ عِ حِينَ قُتِلَ الزُّبَيْرِيُّ لَعْنَهُ اللَّهُ هَذَا جَزَاءُ مَنْ اجْتَرَأَ عَلَى اللَّهِ فِي أَوْلِيَائِهِ يَزْعُمُ أَنَّهُ يُقْتَلُنِي وَ لَيْسَ لِي عَقِبٌ فَكَيْفَ رَأَى قُدْرَةَ اللَّهِ فِيهِ وَ وُلِدَ لَهُ وَ وُلِدَ سَمَاءُ مُحَمَّدٍ فِي سَنَةِ سِتِّ وَ خَمْسِينَ وَ مِائَتَيْنِ.»^۳

«این است کیفر کسی که بر خدا نسبت به اولیائش گستاخی کند، گمان

۱. همان، ص ۶.

۲. همان، ص ۹.

۳. اصول کافی، ج ۲، ص ۱۱۸.

می کرد مرا خواهد کشت و بدون نسل می مانم، چگونه نیروی حق را
درباره خود مشاهده کرد!»

برای آن حضرت در سال ۲۵۶ پسری متولد شد که نامش را «محمد»
گذاشت.

زبیری لقب یکی از اشقیاء زمان آن حضرت و از اولاد زبیر بوده است که
آن حضرت را تهدید به قتل کرده است و خدا او را به دست خلیفه وقت
کشته است.

تقطیع حروف اسم مبارک حضرت مهدی علیه السلام که همانم جدش پیامبر
اکرم صلی الله علیه و آله است، به جهت این است که نام او را بردن جایز نیست.

ولادت حضرت مهدی علیه السلام

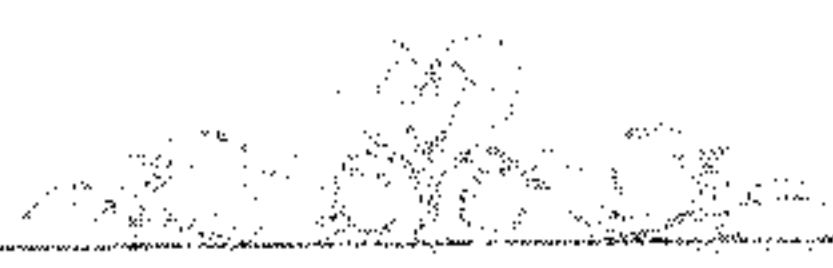
سامرا جدیدترین شهر سرزمین اسلامی بود که توسط خلیفه ساخته شده
بود و لشکر خلیفه و نزدیکانش در آنجا خانه داشتند. خلیفه از حضرت علی
نقی علیه السلام خواسته بود تا در این شهر ساکن شود تا به کارهای امام نظارت
داشته باشد و رفت و آمد مردم نزد آن حضرت دشوار و سنگین باشد و
شاگردان و شیعیان آن حضرت نتوانند با آن حضرت در ارتباط باشند. در
همسایگی امام علی نقی علیه السلام مردی برده فروش زندگی می کرد که به شهرهای
دور دست می رفت و کنیز و غلام می آورد و به رسم آن روزگار می فروخت.
در آن روزگار اسیران جنگی را که جایگاهی برای نگهداریشان نبود به مردم
می فروختند و در شهرها پراکنده می ساختند. امام علی نقی علیه السلام کافور - غلام
خود - را نزد بشر بن سلیمان برده فروش فرستاد و پیغام داد تا به خانه امام
بیاید. بشر بن سلیمان جامه پوشید و به خانه امام علی نقی علیه السلام رفت و سلام
کرد و در نزد آن حضرت نشست. امام علی نقی علیه السلام فرمود: ای بشر! پدرانت
همه از یاران دین و ازدوستان ما بودند دوستی و امانت تو را نیز می دانم،
امروز می خواهم کاری بزرگ به تو واگذار کنم که انجام دهی، بشر گفت: ای

آقای من! در اختیار شما هستم هر چه بفرماید به جان می‌پذیرم. امام علی
نقی علیه السلام فرمود:

خدا رحمت کند تو را ای بشر! در همین روزها قرار است اسیرانی را که
آورده‌اند نزدیکی پل بغداد به فروش رسانند. تو این ۳۰۰ درهم را بگیر و به
بغداد سفر کن، در گروه اسیران، دخترکی است از بزرگ زادگان روم او را
برای من خریداری کن و نزد من بیاور. بشر روانه بغداد شد و دخترک رومی
را که در جمع اسیران ایستاده بود پیدا کرد. دخترک خردسال در گوشه‌ای
ایستاده بود و چیزهایی به زبان رومی می‌گفت و می‌گریست و از اینکه
می‌خواستند او را بفروشند بسیار غمگین بود و بی‌تابی می‌کرد؛ اما هنگامی که
به او فهماندند بشر برای خریداری او آمده است و می‌خواهد او را برای
خاندان پیامبر خریداری کند بسیار خوشحال شد و با چند کلمه عربی که یاد
گرفته بود رضایت خودش را اعلام کرد و آثار رضایت و خوشحالی در او
نمایان شد.

شخصیت‌های بزرگ از پیوندهای بزرگ پدید آمده‌اند تا امت‌ها با
یکدیگر پیوند خوبی داشته باشند و مانند پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله که از هاجر مصری
و امام سجاد علیه السلام و فرزندانش از شهر بانوی ایرانی و حضرت مهدی علیه السلام از
نرجس رومی به دنیا آمده‌اند می‌توان نام برد.

بشر دخترک خردسال را تحویل گرفت و به سامرا خدمت امام علی
نقی علیه السلام برد. امام علی نقی علیه السلام خواهری داشت به نام حکیمه خاتون که بسیار
پاکدل و مهربان و با ایمان بود. امام علی نقی علیه السلام دخترک را - که به نام‌های
آن روزگار نرگس و به عربی نرجس خوانده می‌شد - به خواهرش حکیمه
خاتون سپرد تا از او نگهداری کند و آداب مسلمانی را به او بیاموزد. دخترک
که از نزدیکان قیصر روم بود بسیار هوشیار و پاکدل بود. او به اسلام و
اسلامیان دل بسته بود و در شهرهای روم اسیران مسلمان را دیده و آداب

آنان را پسندیده بود و اکنون که خود را در خانه امام علی نقی علیه السلام و نزد خواهر امام می دید بسیار خوشحال بود و به خود می بالید.^۱

امام علی نقی علیه السلام امام دهم و فرزندش امام حسن عسکری علیه السلام امام یازدهم بودند و بنابراین امام قائم مهدی علیه السلام می بایست فرزند امام حسن عسکری باشد. این مسئله نه تنها نزد خاندان پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله بلکه در کتابهای بسیاری از دانشمندان اهل سنت نیز نوشته شده است که امامان دوازده نفرند و آخرین آنها مهدی علیه السلام است که قیام می کند و حکومت عدل و عدالت را زنده می سازد و این چیزی نیست که شیعیان ساخته باشند بلکه در کتابهای قدیم از خیلی پیش نام امام دوازدهم و صفتهای او نوشته شده بود و همین طور یهودیان نام پیامبر را در کتابهای خود می دیدند و با این حال ایمان نمی آوردند و نام حضرت مهدی علیه السلام نیز در کتابهای اهل سنت یافت می شود. دستگاه خلافت، خاندان امام را به دقت زیر نظر داشت و در صدد بود که اگر برای امام حسن عسکری فرزندی متولد شود او را از میان بردارد؛ از سوی دیگر خاندان امام هم در پنهان داشتن تولد امام دوازدهم می کوشیدند تا دست دشمنان به هیچ وجه به او نرسد. آن خدایی که پیامبرش را در شب هجرت نگاه داشت و او را در دل غار حفظ کرد مهدی علیه السلام امت را می توانست نگهدارد.

اکنون نرگس در خانه حکیمه خاتون خواهر امام علی نقی علیه السلام و عمه امام حسن عسکری زندگی می کرد. یک روز حکیمه خاتون نزد امام علی نقی علیه السلام آمد و گفت: اگر اجازه می دهید نرگس را برای فرزندت حسن در نظر بگیریم که هم فرزندت حسن بزرگ شده است و هم نرگس دختری شایسته است. امام علی نقی علیه السلام فرمود: خداوند تو را خیر دهد که پیوسته به کارهای نیک

اقدام می‌کنی. من از همان آغاز نرگس را برای فرزندم حسن در نظر گرفته بودم، نرگس مادر بهترین خلق خدا است، او مادر کسی است که باید جهان را پر از عدل و داد کند. به این ترتیب، نرگس به ازدواج امام حسن عسکری علیه السلام درآمد و هیچ کس جز امام علی نقی علیه السلام و خواهرش حکیمه از این داستان آگاهی نداشت و نرگس همچنان در خانه حکیمه خاتون بود تا مردم چندان کنجکاو نشوند و دشمنان از ازدواج امام حسن عسکری علیه السلام با نرگس آگاهی نیابند؛ اگرچه خلیفه در هر جا زنان جاسوسی گمارده بود تا از تولد هر نوزادی در خانه امام آگاه شوند و دستگاه خلافت را آگاه کنند؛ همان طور که فرعون نوزادان بنی اسرائیل را جستجو می‌کرد و آنان را می‌کشت. از این پس چندی نگذشت که امام علی نقی علیه السلام در سنین جوانی مسموم شد و به شهادت رسید و امامت به امام حسن عسکری علیه السلام رسید. از امام علی نقی علیه السلام فرزند دیگری نیز به جای ماند به نام جعفر. او با اینکه پسر امام و برادر امام بود مردی نادرست و دروغگو بود و شراب می‌خورد و طنبور می‌نواخت و قمار می‌کرد و در هر موردی با امام حسن عسکری علیه السلام دشمنی می‌کرد و آزارها می‌رساند. دستگاه خلافت از وجود جعفر بهره‌ها می‌برد و چیزها می‌پرسید و در نظر داشت با بودن جعفر در اولین فرصت امام حسن عسکری علیه السلام را مسموم کند تا فرزندی از آن حضرت به دنیا نیاید؛ اما اراده خداوند بر اراده آنان احاطه داشت و آنان در کار خود توفیق نیافتند؛ زیرا دستگاه خلافت در آن ایام سخت دستخوش انقلابات بود؛ چرا که در هر سال و گاهی کمتر از یک سال شورش‌هایی به پا می‌شد و خلیفه‌ای کشته می‌شد و گروهی گرفتار می‌شدند و گروهی دیگر بر سر کار می‌آمدند و هنوز کارهایشان سامان نیافته بود که از میان می‌رفتند و جنگهای روم و دستگاه خلافت نیز در آن روزها بسیار سخت شده بود.^۱

یک روز امام حسن عسکری علیه السلام به حکیمه خاتون فرمود: امشب را نزد نرگس بمان که خداوند مولود مبارکی به ما خواهد داد. امشب نرگس را تنها مگذار خدا تو را رحمت کند که زن نیکوکار و مهربانی هستی. حکیمه خاتون آن شب را همراه نرگس خوابید؛ ولی تا نزدیکی های سحر هیچ آثاری از زایمان پدیدار نبود. ناگهان تولد مولودی که پیامبر بشارت داده بود که نامش همان نام ایشان است نزدیک شده بود و حکیمه خاتون شروع کرد به خواندن «سوره قدر» و دید که کودک در شکم مادر نیز چنین می خواند:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّا أَنْزَلْنَا فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ.»

«ما آن را در شب قدر فرو فرستادیم و از کجا دانی شب قدر چیست؟! شب قدر از هزار شب بهتر است. در این شب فرشتگان و روح نازل می شوند به اجازه پروردگار در هر کاری این شب سلامت است تا به هنگام طلوع فجر.»

حکیمه خاتون هرگز چنین چیزی نشنیده بود و آیا این است که می گویند برخی کودکان در شکم مادران سخن می گویند همان طور که در خواب می بینیم و می شنویم بی آنکه چشمی بنگرد و زبانی حرکت کند و بی آنکه کسی نزد ما باشد. بسیاری از مردم باور نمی کنند چون ندیده اند؛ لیکن حکیمه خاتون آن را که شنیده بود اکنون با چشم خویش می دید، وقتی کودک به دنیا آمد اولین گفتارش این بود که خدایی جز الله نیست و من بنده هدایت یافته خدا هستم. خداوند جهان را توسط من به راه عدالت می آورد و مرا یاری می کند و سلام بر من و سلام بر پدرانم که خاندان پیامبر بودند و من گواهی می دهم که محمد پیامبر خدا و فرستاده خدا است، آن گاه فرشتگان خداوند ندا دادند: این است بنده هدایت شده خداوند مهدی علیه السلام و خداوند می گوید او در پناه من است. من او را از تمامی ستمگران حفظ

می‌کنم، حق را با او استوار می‌دارم باطل را به او سرنگون می‌سازم تا دین حق برای من خالص شود. امام عسکری ندای فرشتگان را شنید و خداوند را به این نعمت بزرگ سپاس گفت و حکیمه خاتون و نرگس و مؤمنان و یاران خالص خود را به تولد مهدی علیه السلام امت بشارت داد و طبق وحی خداوند او را به نامی که رسول خدا به آن خوانده می‌شد (مهدی عج) نامید. او تار و پود کفر و نفاق را در هم خواهد ریخت؛ همان طور که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله بساط مشرکان را در هم کوبید با آنکه یک نفر بیش نبود.^۱

القاب حضرت مهدی علیه السلام

حضرت مهدی علیه السلام یگانه منجی عالم بشریت است، بسیاری از منتظران ایشان را به عنوان قائم آل محمد صلی الله علیه و آله می‌شناسند و یقین دارند که حضرت پس از یک غیبت طولانی ظهور خواهد کرد و جهان را پر از عدل و داد خواهد کرد همانگونه که از ظلم و جور پر شده است.

حضرت مهدی علیه السلام را به القاب دیگری نیز می‌شناسند که همه نشان دهنده این مطلب است که تمام عاشقان و شیفتگان حضرت به چنین روزی اعتقاد دارند و منتظر مهدی صاحب الزمان هستند.

او همان کسی است که بر هم کوبنده حکومت ظالمان و ستمگران است و برپایی حکومت عدل که آروزی آرزومندان است فقط و فقط به دست ایشان رخ خواهد داد. ایشان به نیابت از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و ائمه اطهار سر از پرده برون خواهند کرد و پرچم عدل حضرت علی علیه السلام را در سر تا سر جهان به اهتزاز در خواهند آورد. به ایشان امام عصر و امان زمان می‌گویند؛ چرا که پس از ظهور، زمان و زمین و آنچه وجود دارد با نیروی خداوند تحت نظر

ایشان خواهد بود؛ افتخار شیعیان این است که بتوانیم قبل از ظهور حضرت، از منتظران واقعی ایشان باشیم و بعد از ظهور هم در رکاب ایشان و به فرمان حضرت باشیم.

لقب معروف حضرت مهدی علیه السلام امام عصر علیه السلام صاحب الزمان، بقیه الله، خلف صالح و قائم آل محمد علیهم السلام است.^۱

نام قائم برای حضرت مهدی علیه السلام

هر چند همه ائمه ما قائم هستند، اما خداوند متعال این لقب را برای ایشان مناسب دانستند تا مهدی فاطمه یگانه قائم آل محمد باشد و تنها کسی باشد که به خونخواهی جدش حسین برخیزد و انتقام تمام بلاها و مصیبت‌هایی را که از جانب حکام و ستمگران به آنها رسیده بود بگیرند.

امام رضا علیه السلام از پدران بزرگوارش از امیرالمومنین علی علیه السلام روایت کرده است که ایشان می‌فرماید:

«نهمین فرزند از فرزندان تو یا حسین علیه السلام همان قائم بالحق است، همان ظاهر کننده دین و منتشر کننده عدل.

امام حسین علیه السلام عرض کرد: یا امیرالمومنین علیه السلام! آیا این خبر واقع خواهد شد؟ حضرت فرمود:

آری! قسم به آنکه محمد صلی الله علیه و آله را به پیامبری برگزید و او را از جمیع مخلوقات انتخاب کرد این خبر واقع خواهد شد؛ لیکن بعد از غیبت و حیرتی کسی در آن ثابت قدم نمی‌ماند مگر اشخاص با اخلاص که با روح الیقین مباشرت کرده‌اند. آنها که خدا از آنها پیمان ولایت ما را گرفته است و در دل‌هایشان نوشته و آنها را به واسطه روح خود تأیید نموده است.»^۲

۱. گفتاری از اسلام، ص ۲۲۴.

۲. کمال الدین صدوق.

ابو حمزه ثمالی می گوید: از امام محمد باقر علیه السلام پرسیدم: ای فرزند رسول خدا! مگر شما ائمه همه قائم به حق نیستید؟ امام فرمود: بلی. پرسیدم: پس چرا فقط حضرت مهدی علیه السلام قائم نامیده شده است؟ امام محمد باقر علیه السلام فرمود:

هنگامی که جدم امام حسین علیه السلام شهید شد، فرشتگان به درگاه الهی نالیدند و گفتند: پروردگارا! آیا قاتلان بهترین بندگان را به حال خود وا می گذاری؟ خداوند به آنها ندا فرستاد که به عزت و جلالم طولانی باشد، آن گاه اولاد امام حسین علیه السلام را به آنان نشان داد و فرشتگان خوشحال شدند یکی از آنها ایستاده بود و نماز می گزارد و خداوند فرمود به وسیله این قائم از آنها انتقام می گیرم.

شیخ صدوق می گوید:

از این جهت او را قائم می گویند که وقتی مردم او را فراموش کرده اند قیام می کند.

ارشاد مفید از امام صادق علیه السلام روایت کرده است: چون آن حضرت از جانب خداوند متعال به هر امر مبهم و پوشیده ای راهنمایی می شود او را مهدی علیه السلام می گویند.^۱

صفات حضرت مهدی علیه السلام

در بعضی کتب، صفاتی را برای حضرت قائل شده اند که این صفات در بعضی دیگر پیامبران نیز وجود داشته است؛ اما آنچه باید به آن اشاره کرد این است که مهدی فاطمه آخرین کسی است که به نجات مظلومان جهان می شتابد و پس از ایشان هیچ پیامبر یا امام دیگری نخواهد بود. قیام حضرت

مهدی علیه السلام پایان مبارزه حق علیه باطل است، مبارزه ای که از آغاز آفرینش بشر شروع شده است.

خداوند متعال لباس «قیام» را بر قامت رسای حضرت مهدی علیه السلام دوخته تا یک حکومت جهانی پر از عدل و داد بر پا نماید حکومتی که هیچ کس به چشم خود ندیده است.

امام سجاد علیه السلام می فرماید:

در قائم ما شش صفت از هفت پیغمبر است:

۱. طول عمر که صفت حضرت آدم علیه السلام و نوح علیه السلام بود و حضرت نوح علیه السلام پس از بعثت به پیغمبری ۹۵۰ سال قوم خود را به دین خدا دعوت کرد و پس از آن طوفان شد. خداوند در سوره عنکبوت می فرماید:

«و لقد ارسلنا نوحاً الى قومه فلبث فيهم الف سنة الا خمسين عاماً

فأخذهم الطوفان و هم ظالمون.»^۱

«و همانا ما نوح را به رسالت به سوی قومش فرستادیم. او هزار سال پنجاه سال کم میان قوم درنگ کرد [و خلق را به خداپرستی دعوت نمود و اجابت نکردند] و چون همه ستمگر و ظالم بودند غرق طوفان هلاک شدند.»

پس به نص صریح قرآن ۹۵۰ سال زمان دعوت آن حضرت بوده است بعد از رسالت و البته مقداری از سن آن حضرت گذشته بوده که مبعوث به رسالت شد و نیز به نص صریح قرآن زمانی بعد از طوفان حیات داشته است، پس قدر متین عمر ایشان از هزار سال متجاوز است.^۲

۲. خفای ولادت آن حضرت است با اینکه مردم در صدد تفتیش بودند از تولد آن حضرت تا او را به قتل برسانند که صفت حضرت ابراهیم علیه السلام است؛

۱. سوره عنکبوت، آیه ۱۴.

۲. حجه المنتظر، ص ۶۰.

زیرا منجمین به نمرود خبر داده بودند به ظهور مولودی که زوال مملکت تو به دست او خواهد بود؛ لذا نمرود به جدایی بسین زنان و مردان و به قتل رساندن فرزندان حکم کرد؛ ولی به حفظ الهی مادر ابراهیم آبتن شد و بر حمل او احدی احاطه پیدا نکرد و حضرت ابراهیم علیه السلام در مغاره‌ای متولد شد و کسی بر حال او مطلع نبود با این همه دشمن کاری نتوانست بکند حضرت مهدی علیه السلام نیز خفای ولادتش شبیه به خفای ولادت حضرت ابراهیم علیه السلام است.^۱

۳. غیبت و فرار که صفت حضرت موسی علیه السلام است؛ زیرا وقتی فرعونیان قصد داشتند او را به قتل برسانند فرار کرد و بعد از مدتی ظاهر شد و فرعونیان را به قدرت کامله حق تعالی در معرض هلاکت آورد.

۴. اختلاف مردم در به دنیا آمدن حضرت مهدی علیه السلام است که صفت حضرت عیسی علیه السلام است.

۵. فرج بعد از شدت است که صفت حضرت ایوب علیه السلام است.

۶. خروج با شمشیر و انتقام از کفار است که صفت جدش پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله است.^۲

بعضی از امامان معصوم علیهم السلام نیز به این خصلت‌ها در وجود حضرت مهدی علیه السلام اشاره کرده‌اند، همان خصلت‌هایی که در بعضی از پیامبران وجود داشته است. همه رسولان و ائمه اطهار به خاطر یک هدف مشترک برانگیخته شده‌اند و آن هم هدایت بشر به سوی سعادت و رستگاری است، پس بزرگ‌ترین اشتراک این بزرگواران هادی بودن آنان است و این هدایتگری آنان نیز از جانب خداوند متعال بوده است. امام محمد باقر علیه السلام می‌فرماید:

۱. همان.

۲. همان، ص ۲۲۷.

«در حجت حق و ولی عصر حضرت مهدی علیه السلام پنج خصلت از پنج پیغمبر است:

۱. ظهور آن حضرت بعد از غیبت به حالت و هیئت جوانی با بزرگی سن است؛ در حالی که خداوند او را از تغییر جسم بر خلاف عادت جاریه در اغلب افراد بشر حفظ می‌فرماید؛ چنانچه خداوند حفظ فرمود حضرت یونس علیه السلام را در شکم ماهی که پس از بلعیدن ماهی او را ظاهر کرد به حالت جوانی با آنکه مقتضای عادت خورد شدن استخوانهای آن حضرت و لاغر شدن او بوده است؛ ولی در شکم ماهی به قدرت کامله باری تعالی حضرت یونس علیه السلام به هیئت جوانی به سوی قوم خود رجوع کرد.
خداوند در قرآن کریم می‌فرماید:

«یونس از پیغمبران بود، وقتی به کشتی ای که از مردم پر بود فرار کرد پس کشتی به سبب امواج دریا به مشرق غرق شد اهل کشتی گفتند یک نفر را باید به شط اندازیم تا کشتی از غرق نجات یابد پس به حکم سهام قرعه تعیین گردید پس یونس بود از مغلوبین به قرعه پس یونس را انداختند در شط پس بلعید ماهی او را در حالتی که یونس ملامت می‌کرد خود را که چرا در کشتی نشستم و به قوم خود رجوع نکردم، اگر نبود یونس از مؤمنین هر آینه شکم ماهی قبر واقع می‌شد برای او و هر آینه در شکم ماهی بود مثل مردگان؛ ولی چون از تسبیح کنندگان و ذاکران بود او را حفظ نمودیم و خطاب شد به ماهی و در شکم ماهی محفوظ ماند و در مدت توقف در شکم ماهی اختلافات است، بعضی چهل روز گفته‌اند و بعضی کمتر و پس از درنگ در شکم ماهی انداختیم یونس را در زمین بی‌آب و علف در حالت مرضی که پوست بدن او نازک شده بود و چون طاقت تابش آفتاب را نداشت رویانیدیم بر یونس درخت کدو را که حفظ نماید او را از تابش آفتاب و فرو فرستادیم بر صد امت و صد هزار امت.»^۱

۱. سوره صافات، آیه ۱۳۹-۱۴۸.

تشبیه حضرت مهدی علیه السلام به حضرت یونس علیه السلام از حیث عدم تأثیر طبیعت در جسم و بدن آن حضرت است.^۱

۲. غیبت حضرت مهدی علیه السلام همانند غیبت حضرت یوسف علیه السلام است؛ همچنانکه یوسف غایب شد از برادران و عموم مردم کنعان و مخفی گردید در حالی که حضرت یوسف علیه السلام ایشان را می‌شناخت؛ ولی برادران وی را نمی‌شناختند و امر یوسف بر پدرش یعقوب مشکل گردید؛ زیرا به حیات یقین داشت؛ ولی مکان او را نمی‌دانست و از پدر مخفی بود با قرب مسافتی که بین کنعان و مصر بود همچنین حضرت مهدی علیه السلام غایب گردید از خاص و عام ولی امر او را مردم نمی‌شناسند.

۳. مخفی شدن ولادت حضرت مهدی علیه السلام و طول غیبت او نظیر ولادت و طول غیبت حضرت موسی علیه السلام است؛ همان طور که در ولادت حضرت موسی علیه السلام از خوف دشمن مخفی شد شیعیان او در زمان غیبت او خوار و ذلیل بودند؛ اما بعد از ظهور فرعونیان را غرق کرد و همین طور حضرت مهدی علیه السلام از حیث مخفی شدن در ولادت و غیبت و اذیت شیعیان در زمان غیبت نظیر حضرت موسی علیه السلام است و آیه‌ای که درباره حضرت موسی علیه السلام نازل شده بلکه تأویل او درباره حضرت مهدی علیه السلام است.^۲

۴. اختلاف مردم درباره به دنیا نیامدن حضرت مهدی علیه السلام همان گونه است که درباره حضرت عیسی علیه السلام می‌گویند به دنیا نیامده و عده‌ای می‌گویند به دنیا آمده؛ ولی مرده است و عده‌ای گفته‌اند که کشته شده است.

۵. ظهور با شمشیر حضرت مهدی علیه السلام است که شبیه جدش حضرت ختمی مرتبت است. شیعه همواره در انتظار ظهور مهدی علیه السلام است. او در همه

۱. گفتاری از اسلام، ص ۲۲۸.

۲. همان، ص ۲۲۹.

حال ناظر حالات شیعیان است و برخلاف عقیده جمعی او در مواقع ضرورت به داد شیعیان می‌رسد.^۱

کودکی حضرت مهدی علیه السلام

حضرت مهدی علیه السلام ولادت استثنایی داشته و این برای بسیاری سنوال انگیز بوده و هست؛ از این رو ترسیم و تصویر و شرح مقدمات و برخورد مخالفان و دشمنان اهل بیت در برابر این پدیده ضروری می‌نماید. جریان امامت پیشوایان معصوم پس از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فراز و فرودهای گوناگون پیدا کرد. امامان با حفظ استراتژی کلی و خطوط اساسی امامت در رابطه با حفظ مکتب و ارزش‌های آن، تاکتیک‌ها و روش‌های گوناگونی را در برابر ستم پیشگان در پیش گرفتند. این فراز و نشیب‌ها تا زمان امامت علی بن موسی الرضا استمرار داشت و امامان هر یک به تناسب زمان و مکان و ارزیابی شرایط و اوضاع سیاسی و اجتماعی، موضعی خاص انتخاب می‌کردند. پس از امام رضا علیه السلام جریان امامت شکل دیگری یافت. امام جواد علیه السلام و امام هادی علیه السلام و امام حسن عسگری علیه السلام در برابر دستگاه حاکم و خلفای عباسی موضعی خاص انتخاب می‌کردند. پس از امام رضا علیه السلام جریان امامت شکل دیگری یافت. امام جواد و امام هادی و امام حسن عسگری علیه السلام در برابر دستگاه حاکم و خلفای عباسی موضعی یگانه برگزیدند. از آنجا که این بزرگواران زیر نظر مستقیم و مراقبت شدید خلیفه وقت در حصر و حبس به سر می‌بردند، حرکت‌ها، هدایت‌ها و رهبری‌های آنان محدود شد و فرصت هر گونه حکومت سیاسی از آنان سلب گردید. این محاصره و سخت‌گیری‌ها نسبت به امامان سه گانه از تزویج دختر خلیفه به امام جواد آغاز شد و با

فراخوانی امام هادی و فرزندش امام حسن علیهما السلام به مرکز خلافت (سامرا) و سکونت دادن آنان در محله عسکر ادامه یافت.

احمد پسر اسحاق قمی حکایت می‌کند که خدمت امام حسن عسکری علیه السلام شرفیاب شدم تا درباره جانشین حضرت سنوالم کنم، حضرت پیش از آنکه سخنی بگویم فرمود:

ای احمد بن اسحاق! خداوند از روزی که آدم را آفریده تا روز قیامت زمین را از وجود حجت خود خالی نمی‌گذارد تا گرفتاری‌ها را از اهل زمین برطرف کند و به وسیله او باران بیارد و مواهب زمین بیرون بیاید. عرض کردم: ای فرزند رسول خدا! امام و جانشین بعد از شما کیست؟ حضرت برخاست و به درون خانه تشریف برد، سپس در حالی که کودک سه ساله‌ای را که رخساری همچون ماه شب چهارده داشت روی دوش گرفته بود برگشت، آن گاه فرمود:

ای احمد! اگر پیش خدا و سفرای الهی قرب و منزلت نداشتی فرزندم را به تو نشان نمی‌دادم. این است امام بعد از من، این همانم و هم کنیه پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله است که زمین را پر از عدل و داد می‌کند چنانکه پر از ظلم و جور شده باشد. ای احمد! این کودک در این امت مانند خضر و ذوالقرنین است، به خدا قسم! غیبتی می‌کند که کسی از مهلکه بی‌دینی و گمراهی نجات نمی‌یابد مگر آنان که خداوند آنها را در عقیده به امامتش ثابت قدم داشته و موفق نموده است که دعا کنند خداوند زودتر او را ظاهر گرداند. عرض کردم: آقا! علامتی در این طفل است که دلم اطمینان پیدا کند آیا این همین قائم به حق است؛ ناگهان به سخن آمد و با زبان فصیح عربی فرمود:

«انا بقية في ارضه و المنتقم من اعدائه فلا تطلب اثراً بعد حين يا احمد

بن اسحاق.»

«من آخرین سفیر الهی در زمین و انتقام گیرنده از دشمنان اویم ای احمد

بن اسحاق بعد از آنکه با چشم حقیقت را دیدی دیگر دلیلی نخواه!»

احمد گفت: آن روز دلشاد و مسرور از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام اجازه گرفتم و برگشتم فردای آن روز که به حضورش شرفیاب شدم عرض کردم: یا بن رسول الله! از مرحمتی که دیروز درباره من فرمودید و آقا زاده را به من نشان دادید بسیار مسرور شدم؛ ولی نفرمودی علامتی که از خضر و ذوالقرنین در او است چیست؟ حضرت فرمود:

مقصود غیبت طولانی او است. عرض کردم: یا بن رسول الله! مگر غیبت او به طول می انجامد، حضرت فرمود:

آری! به خدا قسم به قدری طولانی می گردد که اکثر معتقدان به وی منحرف می شوند و جز آنها که خداوند در خصوص دوستی ما از آنان پیمان گرفته، ایمان را در لوح دلشان ترسیم نموده و با تأیید خود مؤید داشته است، کسی بر عقیده حق باقی نمی ماند، ای احمد! غیبت او شاهکار الهی و سری از اسرار خدا و غیبتی از غیبتهای پروردگار است، پس آنچه می گویم قبول کن و از غیر اهلش مکتوم بدار و بر این نعمت شکر کن تا فردای قیامت در بهشت برین با ما باشی.^۱

شیخ طوسی می گوید:

گروهی از مفوضه و مقصره کامل بن ابراهیم مدنی را نزد امام حسن عسکری علیه السلام فرستادند تا راجع به عقیده آنها از آن حضرت سؤال کند. کامل می گوید: من پیش خود فکر کردم که این مطلب را هم از آن حضرت سؤال کنم که آیا داخل بهشت می شود کسی که عقیده و معرفت کامل به ائمه خود نداشته باشد و مانند من که آشنایی با امام دارم آشنایی با امام نداشته باشد؟ وقتی خدمتش رسیدم دیدم لباس سفید و نرمی پوشیده است، با خود گفتم:

۱. زندگانی چهارده معصوم علیهم السلام، ص ۲۰۱.

عقب بزنم، معلوم می شود که باد نبوده که پرده را بالا زده بلکه ملکی به امر امام پرده را بالا گرفته بوده و در این هنگام امام حسن عسکری علیه السلام به من نگاهی کرد و تبسمی نمود و فرمود: ای کامل! دیگر برای چه نشسته‌ای؟ جانشین من آنچه می خواستی به تو گفت، پس من بر خاستم و بیرون آمدم و دیگر آن کودک را ندیدم.

امامت حضرت مهدی علیه السلام

امام حسن عسکری علیه السلام هنوز جوان بود که به دستور خلیفه مسموم گردید و چشم از جهان فرو بست. جعفر برادر امام عسکری در خانه امام حاضر شد و مردم او را تسلیت می گفتند و جعفر چنین وانمود می کرد که پس از برادر مقام امامت به او رسیده است؛ در حالی که پیکر امام در صحن خانه بود و کسی جعفر را صدا زد تا در همان خانه بر پیکر امام نماز بخواند و چند تن از شیعیان با دلی پر از اندوه ایستادند تا بر امام نماز بخوانند. آنان از اینکه نمی دانستند جانشین امام کیست بسیار اندوهناک بودند، همین که جعفر جلو ایستاد تا بر پیکر امام نماز بخواند پرده اتاقی کنار رفت و کودکی - که آثار بزرگی در او نمایان بود - پیش آمد و جعفر را کنار زد و خود به نماز ایستاد، حاضران که گویی روحی را در برابر خود دیده باشند آرام و خاموش به نماز ایستادند، بی آنکه هیچ کدام بتوانند بپرسند که این کودک کیست. همین که نماز تمام شد کودک رفت. حاضران روی به جعفر کردند و گفتند: این کودک چه کسی بود؟ جعفر گفت: به خدا سوگند! من تاکنون او را ندیده بودم و نمی دانم او کیست؛ ولی حاضران دریافتند که او فرزند امام حسن عسکری علیه السلام است و او امام دوازدهم و مهدی علیه السلام صاحب الزمان است؛ ولی

جعفر همچنان ادعا می کرد که برادرش فرزند ندارد و به هر حال خبر فوت امام در شهر انتشار یافت و مردم جلوی خانه امام اجتماع کردند و خلیفه قاضیان و طبیبان و عالمان را فرستاد تا علت مرگ امام را جستجو کنند و قاضیان و طبیبان گواهی دادند امام به مرض طبیعی مرده است و آن گاه یکی از عالمان بر امام نماز خواند و پیکر امام در کنار قبر پدرش به خاک سپرده شد.^۱

آن گاه خلیفه دستور داد تا خانه امام حسن عسگری علیه السلام جستجو شود تا اگر فرزندی هست یافته شود؛ لیکن مأموران اطلاع دادند که برای امام فرزندی نیست؛ بنابراین اموال بین جعفر - برادر امام - و مادر امام تقسیم شد و از طرف خلیفه اعلام کردند که برای امام جانشینی نیست و این دستور و خواهش خلیفه بود؛ ولی اراده خداوند چیزی دیگر بود؛ بلکه خداوند مهدی علیه السلام امت را از دیده‌ها پنهان داشت همان گونه که اصحاب کهف را در رحمت خویش جای داد و تا روزگاری برخی مردم پیوسته نزد حضرت مهدی علیه السلام می رفتند و از او چیزها می پرسیدند؛ اما بعدها کمتر مردم می توانستند با امام ملاقات کنند.^۲

حضرت مهدی علیه السلام حدود پنج سال در کفالت پدرشان بودند و در سال ۲۶۰ هنگامی که پدرش امام حسن عسگری به شهادت رسید آن حضرت حدود پنج سال داشت که به مقام امامت رسیدند.

حضرت مهدی علیه السلام زاده امام حسن عسگری علیه السلام ذخیره‌ای است از ذخیره‌های الهی و نشانه‌ای برای قیامت؛ روزی که ظاهر شود و آیات الهی آشکار گردد و دیگر برای ستمگران توبه و بازگشتی نیست که در آن روز

۱. همان، ص ۲۴.

۲. همان، ص ۲۷.

همه ستمگران برای همیشه نابود می‌شوند حتی نامشان فراموش خواهد شد؛
اگر چه نیرنگشان از کوه‌ها سنگین‌تر باشد.

غیبت حضرت مهدی علیه السلام

باور به مهدی موعود از زمان حیات پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله میان مسلمانان رواج داشته است و پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله او را از اهل بیت و فرزندان فاطمه علیها السلام معرفی می‌کرد. این اخبار در حدی است که هیچ یک از شیعه و اهل سنت وجود مهدی را انکار نکرده‌اند با این تفاوت که برای عموم اهل سنت مهدی پیام آور «آخر الزمان» است؛ ولی شیعه حکمت وجودی خود را با فلسفه غیبت و ضرورت انتظار مهدی علیه السلام گره زد و با اتکای به همین اعتقاد دید غیب گرایانه خود را توانمند کرده و با اطمینان به آن توانسته سدهای پر مخاطره ای را پشت سر بگذارد و با خودیاری اجتماعی در فساد محیط حل نشود، جامعه خود را تهذیب کند و با دید روشن و امیدوارانه به آینده بنگرد و خود را باز یابد و با بهره‌گیری از این اعتقاد از خدمت به دستگاه‌های ستم‌دوری جوید و ابزار حاکمان زور مدار و زور سالار و تزویرگر واقع نشود.

پس مهدی در یک کلمه برای تشیع انسانی کامل به شمار می‌رود که به جامعه آرمانی اسلام جامه عمل می‌پوشاند و از این راه به همه آرمان‌های مردان خدا تحقق می‌بخشد. پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و ائمه علیهم السلام نخستین کسانی هستند که به منظور رفع شبهات از علت غیبت سخن رانده‌اند.

امام صادق علیه السلام علت غیبت را آزمایش الهی می‌داند.^۱

غیبت حضرت مهدی را نمی‌توان به دوری از جامعه و دشواری‌های پیچیده آن تفسیر کرد بلکه مهدی علیه السلام رهبری است بی‌همتا که با شعور

۱. غیبت نعمانی، ص ۲۴۳؛ برگرفته از: چشم به راه مهدی، مجله حوزه، جمعی از نویسندگان.

سرشار، دردها و آرزوهای امت خود و پایگاه‌های مردمی خویش را احساس می‌کند و با فکر و عمل و اندیشه به آنها پاسخ می‌گوید.

حضرت مهدی علیه السلام دارای دو غیبت است:

۱. غیبت صغری که طبق قول مشهور ۶۹ سال است و از سال ۲۶۰ تا ۳۲۹ هجری است؛ ولی از اقوال مختلف دیگری نیز نقل شده که می‌گویند ۷۴ سال است.

۲. غیبت کبری که از سال ۳۲۹ هجری شروع شده و تا وقتی که خدا بخواهد ادامه خواهد یافت.

دوران زندگی حضرت مهدی علیه السلام به چهار بخش تقسیم می‌شود:

۱. دوران کودکی آن حضرت

۲. دوران غیبت صغری

۳. دوران غیبت کبری

۴. دوران درخشان و ظهور آن حضرت در حکومت جهانی.^۱

در غیبت کبری چهار نفر بین امام و شیعیان واسطه بودند که عبارت‌اند از:

۱. عثمان بن سعید

۲. محمد بن عثمان بن سعید

۳. حسین بن روح

۴. علی بن محمد سیمری

غیبت صغری نزدیک به ۷۴ سال طول کشید و با مرگ وکیل چهارم طبق فرموده حضرت مهدی علیه السلام سلسله نیابت خاصه منقطع گشت. شیخ صدوق می‌گوید: وقتی وفات شیخ ابوالحسن علی بن محمد سیمری رسید توقیعی بیرون آورد و به مردم نشان داد. نسخه آن به این مضمون بود:

۱. زندگانی چهارده معصوم علیهم السلام، ص ۱۹۷.

«ای علی بن محمد سیمری! خداوند برادران دینی تو را در مصیبت تو اجر عظیم کرامت فرماید به درستی که تو در اثنای این شش روز وفات خواهی کرد، پس امر خودت را جمع کن و به احدی وصیت نیابت نکن که قائم مقام تو شود؛ زیرا غیبت کبری واقع شده و مرا ظهوری نخواهد بود مگر به اذن خدای تعالی و این ظهور بعد از این است که زمان غیبت طول بکشد و دلها را قساوت بگیرد و زمین از جور و ستم پر شود و زود باشد کسانی بیایند از شیعیان من که ادعای مشاهده مرا کنند، پس آگاه باشید که هر کس قبل از خروج سفیانی و قبل از صیحه آسمانی دعوی مشاهده کرد او کذاب و افترا زننده است.»^۱

یاران حضرت مهدی علیه السلام

شیعیان و پیروان واقعی کسانی هستند که همه باید از یاران واقعی ایشان باشند و خدای نکرده نگوییم که ما با این کارهایمان نمی‌توانیم از یاران واقعی ایشان باشیم؛ حضرت مهدی علیه السلام از یاران و منتظران واقعی خود انتظار دارد که در رکاب ایشان باشیم، همچنانکه پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می‌فرماید:

«برترین کارهای امت من، انتظار فرج است.»

یاران حضرت مهدی علیه السلام ۳۱۳ تن هستند که با سپاه اسلام در جنگ بدر برابری می‌کنند و عقیده به ظهور حضرت مهدی علیه السلام فقط مربوط به شیعیان عالم تشیع نیست؛ بلکه بسیاری از مذاهب اهل سنت مالکی، حنبلی، شافعی و حنفی نیز به این اصل اعتقاد دارند و دانشمندان آنها این موضوع را در کتابهای فراوان خود آورده‌اند و بالاتر این که اعتقاد به دوره آخرالزمان و انتظار ظهور منجی عالم حضرت ولیعصر تنها منحصر به دین مقدس اسلام

نیست؛ بلکه در دین‌های دیگر (یهود مسیحیت و...) به عنوان یک اصل مسلم مورد قبول است.^۱

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله دوره حضرت مهدی علیه السلام را که دارای دوره کمالیت بشریت است چنین معرفی می‌کند:

بعد از آنکه پیمانۀ ظلمت و جور پر شد، دنیا را پر از عدل و داد می‌کند و هم خدای آسمان از مهدی علیه السلام راضی است و هم خلق خدا و مردم روی زمین می‌گویند: سپاس خدا را که شر این ظلمها از سر ما کوتاه شد، ثروت را به طور عادلانه و مساوی تقسیم می‌کند و خداوند دل‌های امت اسلام را غنی می‌سازد و در نتیجه فقرها و نیازها و حقارتها و بیچارگیها، کینه‌ها و حسادت‌ها همه بیرون می‌رود و راهها امن می‌شود و صلح و صفا برقرار می‌شود.^۲

شمشیر حضرت مهدی علیه السلام «سیف الله» (شمشیر خدا) و «سیف الله المنتقم» (شمشیر انتقام الهی) است که بر سر ستمگران مستکبران و تبهکاران تاریخ فرود می‌آید؛ در حالی که بر سر ضعیفان و مستضعفان رحمت می‌بارد.^۳

۱. زندگانی چهارده معصوم علیهم السلام، ص ۲۰۱.

۲. همان، ص ۲۰۵.

۳. همان.

فصل :

سیرہ اخلاقی و رفتاری حضرت مہدی

عناوین فصل:

- علم حضرت مہدی
- زہد حضرت مہدی
- صبر حضرت مہدی
- عبادت حضرت مہدی
- شجاعت حضرت مہدی
- سخاوت حضرت مہدی

علم حضرت مهدی علیه السلام

از امور ثابت و مسلم است که حضرت مهدی علیه السلام از همه مردم عالم تر و درایت و احاطه آن بزرگوار به انواع و اقسام علوم و معارف، گسترده تر است؛ زیرا او از وارثان علوم جدش رسول خدا و از خزانه داران حکمت نبوی است.

احاطه کامل او به احکام و شرعیات دین و به شنون و جوانب مختلف شریعت جد بزرگوارش سید پیامبران، یکی از علوم گسترده ایشان است. معصومین علیهم السلام در کلمات و بیانات خود، به علو مرتبه و مقام علمی آن حضرت قبل از آنکه متولد شود اشاره نموده اند که عبارت اند از:

۱. حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام در بیان اوصاف آن حضرت می فرماید: او از نظر حفاظت، از همه شما وسیع تر و از نظر علم، زیادتر است و بیشتر از همه صله رحم به جا می آورد.

۲. حرث - فرزند مغیره نضری - می گوید: به حضرت ابا عبدالله حسین بن علی علیه السلام گفتم: مهدی به چه چیزی شناخته می شود؟ حضرت فرمود: «به شناخت حلال و حرام و به اینکه مردم به او نیازمندند؛ ولی او به کسی نیاز ندارد.»

۳. امام محمد باقر علیه السلام می فرماید:

«این امر - یعنی حکومت - از کوچک ترین ما (حضرت مهدی علیه السلام) از نظر سن و زیباترین ما از نظر ذکر است. خداوند متعال علم را به او ارث داده

و او را به خود وا نگذاشته است.»

۴. امام محمد باقر علیه السلام می فرماید: علم به کتاب خدای عزوجل و سنت رسول خدا مانند زراعت در قلب مهدی ما به بهترین وجه می روید، هر یک از شما چنانچه باقی ماندید تا او را ببینید، هنگام دیدن آن بزرگوار بگویید:

«السلام علیکم یا اهل بیت الرحمة و النبوة و معدن العلم و موضع الرسالة.»^۱

«درود و سلام باد بر شما اهل بیت رحمت و نبوت و معدن علم و جایگاه رسالت آسمانی.»

۵. در زمینه وسعت علم و فراگیر بودن دانش و معارف حضرت مهدی علیه السلام نقل شده است که وقتی آن حضرت ظهور کند، یهود را با تورات احتجاج و استدلال می فرماید و در نتیجه بیشتر آنان اسلام می آورند.

حضرت مهدی علیه السلام در ایام غیبت صغرا برای جهان اسلام تنها مرجع اعلی و محور مراجعات بود؛ لذا نواب اربعه آن حضرت، مسائلی را که مسلمانان می پرسیدند به آن حضرت تقدیم می کردند و حضرت مهدی علیه السلام نیز به آنان پاسخ می فرمودند که بسیاری از آنها در کتابهای فقه و حدیث، ضبط و ثبت شده و مورد استناد فقهای اهل بیت علیهم السلام در فتوای احکام است.

شیخ صدوق علیه السلام بسیاری از آن پاسخها را که دست خط شریف حضرت مهدی علیه السلام بوده، نگهداری کرده است.

روش و سیره اهل بیت علیهم السلام در همه زمینه های فکری و عملی از جمله زهد در دنیا و کنار زدن لذایذ و خوشی ها شبیه یکدیگر است. ممکن نیست که سیره یکی از آن بزرگواران را بررسی کنید مگر اینکه می بینید که اعراض و

۱. زیارتنامه معصومین علیهم السلام.

روگرداندن از دنیا در زندگی آن بزرگواران برجسته و هویدا است. حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام - باب مدینه علم رسول خدا صلی الله علیه و آله - حقیقتاً دنیا را سه طلاقه نمود که قابل رجوع نباشد و فرزندان پاک و پاکیزه آن حضرت هم همین سیره درخشان را پیموده اند. مجموعه ای از احادیث و روایات از ائمه اطهار علیهم السلام در زهد حضرت مهدی علیه السلام پیش از آنکه متولد شود، در تاریخ نقل شده است که بعضی از آنها عبارت‌اند از:

۱. معمر فرزند نخلد از امام رضا علیه السلام روایت می‌کند که فرمود:

«لباس و غذای قائم آل محمد فقط خشن و زبر است.»

۲. ابوبصیر از امام صادق علیه السلام روایت می‌کند که فرمود: «در خروج و ظهور

حضرت مهدی علیه السلام، عجله نکنید، قسم به خدا! لباس او خشن و طعامش نان جوین، غلیظ و ستر است.»

۳. علی فرزند ابی حمزه و وهب از امام صادق علیه السلام روایت کرده‌اند که

حضرت درباره حضرت مهدی علیه السلام فرمود: «لباس او غلیظ و خشن و طعامش سفت و سخت است» مسلم است که این روش در همه زمینه‌های زندگی آن حضرت، جاری است و اگر چنین روش درخشنده ای نداشت، خداوند متعال او را برای بزرگ‌ترین حرکت اصلاحی در همه دورانهای تاریخ بر نمی‌گزید. پس او است که زمین را از قسط و عدل پر می‌کند بعد از آنکه از ظلم و جور پر شده باشد و بشریت را از غرور و نخوت ستمکاران نجات می‌دهد و خیرات و اموال الهی را بین محرومان و بیچارگان تقسیم می‌کند.

صبر حضرت مهدی علیه السلام

یکی از صفات برجسته و ذاتی و فضایل روحی حضرت مهدی علیه السلام صبر و تحمل است. آن حضرت، سختیها و بلاهای بیشتر و عظیم‌تری از همه امامان معصوم علیهم السلام می‌بیند. در دوره‌های طولانی تاریخ حیاتش، حوادث تلخ و رویدادهای بزرگی را می‌بیند که جهان اسلام را سیاه و پیکره و اعضای آن را

تکه تکه نموده و امت اسلامی با تمام تکه و پاره‌هایش زیر دست و پای کافران و استعمارگران به زمین افتاده‌اند و دست و پا می‌زنند. اینان انواع و اقسام ظلم و ستم را در جهان اسلام رواج داده و حدود و احکام خدا را تعطیل کرده و ثروت مسلمانان را به غارت برده‌اند و در تمام قضایای امت اسلامی، تحکم نموده و زورگو هستند.

همه این بلاها و مصیبت‌ها جلوی چشم و گوش آن حضرت انجام می‌گیرد و او به خاطر پدر بودنش برای تک تک افراد امت اسلامی و به خاطر رهبری معنوی اش، قلب مبارکش از این همه مصیبت‌ها و بلاهایی که بر سر امت اسلامی وارد می‌شود، به درد آمده، می‌سوزد.

و حقا صبر و بردباری را به جاودانگی، قرین خود نموده و همه شئون و امورش را به خدای احدیت سپرده است و این ذات مقدس حضرت احدیت است که سر رشته همه امور به دست او است و او است که حاکم علی الاطلاق بر بندگان است و هیچ گونه حکم و نظر دیگری برای غیر خدا نیست.

عبادت حضرت مهدی علیه السلام

عبادت و بندگی حضرت مهدی علیه السلام همانند عبادت پدران گرامی اش است؛ همان امامانی که زندگی و عمرشان را به خدای متعال تقدیم کردند و حب الله و دوستی حضرت احدیت را در اعماق وجودشان نفوذ دادند و سرتاسر وجودشان را محبت خدا فرا گرفته بود؛ لذا بیشتر روزها را روزه می‌گرفتند و شبها را به عبادت و بندگی حضرت حق می‌گذراندند. آری! عبادت حضرت مهدی علیه السلام مانند این بزرگواران است؛ لذا راویان حدیث، مجموعه ای از دعاهای شریف آن حضرت را - که برخی از آنها در قنوت و برخی دیگر در غیر نماز خوانده می‌شود و بر نهایت وابستگی آن حضرت به خدای متعال و انقطاع او از همه چیز و پیوستن به خدای کریم دلالت دارند

نقل کرده‌اند که عبارت‌اند از:

۱. دعای حضرت مهدی علیه السلام در قنوت: حضرت مهدی علیه السلام این دعا را در قنوت نمازش می‌خواند:

«اللهم مالک الملک، تؤتی الملک من تشاء و تنزع الملک ممن تشاء و تعز من تشاء و تذل من تشاء، بیدک الخیر، انک علی کل شی قدیر، یا ماجد! یا جواد! یا ذی الجلال و الاکرام! یا ذا البطش! یا فعال لما یرید، یا ذا القوه المتین!»

این دعای شریف از نهایت قدرت غیر قابل تصور خدای آفریننده هستی و بخشنده حیات، حکایت می‌کند. پس او است که هستی بخش و ابداع کننده جمیع مخلوقات است. این دعا دلالت می‌کند که آن حضرت، پیروزی بر دشمنان خدا و پیغمبر را از خداوند می‌خواهد و نیز می‌خواهد که یاران او را جمع نماید تا دین را احیا و کلمه لا اله الا الله را اعلی و رفعت بخشد.

۲. دعای دیگر حضرت مهدی علیه السلام در قنوت: حضرت این دعای شریف را در قنوت بعضی از نمازهایش می‌خواند:

«اللهم صلی علی محمد و آل محمد و اکرم اولیاءک بانجاز و عدک و بلغهم درک ما یأملونه من نصرک و اکفف عنهم بأس من نصب الخلاف علیک.»

آن حضرت در این دعای شریف، آشکارا فهمانده است که جهت اقامه دین و احیای سنت جدش سید پیامبران و جهت انتقام از دشمنان اسلام و توحید، بسیار مشتاق است که ظهور نماید.

شجاعت حضرت مهدی علیه السلام

حضرت مهدی علیه السلام از همه مردم، شجاع‌تر و دلیرتر است و در قوت، نیرومندی و شهامت، همانند جد بزرگوارش پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله است؛ زیرا آن

حضرت با تمام قوا، نیروهای شرک و ریشه‌های جهل و ستم را در هم کوبید و حقوق و کرامت انسان و حق او را در زندگی اعلان کرد. پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در مقابل درندگان و سران شرک و کفر - که تلاش می‌کردند پرچم اسلام را به زیر بکشند و دین اسلام را در همان زادگاهش زیر خاک کنند - ایستادگی کرد و سران آنان را نابود و سربازانشان را پراکنده ساخت و کلمه خدا را در زمین، بلندی و عظمت بخشید و سبط و خلیفه حضرت مهدی علیه السلام همین کار را پی می‌گیرد و نتیجه ستم ستمکاران و طاغوتها را به آنان می‌چشانند و با یک اراده محکم - که سستی در آن راه ندارد - مجد و عظمت اسلام را به آن بر می‌گردانند و در مقابل هیچ عاملی از عوامل ترس و ضعف، تسلیم نمی‌شود.

سخاوت حضرت مهدی علیه السلام

حضرت مهدی علیه السلام دستش از همه بازتر و جود و سخاوتش از همه بیشتر است و راویان اتفاق دارند که آن حضرت در زمان حکومتش، خیرات و رزق خدا را بر تمام فقرا تقسیم می‌کند به طوری که هیچ فقیر و نیازمندی روی زمین نمی‌ماند تا جایی که کسی که زکات بر او واجب شده، فقیری پیدا نمی‌کند آن را به او بدهد. این احادیث عبارت‌اند از:

۱. ابو سعید از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در داستان حضرت مهدی علیه السلام نقل می‌کند که حضرت فرمود:

«مردی پیش او می‌آید و می‌گوید: یا مهدی علیه السلام! به من عطا کن، به من عطا کن، آن حضرت به مقداری که آن مرد بتواند حمل کند، ظرفش را پر می‌کند.»

۲. ابن عساکر از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله نقل کرده است که می‌فرماید:

«در آخر الزمان خلیفه ای خواهد آمد که مال را انباشته می‌کند.»

۳. جابر می‌گوید: مردی خدمت امام محمد باقر علیه السلام آمد و رو به حضرت

کرد و گفت: این پانصد درهم را که زکات مال من است تحویل بگیر و در موردش مصرف کن. امام محمد باقر علیه السلام فرمود:

«خودت آنها را بین همسایگان، یتیمان، مستمندان و برادران دینی ات تقسیم کن و این وقتی است که قائم ما قیام کند؛ زیرا او به طور مساوی تقسیم می کند و نسبت به خلق خدا - خوب باشند یا بد - عدالت را رعایت می کند. هر کس از او اطاعت کند، خدا را اطاعت کرده و کسی که از او عصیان کند، خدا را معصیت نموده و چون به امر مخفی و پنهانی هدایت می کند، مهدی نامیده شده است.»

۴. حضرت مهدی علیه السلام، تورات و سایر کتابها را از غاری در انطاکیه بیرون می آورد و برای اهل تورات به تورات و اهل انجیل به انجیل و اهل زبور به زبور و اهل فرقان به فرقان، حکم می کند و اموال دنیا - آنچه زیر و روی زمین است - نزد او جمع می شود، پس می گوید: ای مردم! بیایید به روی آن چیزی که در آن قطع رحم کردید و خون بر زمین ریختید و در آن مرتکب محرمات خدا شدید، سپس عطا می دهد به حدی که پیش از آن، این مقدار به آنان داده نشده است.

۵. حضرت مهدی علیه السلام، دریایی از کرم و بخشش است و او به خلق خدا نیکی و احسان می کند و آنان را از زنجیرها و گرسنگی و محرومیت نجات می دهد و آرامش و امنیت و بی نیازی را بین آنان گسترش می دهد.

فصل سوم:

راهنمودهای حضرت مهدی

عناوین فصل:

- عامل دیدن امام
- مجاهد منتظر
- یاد امام در خاطر
- عمل کردن به وظیفه
- خمس و زکات مال
- اعمال ناپسند
- تعجیل در فرج
- امنیت اهل زمین

عامل دیدن امام

همه شیعیان آرزو دارند که روی زیبای مهدی عج را ببینند. خداوند متعال هر چشمی را به دیدن روی مهدی عج منور نمی‌سازد. چشمی که به حرام آلوده باشد، قلبی که از دروغ و تهمت پر شده باشد، مغزی که همیشه در ظلم و جفا به سر برده باشد نباید به دیدن حضرت مهدی عج امیدوار باشد. خداوند عادل است، انسان‌هایی که به دستورات الهی عمل می‌کنند از افراد سعادت‌مند روزگار هستند و این اشخاص می‌توانند از منتظران واقعی حضرت باشند تا لیاقت دیدن روی مهدی فاطمه را داشته باشند.

حضرت مهدی عج می‌فرماید:

«وَلَوْ أَنَّ أَشْيَاعَنَا وَقَقَّهْمُ اللَّهُ لِطَاعَتِهِ عَلَىٰ إِجْتِمَاعٍ مِنَ الْقُلُوبِ فِي الْوَفَاءِ بِالْعَهْدِ عَلَيْهِمْ لَمَّا تَأَخَّرَ عَنْهُمْ الْيَمْنُ بِلِقَائِنَا.»^۱

«اگر شیعیان ما که خداوند آنان را به اطاعت خویش موفق گرداند در وفای به عهد الهی هم دل و هم پیمان می‌شدند سعادت دیدار ما از آنان به تأخیر نمی‌افتاد.»

مجاهد منتظر

همه مظلومان عالم منتظرند تا حضرت مهدی عج ظهور کند و زمین را از

۱. همان، ص ۱۰؛ به نقل از: اصول کافی، ج ۱، ص ۳۷۷.

عدل و داد پر نماید. زمانی فرا خواهد رسید که هیچ ظالمی جرئت نمی‌کند حق مظلومی را پایمال کند. تمام نگاه‌ها به حکومت عادلانه حضرت مهدی علیه السلام است. خدا کند لیاقت داشته باشیم تا از سربازان و جان بر کفان آن حضرت باشیم. اگر چه تا کنون بسیاری از خون‌های بی‌گناهان بر زمین ریخته شده اما تا ظهور حضرت نیز باز هم خون‌های بر زمین ریخته خواهد شد؛ ولی این بی‌عدالتی با آمدن حضرت به پایان خواهد رسید و تمام ستمگران و قاتلان به سزای عمل شان خواهند رسید.

حضرت مهدی علیه السلام می‌فرماید:

«الْمُنْتَظَرُ لِأَمْرِنَا كَالْمُتَشَعِّطِ بِدَمِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ.»^۱

«کسی که چشم انتظار حکمیت ما باشد مانند مجاهدی است که در راه خدا به خون خویش غلتیده باشد.»

یاد امام در خاطر

حضرت مهدی علیه السلام هیچ گاه منتظران واقعی خود را فراموش نمی‌کند. حضرت همیشه و در همه حال به یاد دوستداران خود است و حتی در کارها نیز به آنان مدد می‌رساند؛ در حقیقت این ما هستیم که از یاد حضرت مهدی علیه السلام غافل هستیم و این نوعی بی‌احترامی به حضرت می‌باشد.

ای کاش به مرحله‌ای برسیم که حضور حضرت مهدی علیه السلام را در لحظه لحظه زندگی مان حس کنیم و همین موضوع باعث می‌شود بسیاری از کارهای ناپسند را کنار گذاشته و در صراطی قدم بگذاریم که حضرت مهدی علیه السلام از ما انتظار دارند.

حضرت مهدی علیه السلام می‌فرماید:

«إِنَّاغَيْرَ مُهْمَلِينَ لِمُرَاعَاتِكُمْ وَ لَنَا سِينَ لَذِكْرِكُمْ.»

۱. همان، ص ۲۲؛ به نقل از: کمال‌الدین صدوق، ص ۶۴۵؛ بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۱۲۳.

«ما در مراعات حال شما کوتاهی نمی‌کنیم و یادتان را از خاطر نمی‌بریم.»

عمل کردن به وظیفه

شایسته است که انسان رفتار و گفتاری داشته باشد که دوست و معشوق او از آن کردار خشنود شود؛ در این صورت دوست داشتن خود را به یارمان نشان داده‌ایم و باعث شده‌ایم که او نیز ما را دوست داشته باشد و حقیقتاً این رضایت دو طرفه است و همیشه اینگونه بوده است؛ اما سبک سرانی همچون... خیال می‌کنند که فقط حضرت مهدی علیه السلام باید آن‌ها را دوست داشته باشد و به گمان خود کارهایشان مورد رضایت مولا و آقایمان حضرت مهدی علیه السلام است.

حضرت مهدی علیه السلام می‌فرماید:

«فَلْيَعْمَلْ كُلُّ امْرِءٍ مِنْكُمْ بِمَا يَقْرَبُ بِهِ مِنْ مُحَبَّتِنَا.»^۱

«هر یک از شما باید به آنچه او را به مقام محبت ما نزدیک می‌کند، عمل نماید.»

خمس و زکات مال

خمس و زکات از جمله اموری است که خداوند بسیاری از بندگان خویش را به وسیله آن مورد امتحان و آزمایش قرار می‌دهد. بعضی‌ها به گونه ای مال و دارایی خود را پنهان می‌کنند تا از این امتحان الهی فرار کنند؛ اما نمی‌دانند که خدا از راز درون سینه‌ها آگاه است و هرگز نمی‌توانند به فریبکاری روی بیاورند. از طرفی خمس و زکات باعث زیاد شدن مال و روزی می‌گردد. اگر انسان‌ها از این عمل آگاه باشند، خودشان به حسابشان رسیدگی خواهند کرد.

۱. همان؛ به نقل از: احتجاج طبرسی، ج ۲، ص ۵۹۸.

حضرت مهدی علیه السلام می فرماید:

«إِلَّا مَنْ اتَّقَى رَبَّهُ وَ أَخْرَجَ مِمَّا عَلَيْهِ إِلَى مُسْتَحَقِّهِ كَانَ آمِنًا فِي الْفِتْنَةِ الْمُبْطِلَةِ.»^۱

«همانا هر کس تقوای پروردگارش را پیشه کند و از آنچه به عنوان حقوق شرعیه خمس و زکات بر عهده دارد به مستحقش بپردازد، از فتنه‌های باطل کننده دین و دنیا در امان خواهد بود.»

اعمال ناپسند

حضرت مهدی علیه السلام با نیروی عظیم الهی به تمام کارهای انسان‌ها آگاه است، اگر کسی به چنین موضوعی واقف باشد هیچ گاه به کاری روی نمی آورد که مولایش از او ناراحت و ناخشنود گردد.

حضرت مهدی علیه السلام می فرماید:

«فَمَا يَحْسَبُنَا عَنْهُمْ إِلَّا مَا يَتَّصِلُ بِنَامِهَا نُكْرَهُهُ وَلَا نُؤْتِرُهُ مِنْهُمْ.»^۲

«آنچه ما را از آنان پوشیده داشته چیزی نیست جز اخباری که از کارهای ناپسند و نکوهیده آنان به ما می رسد.»

تعجیل در فرج

شیعیان و منتظران واقعی حضرت باید بدانند که فقط نباید در دلشان منتظر ظهور ایشان باشند بلکه باید این انتظار در رفتار و کردارشان نیز رسوخ کند. یکی از کارهای که حتماً باید منتظران آن حضرت انجام دهند این است که در هر لحظه به خصوص بعد از نماز برای فرج ایشان دعا کنند و از خداوند بخواهند که فرج ایشان را نزدیک گرداند.

حضرت مهدی علیه السلام در توقیع شریف خود می فرماید:

۱. همان، ص ۲۴؛ به نقل از: احتجاج طبرسی، ج ۲، ص ۵۹۸.

۲. همان.

«وَ اكْثِرُوا الدُّعَاءَ بِتَعْجِيلِ الْفَرَجِ فَإِنَّ ذَلِكَ فَرَجِكُمْ.»

«جهت تعجیل فرج بسیار زیاد دعا نمایید که آن فرج شما است.»

امنیت اهل زمین

انسان‌های روی زمین به نعمت امنیت و آسایش پی برده اند. چه بسیار ملت‌هایی که در دام انسان‌های ظالم گرفتارند و آرزوی شان این است که بتوانند روزگاری را در امنیت و آسایش به سر برند. البته هر چه به آخر زمان نزدیک شویم، ظلم و ستم بیشتر می‌شود تا جایی که هر ستمگری در هر جای دنیا برای خودش حکومت می‌کند؛ اما در همان لحظات خداوند حضرت مهدی عج را به سوی مظلومان می‌فرستد تا از آنان دفاع کند و همان طور که زمین پر از ستم شده است، آن را از عدل و داد پر کند.

حضرت مهدی عج می‌فرماید:

«إِنِّي لِأَمَانٍ لِأَهْلِ الْأَرْضِ كَمَا أَنَّ النُّجُومَ أَمَانٌ لِأَهْلِ السَّمَاءِ...»^۱

«من موجب امنیت اهل زمین هستم همچنانکه ستارگان سبب امنیت اهل آسمان هستند.»

۱. همان، ص ۶؛ به نقل از: کمال الدین شیخ صدوق، ج ۲، ص ۴۸۵.

فصل چهارم:

وظایف شیعیان در زمان غیبت حضرت مهدی

عناوین فصل:

- وظایف منتظران در زمان غیبت
- تقیه کردن در زمان غیبت
- شناخت حضرت مهدی
- احترام به نام حضرت مهدی
- اطاعت از حضرت مهدی
- حق حضرت مهدی بر مردم
- دعا برای فرج

وظایف منتظران در زمان غیبت

حضرت مهدی علیه السلام ذخیره همه هستی، ثمره همه رسالت‌ها، منبع همه کمالات، سرچشمه همه خیرات و جلوه گاه همه نیکویی‌ها و زیبایی‌ها است. حضرت مهدی علیه السلام شیعیان را از یاد نمی‌برد؛ همچنانکه معصومین علیهم السلام می‌فرمایند:

«وَأُولَٰئِكَ لِنُزِّلَ بِكُمْ اللَّوَاءَ وَ اصْطَلَمَكُمُ الْاَعْدَاءُ.»^۱

«اگر یاد او نبود بلاهای سخت بر شیعیان فرود می‌آمد و دشمنان آنان را نابود می‌کردند.»

حضرت مهدی علیه السلام همیشه به یاد شیعیانش است و برای آنها دعا می‌کند. خدا محبت و مودت حضرت مهدی علیه السلام را در ضمن محبت سایر اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله بر همگان واجب نموده است.

خداوند در قرآن کریم می‌فرماید:

«قُلْ لَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِی الْقُرْبٰی.»^۲

«بگو من از شما جز مودت و محبت خویشاوندانم اجر و مزدی برای رسالت نمی‌خواهم.»

در حقیقت همین مودت‌ها و ارتباط‌های روحی و معنوی است که راه

۱. وظایف منتظران، ص ۲۴؛ به نقل از: احتجاج طبرسی، ج ۲، ص ۵۹۸.

۲. سوره شوری، آیه ۲۳.

سیر به سوی خدا را فراهم می‌آورد و سلوک انسان را در راستای اراده حق شکل می‌دهد.

خداوند در قرآن کریم می‌فرماید:

«قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ.»^۱

«بگو هر اجر و پاداشی از شما خواسته‌ام برای خود شما است.»

همچنین می‌فرماید:

«قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مِنْ شَاءِ أَنْ يَتَّخِذَ الْوَالِدُ الْعَدْلُ.»^۲

«بگو من از میان شما اجر رسالت را نمی‌طلبم مگر از آن کسانی که

بخوانند راهی به سوی پروردگار خویش بیابند.»

تقیه کردن در زمان غیبت

تقیه در لغت از ریشه وقایه به معنی حفظ چیزی از خطر و ضرر است، چنانکه تقوا نیز از این ریشه است. تقوا یعنی نگهداری نفس از محرمات الهی. بنابراین تقیه به معنی حفظ جان یا شرف و آبرو یا مال از خطر دیگری است از طریق اظهار کردن عقیده یا عملی که بر خلاف مذهب او و موافق با مذهب دیگری است. آنچه گفته شد معنی لغوی و عرفی تقیه است و در اصطلاح شرعی عبارت است از جلوگیری از ضرری که ممکن است از جانب دیگری به انسان برسد از طریق موافقت کردن قولی یا فعلی با او در امری که بر خلاف حق است. بنابراین در زمان غیبت خطرات بی‌شماری که مسلمانان به خصوص شیعیان را تهدید می‌کند باید تقیه کرد.

امام محمد باقر علیه السلام می‌فرماید:

«الْتَّقِيَّةُ دِينِي وَ دِينُ آبَائِي وَ لَا أَيْمَانَ لِمَنْ لَا تَقِيَّةَ لَهُ.»^۱

۱. سوره سبأ، آیه ۴۷.

۲. سوره فرقان، آیه ۵۷.

«تقیه [جزء] دین من و دین پدران من است و کسی که تقیه نمی کند ایمان ندارد.»

امام صادق علیه السلام می فرماید:

«إِنَّ تِسْعَةَ إِعْشَارِ الدِّينِ فِي التَّقِيَّةِ وَ لَا دِينَ لِمَنْ لَا تَقِيَّةَ لَهُ.»^۱

«نه دهم دین در تقیه است و کسی که تقیه ندارد دین ندارد.»

باید تقیه را شعار عمل قرار داد و این چیزی است که در دوران حضرت مهدی علیه السلام خیلی ارزشمند و مفید است.

امام رضا علیه السلام می فرماید:

«آن کس که از گناه پرهیز ندارد، دین ندارد و آن کس که تقیه نمی کند، ایمان ندارد. همانا گرامی ترین شخص نزد خداوند کسی است که بیشتر به تقیه عمل کند.»

پرسیده شد: تا کی ای رسول خدا صلی الله علیه و آله؟ حضرت فرمود:

«تا روز تعیین شده که روز ظهور قائم ما اهل بیت است، پس هر کس قبل از قیام قائم ما تقیه را ترک کند از ما نیست.»^۲

امتحانات الهی یکی پس از دیگری برای مؤمنان پیش می آید و میزان صبر و استقامت آنان را به بوته امتحان می گذارد. آیا می توان پذیرفت که اجر منتظران برابر اجر هزار شهید همانند شهدای بدر و احد باشد و انتظار، بالاترین عبادت بلکه بالاترین جهاد امت پیامبر به شمار آید با این همه بدون استقامت و پایداری لازم حاصل گردد؟ آیا می شود قبول کرد که منتظران حضرت مهدی علیه السلام همچون مجاهدان شهید به خون غلتیده در راه خدا باشند اما این درجه والا را بدون تحمل سختی ها و شکنجه های فراوان به دست آورند؟! ۶۲

۱. وظایف منتظران، ص ۲۴؛ به نقل از: احتجاج طبرسی، ج ۲، ص ۵۹۸.

۲. همان، ص ۴۶؛ به نقل از: وسایل الشیعه، ج ۲، ص ۵۴۴.

۳. همان، ص ۴۸؛ به نقل از: کمال الدین شیخ صدوق، ص ۳۷۱.

شناخت حضرت مهدی علیه السلام

آثار هدایت و جلوه‌های عنایت حضرت مهدی علیه السلام در همه جای زمین و زمان پیدا است. بارش باران و نزول رحمت‌های الهی، رویش گیاهان و پیدایش نعمت‌های فراوان، طلوع و غروب خورشید و انتظار روز و ماه و سال، گردش زمین و استقرار آسمان و افلاک همه به برکت وجود او است. پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می‌فرماید:

«بِئْمَنِهِ رُزِقَ الْوَرَىٰ وَ بِوُجُودِهِ ثَبَّتَتِ الْأَرْضُ وَالسَّمَاءُ.»

«به برکت او است که آفریدگان روزی داده می‌شوند و به وجود او است که زمین و آسمان ثابت و پایدار می‌ماند.»

حضرت مهدی علیه السلام و ویژگی‌های او را دوباره باید شناخت، امامت و نقش آن را دیگر باره با دیدی عمیق‌تر و در گستره‌ای وسیع‌تر بررسی کرد. راستی! چرا عدم شناخت حضرت مهدی علیه السلام همپای شرک و جاهلیت و تکذیب او هم ردیف کفر و بی‌ایمانی شمرده شده است؟ در دعا می‌خوانیم:

«اللَّهُمَّ عَرَّفْنِي حُجَّتِكَ، فَإِنَّكَ إِن لَّمْ تُعَرِّفْنِي حُجَّتَكَ ظَلَلْتُ عَنْ دِينِي.»

«خدایا! حجت خویش را به من بشناسان که اگر حجت خود را به من نشناسانی از دینم گمراه خواهم شد.»

جز با شناخت امام راه هدایت را نمی‌توان شناخت و جز با معرفت او به معرفت دینی نمی‌توان دست یافت. به یقین شناخت امام عصر - که کلید همه معارف وحی است - با یادگیری نامها و القاب و تاریخ ولادت و غیبت او حاصل نمی‌شود، باید در حکمت نامها و نشان‌های او اندیشه کرد، باید در شگفتی‌های ولادت و حیات او تأمل نمود، باید غیبت پر رمز و راز او را بررسی کرد و عوامل و لوازم آن را با نگاهی مسئولانه جستجو کرد، باید در

کلمات و فرمایشات امام دقت کرد، باید در نامه‌ها و فرامین او تدبر کرد، باید آنچه را که سبب خشنودی و ناخشنودی او است باز شناخت.

احترام به نام حضرت مهدی علیه السلام

هنگام شنیدن یا خواندن نام شریف حضرت مهدی علیه السلام الزامی است یا حداقل استحباب فراوان دارد در حالت قیام دست بر سر گذاشته و تواضع و احترام کرد و نام هیچ کس جز قائم آل محمد به صورت سیره و شأن در نیامده است.^۱

امام رضا علیه السلام را در خراسان می‌دیدند که در موقع ذکر نام «قائم» بر می‌خاست و دست بر سر می‌گذاشت و می‌فرمود:

«خدایا! فرجش را تعجیل فرما و قیامش را آسان گردان.»^۲

از امام صادق علیه السلام پرسیدند: سبب برخاستن به خاطر ذکر لفظ «قائم» از القاب امام حجت چیست؟ حضرت فرمود:

«زیرا او را غیبتی طولانی است و او از شدت مهربانی خود نسبت به دوستانش هر کس را که به این لقب از او یاد می‌کند به دیده عنایت می‌نگرد؛ زیرا این لقب یاد آور حکومت و حسرت غربت او است و به خاطر بزرگ داشت او است که باید بنده خاضع و فروتن هنگامی که مولای گرامی او با دیدگان شریفش به او نگاه می‌کند برخیزد و احترام کند و تعجیل فرج او را از خدای تعالی بخواهد.»^۳

بی‌تردید این برخاستن - که به فرمایش امام صادق علیه السلام یادآور قیام و حکومت حضرت مهدی علیه السلام است - تنها به انگیزه احترام صورت نمی‌گیرد؛ بلکه دلالتی بر آمادگی شیعه منتظر برای قیام و همراهی با مولای خویش نیز

۱. همان، ص ۱۷.

۲. منتخب الاثر، آیت‌الله صافی، ص ۵۰۶.

۳. همان.

دارد، برای انتظار فرج حضرت مهدی علیه السلام باید این چنین بود:

۱. همانند کسی که در بیابانی بی انتها سرگردان مانده و تنها و وحشتزده راهنمایی می طلبد.
۲. همانند کسی که پس از تشنگی های بسیار با پنجه های دردمند زمین را کنده و در آرزوی جوشش آبی گوارا لاله می زند.
۳. همانند کسی که هنگام بالا رفتن از کوهی پایش لغزیده و دست به سنگی گرفته و کمک دهنده ای را فریاد می کند.
۴. همانند کسی که کنار بستر بیماری عزیز ترسان از جان دادن او درد آشنا را لحظه شماری می کند.
۵. همانند کسی که در قحط سال بی باران کنار مزرعه عطش زده اش به امید پدیدار گشتن ابر رحمت دیده به کرانه های آسمان چشم دوخته است.
باید انتظار کشید، باید دیده به راه حضرت مهدی علیه السلام بود و باید هر صبح و شام چشم انتظار فرج بود. آنها که پس از ظهور، شایستگی خدمت می یابند کسانی هستند که در دوران غیبت خدمت به امت امام و اهداف امام را سرلوحه زندگی خویش قرار داده اند.^۱

اطاعت از حضرت مهدی علیه السلام

با محبت حضرت مهدی علیه السلام است که زمینه های اطاعت از او فراهم می آید و با اطاعت از او است که راه کمال انسان به سوی خدا هموار می شود. امام صادق علیه السلام می فرماید:

«هَلِ الدِّينُ إِلَّا الْحُبُّ؟»

«آیا دین چیزی به جز دوستی است؟»^۲

۱. احتجاج طبرسی، ج ۲، ص ۵۹۸.

۲. همان، ص ۲۷؛ به نقل از: تفسیر عیاشی، ج ۱، ص ۱۶۷.

شوق دیدار یار را شاید نتوان برای همگان یک وظیفه شمرد. این وظیفه عاشقی است، این تکلیف سوختگان هجران است. آن کس که فراق حضرت مهدی علیه السلام بی تابش کرده، آن کس که دوری رخ زیبای یوسف فاطمه خواب را از چشمانش گرفته، آن کس که غیبت مولایش راحت و آرامش و آسایش را از او سلب نموده، به چیزی جز دیدار نمی اندیشد؛ همچنانکه در دعای شریف ندبه می خوانیم:

«عَزِيزٌ عَلٰى اَنْ اَرٰى الْخَلْقَ وَ لَا تُرٰى.»

«بر من دشوار است که مردم را ببینم اما تو دیده نشوی.»^۱

دعای ندبه - که مناجات زاری کنندگان از فراق ولی عصر است - سرشار از این جلوه های شوق است؛ گویا امام صادق علیه السلام - که خود از مشتاقان حضرت قائم بودند - دعای ندبه را به عنوان فراقنامه ای پرسوز بین شیعه به ودیعه نهاده اند تا چگونگی شرح اشتیاق را به سوخته بالان آتش فراق بیاموزند؛ همچنانکه می فرماید:

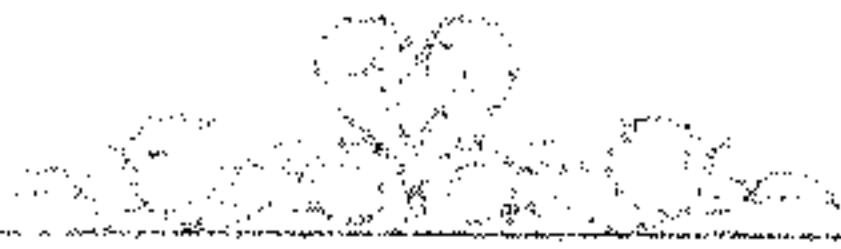
«جانم فدای تو ای حضرت مهدی علیه السلام، ای نهایت آرزوی مشتاقان، ای کسی که هر زن و مرد با ایمانی دیدار تو را تمنا می کند و به یاد تو فریاد بر می دارد و در فراق تو ناله و زاری می کند، مولای ما! سوز عطش به درازا کشید کی آن زمان فرا می رسد که از آب گوارای دیدارت سیراب شویم؟»
«مَتٰی تَرٰنَا وَ نَرٰکَ؟»

«کی می شود که تو ما را ببینی و ما تو را؟»^۲

اگر عزیزی گمشده ای داشته باشد تا پیدایش نکند ممکن نیست آرام بگیرد بلکه شب و روز خود را به جستجو می گذراند تا گمشده اش را پیدا کند، هر چه عزیزتر باشد بی تابی و سرگردانی اش افزون تر است. حضرت

۱. همان، ص ۲۸؛ به نقل از: فرازهایی از دعای شریفه ندبه.

۲. همان، ص ۲۹.

مهدی علیه السلام در این دوران عزیزترین و گرامی‌ترین موجود روی زمین است، باقی مانده خدا در زمین، خلیفه خدا، وجه خدا، نور خدا، حجت خدا، یاری‌گر دین خدا، راهنما و سرپرست و پناه بندگان خدا او است. اگر دست به دامن مهر او نرسد چه می‌کني؟ ریشه کن کننده ظالمان، بر طرف کننده کژی‌ها و انحرافات، از بین برنده ستم و تجاوز، تجدید کننده واجبات و مستحبات، احیاگر قرآن و حیات بخش معالم دین خدا او است.^۱

اگر در کنارش نباشی و برکات حضورش را درک نکنی چه می‌کني؟ همین که بدانی او کیست به جستجو و ادارت می‌کند، همین که بفهمی او چه نقشی در زندگی تو و جامعه‌ات دارد در جستجو بی‌تابت می‌کند و این خود نوعی تکلیف و وظیفه است. شیعه در دوران غیبت وظیفه دارد که بنا به تعهدات خویش در مسیر اهداف ولایت - که همان غایات رسالت است - تلاش کند و جستجوی حضرت مهدی علیه السلام به نوعی برای تحقق همان اهداف است.^۲

در غیبت مولا شایسته نیست نشستن و چشم به در دوختن، باید برخاست، باید عمل کرد، باید مسئولیت پذیرفت، باید کوشید؛ اما بر اساس ورع و تقوا نه بر اساس هوای نفس و نه به خاطر مال و منال و نه به خاطر پست و مقام و نه به خاطر شهوت و محبوبیت. انسانی در شمار اصحاب حضرت مهدی علیه السلام در می‌آید که به جهاد اصغر و اکبر عمل نماید.

حق حضرت مهدی علیه السلام بر مردم

حق حضرت مهدی علیه السلام بر همه بندگان به ویژه بر شیعیان حق حیات است، حق هدایت است، حقی نیست که بتوان آن را با معیاری سنجید و

۱. همان، ص ۳۰.

۲. احتجاج طبرسی، ج ۲، ص ۵۹۸.

ارزش گذاری کرد، حقی نیست که بتوان آن را با دنیا و آنچه در آن است مقایسه کرد؛ همچنانکه در دعا می خوانیم:

«وَاعِنَّا عَلَى تَأْدِيَةِ حَقُّوقِهِ إِلَيْهِ.»

«خداوندا! ما را در ادای حقوق او یاری فرما.»

مهم ترین مسئله ای که در این زمان باید مورد نظر قرار گیرد موضوع دعا برای وجود مقدس حضرت مهدی علیه السلام است و اصولاً هر دعایی که با یاد و دعا برای آن حضرت قرین نباشد دعایی بی معنا و بدون هدف است و دلیل مطلب کاملاً واضح است؛ زیرا در این زمان کلیه امورات جهان به اجازه آن وجود مقدس است و حق تعالی حضرت صاحب الزمان علیه السلام را حجت خود بر خلائق مقرر فرموده و بسی جهالت و جسارت است که انسان به یاد منافع شخصی خویش باشد و فقط برای خود دعا کند و صاحب و ولی نعمت خود را فراموش نماید.

مسئله دعا برای حضرت مهدی علیه السلام در این زمان ویژگی خاصی پیدا می کند؛ از همین رو اشخاصی که در خواب یا بیداری خدمت حضرت مهدی علیه السلام مشرف می شوند، می فرمایند:

ظهور نزدیک شده (انشاءالله) و مؤمنان باید برای تعجیل فرج دعا نمایند؛ چون این دستورات و خبر آن به حد تواتر رسیده و می توان از آن وجوب دعا برای حضرت مهدی علیه السلام را استنباط نمود.^۱

دعا برای فرج

۶۸

فرج کلی به معنای اینکه با ظهور حضرت مهدی علیه السلام جهان از انواع کفر، شرک، نفاق، بدعت و ظلم و جور پاک می گردد و زمین آباد می شود و همه با آرامش زندگی می کنند به طوری که همه ثروتمند و سلامت هستند و

۱. مفاتیح الحاجات، ص ۹.

شخص فقیری پیدا نمی‌شود و مذهب حق بر سراسر جهان حکم فرما می‌گردد و البته این نکته قابل توجه است که دعا برای تعجیل فرج حضرت مهدی عج فواید بسیار زیادی دارد که عائد به شخص داعی می‌شود؛ بنابراین دعا برای حضرت مهدی عج مقدمه تمام ادعیه است؛ همچنانکه حضرت مهدی عج به شخصی که شفا داده بودند فرمودند:

«به مردم بگو که دعای اَللّٰهُمَّ كُنْ لِرَبِّكَ... را هر روز بخوانند.»^۱

دعا یعنی صدا زدن و مدد خواستن در حل مشکلات از خالق خود. دعا کردن یکی از بهترین اعمالی است که هم خداوند کریم در قرآن و هم پیامبر اکرم ص و امامان معصوم سفارش بسیار نموده‌اند.^۲

خداوند در قرآن کریم می‌فرماید:

«برای خدا نام‌های نیک است، پس او را به وسیله آنها بخوانید و دعا کنید.»^۳

همچنین می‌فرماید:

«مرا بخوانید و درخواست کنید تا پاسخ دهم.»^۴

پیامبر اکرم ص می‌فرماید:

«دعا حربه مؤمن است برای دفع دشمن و عمود دین است که به آن دین مؤمن برپا است و نور آسمان و زمین است.»^۵

همچنین می‌فرماید:

«ناتوان‌ترین مردم کسی است که از دعا کردن ناتوان باشد.»^۶

۱. همان، ص ۹.
۲. همان، ص ۲۹.
۳. سوره اعراف، آیه ۸۰.
۴. سوره غافر، آیه ۶۰.
۵. بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۲۸۸.
۶. مشکاه الانوار، ص ۱۱۰۹.

امام صادق علیه السلام می فرماید:

«دعا همان عبادتی است که خداوند درباره اش می فرماید:
همانا کسانی که از عبادت و پرستش من تکبر کنند به زودی با ذلت و
خواری وارد جهنم خواهند گشت، سپس فرمودند:
دعا کن خدا را بخوان و مگو کارها بر حسب تقدیر الهی انجام خواهد
شد.»^۱

امام صادق علیه السلام می فرماید:

«خداوند عزوجل خوشش نمی آید که بندگانش از همدیگر خواهش و
درخواست کنند و همین مطالب را دریاہ خودش دوست دارد؛ چون
خداوند عزوجل خوشش می آید که از او سؤال و درخواست کنند و
نعمتهای خداوندی را از وی بخواهند.»^۲

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید:

«کسی که به دعا توفیق یابد بدبختی ندارد و وقتی خدا توفیق خود را برای
دعا فراهم نمود علامت آن است که درهای رحمت را به روی او گشوده
است.»^۳

امام صادق علیه السلام می فرماید:

«همانا بنده مؤمن درباره حاجتی خدای خود را خوانده، دعا می کند، در آن
حال خداوند عزوجل به فرشتگان گوید: حاجت او را دیرتر برآورید؛ چون
مشتاق شنیدن صدای دعای او هستم و در روز قیامت خدای عزوجل به
آن بنده خواهد گفت: بنده من! دعا کردی و من برآوردن حاجت تو را
مدتی به تأخیر انداختم و ثواب دیر برآوردن حاجت الان چنین و چنان
است و درباره فلان مطلب دعا کردی باز هم دعایت را دیر مستجاب کردم
و اکنون به عوض دیر مستجاب شدن دعایت مزد و پاداش فراوانی خواهم

۱. وسائل الشیعه.

۲. همان.

۳. همان.

داد، حضرت فرمود: همین که مؤمن خوبی نتیجه را می بیند آرزو می کند که ای کاش هیچ یک از دعاهایش در دنیا مستجاب نمی شد!^۱
پیامبر اکرم ﷺ می فرماید:

«هر مسلمانی که دعا کند و خدا را بخواند البته در غیر قطع رحم و گناه حتماً یکی از این سه نعمت به او داده خواهد شد:

۱. خواسته اش را به زودی برآورد.
۲. ذخیره آخرتش قرار دهد.
۳. پیشامد ناگواری را از او دور کند.^۲

حضرت علی رضی الله عنه می فرماید:

«دعا سپر مؤمن در مقابل بلاها است و اگر درب خانه ای را زیاد بکوبی عاقبت به رویت باز می شود، خداوند دوست دارد بندگانش از او درخواست کنند و پاداش دعای آنان در روز قیامت مانند عملهای دیگرشان خواهد داد.»^۳

امام صادق رضی الله عنه می فرماید:

به صراحت از خدای تعالی امر فرج را مسئلت نمایید و به زبان فارسی یا عربی یا هر زبان دیگری تقاضایش را باز گوید؛ این چنین دعا کنید:

«اللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَ مَوْلَانَا صَاحِبِ الزَّمَانِ عَلَيْهِ السَّلَامُ.»
«بار خدایا! فرج مولای ما صاحب الزمان را زودتر برسان.»

یا بگوید:

«عجل الله تعالی فرجه و ظهوره.»^۴

«خدای تعالی! در فرج و ظهور آن حضرت تعجیل فرما.»

۱. همان.

۲. همان.

۳. همان.

۴. همان، ص ۲۷.

فرج و گشایش امر تمام مؤمنان و مؤمنات یا فرج اولیای خدای تعالی را
 مسئلت کنید؛ زیرا با فرج حضرت مهدی علیه السلام فرج اولیای خدا انجام می‌گردد؛
 همچنانکه در دعا می‌خوانیم:

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حُجَّتِكَ وَوَلِيِّكَ الْقَائِمِ فِي خَلْقِكَ صَلَاةً تَامَّةً نَامِيَةً
 بَاقِيَةً تُعَجِّلُ بِهَا فَرَجَهُ وَتَنْصُرُهُ بِهَا...»^۱

«بار خدایا! درود بفرست بر حجت خود و ولی خود که میان خلقت به پا
 خاسته است، درود فرستادنی تمام و با افزایش و همیشگی که به آن
 فرجش را زودتر برسانی و به آن پیروزش نمایی.»^۲

۱. همان.

۲. همان، ص ۲۹.

فصل پنجم:

کنار معصومین در مورد حضرت مهدی

عناوین فصل:

- زمان فرج
- زمین و حجت خدا
- مخفی بودن حضرت مهدی
- مرگ جاهلیت
- تکذیب کردن حضرت مهدی
- عبادت در پنهانی
- عدالت حضرت مهدی
- اطاعت منتظرین
- شیعیان حضرت مهدی
- درک و فهم غیبت
- انتظار فرج
- بالاترین فرج
- حفظ دین و ایمان
- آشفتگی مردم در زمان غیبت
- درک کردن امام
- شباهت یوسف به حضرت مهدی
- یاوران حضرت مهدی
- زمان ظهور حضرت مهدی
- وقت گزاری برای ظهور
- وفاداران حضرت مهدی
- آزمایشات در زمان غیبت
- صبر و استقامت در فرج
- شکیبایی در فرج
- شکیبایان در زمان غیبت
- شمایل حضرت مهدی
- دانش حضرت مهدی
- گشایش در انتظار فرج
- حضرت مهدی در مکه
- حضرت مهدی در بیت المقدس
- سیره حضرت مهدی
- زهد و جهاد حضرت مهدی
- نوازش مهدی بر بندگان
- حکومت حضرت مهدی
- خبر غیبی حضرت مهدی
- زندگی حضرت مهدی
- هدایت یافتگان توسط مهدی
- دانش گستری
- حضرت مهدی و شریعت نبوی
- عدالت حضرت مهدی
- قضاوت حضرت مهدی

گفتار ﴿۱﴾

زمان فرج

حضرت مهدی علیه السلام روزی ظهور خواهد کرد زمانی که دنیا پر از فتنه و آشوب شده باشد و بی عدالتی در همه جا رواج پیدا کرده است. زمان ظهور ایشان معلوم نیست و هیچ کس نمی تواند زمان ظهور حضرت را پیش بینی کند مگر زمانی که خداوند متعال بخواهد وقت ظهور فرا می رسد و این اتفاق رخ خواهد داد.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید:

«حضرت قائم زمانی قیام می کند که دنیا را هرج و مرج فرا گرفته و کشورها به یکدیگر شبیخون می زنند، نه به بزرگ رحم می کنند و نه به کوچک و نه قوی بر ضعیف مهر می ورزد و نخستین نشانه خروج حضرت مهدی علیه السلام طلوع خورشید از مغرب است.»^۱

گفتار ﴿۲﴾

زمین و حجت خدا

پس از اینکه پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله به رسالت برانگیخته شد و مردم را به دین مقدس اسلام دعوت کرد، حضرت علی رضی الله عنه را در غدیر خم به جانشینی خود

۱. زندگانی چهارده معصوم علیهم السلام، ص ۲۰۱.

برگزید و با این حرکت نشان داد که هیچ گاه زمین از حجت خدا خالی نخواهد بود.

حضرت علی علیه السلام می فرماید:

«أَوْ خَلَّتِ الْأَرْضُ سَاعَةً وَاحِدَةً مِنْ حُجَّةِ اللَّهِ لِسَاحَتِ بِأَهْلِهَا.»
«اگر زمین حتی یک ساعت از حجت خدا خالی بماند اهلش را در خود فرو می برد.»

گفتار ﴿ ۳ ﴾

مخفی بودن حضرت مهدی علیه السلام

در غیبت حضرت مهدی علیه السلام صلاح و حکمتی نهفته است که انسان‌ها به آن آگاه نیستند و فقط خداوند متعال از آن آگاه است. شاید زمانی که حضرت مهدی علیه السلام ظهور نماید و حکومت را به دست بگیرد، زمانی باشد که تمامی انسان‌ها به حضور ایشان نیاز داشته باشند و مطمئناً موقع ظهور ایشان زمانی است که دنیا پر از ظلم و ستم است و حق مظلوم پایمال می شود.
امام صادق علیه السلام می فرماید:

«عَلِيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ خَالِدٍ عَمَّنْ حَدَّثَهُ عَنِ الْمُفَضَّلِ بْنِ عُمَرَ وَ مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عِيسَى عَنْ أَبِيهِ عَنْ بَعْضِ أَصْحَابِهِ عَنِ الْمُفَضَّلِ بْنِ عُمَرَ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ قَالَ أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعِبَادُ مِنَ اللَّهِ جَلَّ ذِكْرُهُ وَ أَرْضِي مَا يَكُونُ عَنْهُمْ إِذَا افْتَقَدُوا حُجَّةَ اللَّهِ جَلَّ وَ عَزَّ وَ لَمْ يَظْهَرْ لَهُمْ وَ لَمْ يَعْلَمُوا مَكَانَهُ وَ هُمْ فِي ذَلِكَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ لَمْ تَبْطُلْ حُجَّةُ اللَّهِ جَلَّ ذِكْرُهُ وَ لَا مِثَاقُهُ فَعِنْدَهَا فَتَوَقَّعُوا الْفَرَجَ صَبَاحاً وَ مَسَاءً فَإِنَّ أَشَدَّ مَا يَكُونُ غَضَبُ اللَّهِ عَلَى أَعْدَائِهِ إِذَا افْتَقَدُوا حُجَّتَهُ وَ لَمْ

۱. وظایف منتظران، ص ۱۶ به نقل از: بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۱۱۳.

يُظْهِرُ لَهُمْ وَقَدْ عَلِمَ أَنَّ أَوْلِيَاءَهُ لَا يَرْتَابُونَ وَ لَوْ عَلِمَ أَنَّهُمْ يَرْتَابُونَ مَا غَيَّبَ حُجَّتَهُ عَنْهُمْ طَرْفَةَ عَيْنٍ وَ لَا يَكُونُ ذَلِكَ إِلَّا عَلَى رَأْسِ شِرَارِ النَّاسِ.»^۱

«زمانی که بندگان به خدا نزدیک ترند و خدا از ایشان بیشتر راضی است، زمانی است که حجت خدای عزوجل از میان آنها مفقود شود و آشکار نگردد و جای او را هم ندانند و از طرفی هم بدانند که حجت و میثاق خدای جل ذکره باطل نگشته و از میان نرفته است (فضیلت این زمان برای بندگان، از این جهت است که شخص امام و معجزات او را به چشم نمی بینند و تنها از روی تفکر و تأمل در آثار و براهین به وجود او معتقد می شوند و شبهات و وسوسه های شیاطین جن و انس هم در آن زمان بسیار است) در آن حال در هر صبح و هر شام به انتظار فرج باشید [و با این عمل غم و اندوه را از خود بزدایید و چون وقت ظهور معلوم نیست. همیشه احتمال آن می رود و امید و نشاط شما را زنده نگه می دارد، از رحمت خدا مأیوس نباشید]؛ زیرا سخت ترین موقع خشم خدا بر دشمنانش زمانی است که حجت او از میان بندگان مفقود باشد و آشکار نشود و خدا می داند که اولیایش [در زمان غیبت امام هم] شک نمی کنند و اگر می دانست شک می کنند، چشم به هم زدنی حجت خود را از ایشان نهان نمی داشت و ظهور امام جز بر سر بدترین مردم نباشد - یعنی برای از بین بردن آنها و جایگزینی عدل و داد است یا آنکه غضب خدا در زمان غیبت مخصوص مردم بد است؛ ولی نسبت به مؤمنان رحمت و ثواب است.»

گفتار ﴿۴﴾

مرگ جاهلیت

زمین هیچ گاه از حجت خدا خالی نیست در هر زمان و دوره ای امام یا نایبی وجود دارد که مردم وظیفه دارند ایشان را بشناسند و از دستورات و

۱. اصول کافی، ج ۲، ص ۱۲۷.

او امر ایشان اطاعت کنند. اکنون در دوره ای به سر می‌بریم که حضرت مهدی علیه السلام دوران غیبت را سپری می‌کنند و هنوز خداوند متعال صلاح نمی‌داند که حضرت ظهور کنند، پس لازم است هر شخصی قبل از مردنش امام زمانش را بشناسد.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می‌فرماید:

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ لَا يَعْرِفُ إِمَامِهِ، مَاتَ مَيِّتَةً جَاهِلِيَّةً.»^۱

«کسی که بمیرد و امام زمانش را نشناسد به مرگ جاهلیت مرده است.»

گفتار ﴿ ۵ ﴾

تکذیب کردن حضرت مهدی علیه السلام

حضرت مهدی علیه السلام همچون خورشیدی است که هیچ کس نمی‌تواند ایشان را تکذیب کند و اگر چنین شخصی مدعی بر انکار ایشان شود مطمئناً دین ندارد و به خدا و رسولش ایمان ندارد. خداوند متعال حضرت مهدی علیه السلام را برای هدایت بشر فرستاد تا آنان را به رستگاری و سعادت برساند. اگر کسی حضرت را تکذیب نماید حتماً راه سعادت را نمی‌پیماید.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می‌فرماید:

«مَنْ كَذَّبَ بِالْمَهْدِيِّ علیه السلام كَفَرَ.»^۲

«کسی که مهدی علیه السلام را تکذیب کند، کافر است.»

گفتار ﴿ ۶ ﴾

عبادت در پنهانی

یکی از چیزهایی که باید به آن توجه داشت، تقیه است که جزئی از دین

۱. همان، ص ۹؛ به نقل از: میزان الحکمه، ص ۱۷۱.

۲. همان؛ به نقل از: الفتاوی الحدیثه ابن حجر هیثمی، ص ۳۷.

مقدس اسلام شناخته شده است. گاهی انسان باید در خفا به کارهایی پردازد که خداوند متعال و رسول گرامی اش نیز به آن فرمان داده اند. بعضی اوقات اگر مسلمانی بخواهد به واجباتش عمل کند مورد آزار و اذیت قرار می گیرد. در چنین حالی گفته شده است به خاطر در امان ماندن از ظالم بهتر است مخفیانه به آن کار پرداخته شود.

عمار سباطی می گوید: به امام صادق علیه السلام عرض کردم: کدام یک از این دو بهتر است؟ عبادت پنهانی با امام پنهان از شما خانواده در زمان دولت باطل یا عبادت در زمان ظهور و دولت حق با امام آشکار از شما؟
حضرت فرمود:

«يَا عَمَّارُ الصَّدَقَةُ فِي السِّرِّ وَاللَّهُ أَفْضَلُ مِنَ الصَّدَقَةِ فِي الْعَلَانِيَةِ وَكَذَلِكَ وَاللَّهُ عِبَادَتُكُمْ فِي السِّرِّ مَعَ إِمَامِكُمُ الْمُسْتَرِّ فِي دَوْلَةِ الْبَاطِلِ وَتَخَوُّفُكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ فِي دَوْلَةِ الْبَاطِلِ وَحَالِ الْهُدْنَةِ أَفْضَلُ مِمَّنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ ذِكْرُهُ فِي ظُهُورِ الْحَقِّ مَعَ إِمَامِ الْحَقِّ الظَّاهِرِ فِي دَوْلَةِ الْحَقِّ وَ لَيْسَتْ الْعِبَادَةُ مَعَ الْخَوْفِ فِي دَوْلَةِ الْبَاطِلِ مِثْلَ الْعِبَادَةِ وَالْأَمْنِ فِي دَوْلَةِ الْحَقِّ وَ اعْلَمُوا أَنَّ مَنْ صَلَّى مِنْكُمْ الْيَوْمَ صَلَاةً فَرِيضَةً فِي جَمَاعَةٍ مُسْتَرِّ بِهَا مِنْ عَدُوِّهِ فِي وَقْتِهَا فَأْتَمَّهَا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ خَمْسِينَ صَلَاةً فَرِيضَةً فِي جَمَاعَةٍ وَ مَنْ صَلَّى مِنْكُمْ صَلَاةً فَرِيضَةً وَخَدَّه مُسْتَرًّا بِهَا مِنْ عَدُوِّهِ فِي وَقْتِهَا فَأْتَمَّهَا كَتَبَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهَا لَهُ خَمْسًا وَعِشْرِينَ صَلَاةً فَرِيضَةً وَخَدَانِيَّةً وَ مَنْ صَلَّى مِنْكُمْ صَلَاةً نَافِلَةً لَوْقْتِهَا فَأْتَمَّهَا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِهَا عَشْرَ صَلَوَاتٍ نَوَافِلَ وَ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ حَسَنَةً كَتَبَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ بِهَا عِشْرِينَ حَسَنَةً وَ يُضَاعَفُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ حَسَنَاتِ الْمُؤْمِنِ مِنْكُمْ إِذَا أَحْسَنَ أَعْمَالَهُ وَ دَانَ بِالتَّقِيَّةِ عَلَى دِينِهِ وَ إِمَامِهِ وَ نَفْسِهِ وَ أَمْسَكَ مِنْ لِسَانِهِ أَوْضَاعًا مُضَاعَفَةً إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ كَرِيمٌ قُلْتُ جُعِلْتُ فِدَاكَ قَدَّوْ

اللَّهُ رَغَّبْتَنِي فِي الْعَمَلِ وَحَثَّتَنِي عَلَيْهِ وَ لَكِنُّ أَحِبُّ أَنْ أَعْلَمَ كَيْفَ صِرْنَا
 نَحْنُ الْيَوْمَ أَفْضَلَ أَعْمَالًا مِنْ أَصْحَابِ الْإِمَامِ الظَّاهِرِ مِنْكُمْ فِي دَوْلَةِ الْحَقِّ
 وَ نَحْنُ عَلَى دِينِ وَاحِدٍ فَقَالَ إِنَّكُمْ سَبَقْتُمُوهُمْ إِلَى الدُّخُولِ فِي دِينِ اللَّهِ
 عَزَّ وَ جَلَّ وَ إِلَى الصَّلَاةِ وَ الصَّوْمِ وَ الْحَجِّ وَ إِلَى كُلِّ خَيْرٍ وَ فِيقِهِ وَ إِلَى
 عِبَادَةِ اللَّهِ عَزَّ ذِكْرُهُ سِرًّا مِنْ عَدُوِّكُمْ مَعَ إِمَامِكُمُ الْمُسْتَتِرِ مُطِيعِينَ لَهُ
 صَابِرِينَ مَعَهُ مُنْتَظِرِينَ لِدَوْلَةِ الْحَقِّ خَائِفِينَ عَلَى إِمَامِكُمْ وَ أَنْفُسِكُمْ مِنْ
 الْمُلُوكِ الظَّلْمَةِ تَنْتَظِرُونَ إِلَى حَقِّ إِمَامِكُمْ وَ حَقُوقِكُمْ فِي أَيْدِي الظَّلْمَةِ قَدْ
 مَنَعُوكُمْ ذَلِكَ وَ اضْطَرُّوكُمْ إِلَى حَرْثِ الدُّنْيَا وَ طَلَبِ الْمَعَاشِ مَعَ الصَّبْرِ
 عَلَى دِينِكُمْ وَ عِبَادَتِكُمْ وَ طَاعَةِ إِمَامِكُمْ وَ الْخَوْفِ مَعَ عَدُوِّكُمْ فَبِذَلِكَ
 ضَاعَفَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ لَكُمْ الْأَعْمَالَ فَهَنِيئًا لَكُمْ قُلْتُ جُعِلَتْ فِدَاكَ فَمَا
 تَرَى إِذَا أَنْ نَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ الْقَائِمِ وَ يَظْهَرُ الْحَقُّ وَ نَحْنُ الْيَوْمَ فِي
 إِمَامَتِكَ وَ طَاعَتِكَ أَفْضَلُ أَعْمَالًا مِنْ أَصْحَابِ دَوْلَةِ الْحَقِّ وَ الْعَدْلِ فَقَالَ
 سُبْحَانَ اللَّهِ أَمَا تُحِبُّونَ أَنْ يُظْهَرَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى الْحَقُّ وَ الْعَدْلُ فِي
 الْبِلَادِ وَ يَجْمَعَ اللَّهُ الْكَلِمَةَ وَ يُؤَلِّفَ اللَّهُ بَيْنَ قُلُوبٍ مُخْتَلِفَةٍ وَ لَا يَعْصُونَ
 اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ فِي أَرْضِهِ وَ تُقَامَ حُدُودُهُ فِي خَلْقِهِ وَ يَرُدُّ اللَّهُ الْحَقَّ إِلَى
 أَهْلِهِ فَيَظْهَرُ حَتَّى لَا يُسْتَخْفَى بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةَ أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ أَمَا وَ
 اللَّهُ يَا عِمَارُ لَا يَمُوتُ مِنْكُمْ مَيِّتٌ عَلَى الْحَالِ الَّتِي أَنْتُمْ عَلَيْهَا إِلَّا كَانَ
 أَفْضَلَ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ كَثِيرٍ مِنْ شُهَدَاءِ بَدْرٍ وَ أَحَدٍ فَأَبْشِرُوا.

«ای عمار! به خدا که صدقه دادن آشکارا بهتر است و عبادت شما در
 پنهانی با امام پنهانتان در زمان دولت باطل و ترس شما از دشمن در حال
 صلح با دشمن [و تقیه از او مانند دوران ائمه بعد از امام حسین علیه السلام] بهتر

است از کسی که خدا را عبادت کند در زمان ظهور حق با امام بر حق آشکار و در زمان دولت حق. عبادت با ترس و در زمان دولت باطل مانند عبادت در زمان امنیت و دولت حق نیست، مانند زمان پیغمبر و زمان ظهور امام عصر علیه السلام است؛ زیرا عبادت پنهانی علاوه بر مشقت و صعوبتش از ریا و سمعه دورتر و با اخلاص و تقرب نزدیکتر است.

بدانید هر کس از شما که در این زمان نماز واجبش را در وقتش با جماعت بخواند و از دشمنش پنهان کند و آن را تمام و کامل به جا آورد، خدا برای او ثواب پنجاه نماز واجب با جماعت خوانده را بنویسد و کسی که از شما نماز واجبش را فرادا و در وقتش بخواند و درست و کامل به جا آورد و از دشمنش پنهان کند، خدای عزوجل ثواب بیست و پنج نماز واجب فرادا برایش بنویسد و هر کس از شما که یک نماز نافله را در وقتش بخواند و کامل ادا کند، خدا برای او ثواب ده نماز نافله بنویسد و آنکه از شما کار نیکی انجام دهد، خدای عزوجل برای او به جای آن بیست حسنه بنویسد و حسنات مؤمن از شما را خدای عزوجل چند برابر کند، اگر حسن عمل داشته باشد و نسبت به دین و امام و جان خود به تقیه معتقد باشد و زبان خود را نگه دارد، همانا خدای عزوجل کریم است. من عرض کردم: قربانت کردم! به خدا که شما مرا به عملی تشویق فرمودی و برانگیختی، ولی من دوست دارم بدانم دلیلش چیست که اعمال ما از اعمال اصحاب امامی که آشکار باشد، در زمان دولت حق بهتر است، با وجود اینکه همه یک دین داریم؟ حضرت فرمود:

زیرا شما در وارد شدن به دین خدای عزوجل و انجام دادن نماز و روزه و حج و هر کار خیر و دانشی بر ایشان سبقت دارید و نیز نسبت به عبادت خدا در پنهانی از دشمن با امام پنهان سبقت دارید، در حالی که مطیع او هستید و مثل او صبر می کنید و در انتظار دولت حق هستید و درباره امام و جان خود از سلاطین ستمگر ترس دارید، حق امام (چون منصب امامت و خمس) و حقوق خود را (مانند زکوه) در دست ستمگران می بینید که از شما باز می گیرند و شما را به کسب و زراعت در دنیا و طلب روزی ناچار

می‌کنند، علاوه بر موضوع صبر شما نسبت به دین و عبادتتان و اطاعت از امام و ترس از دشمنتان، به این جهات است که خدای عزوجل ثواب اعمال شما را چند برابر فرموده است، گوارا باد بر شما!

عرض کردم: قربانت کردم! پس در صورتی که ما در زمان امامت شما و فرمانبرداری از شما نیکوکارتر و با ثواب بیشتر از اصحاب دولت حق و عدالت باشیم، شما عقیده ندارید (آرزو نکنیم) که ما از اصحاب حضرت قائم باشیم و حق ظاهر شود؟ حضرت فرمود:

سبحان الله! شما دوست ندارید که خدای تبارک و تعالی حق و عدالت را در بلاد ظاهر کند و وحدت کلمه پدید آورد و میان دلهای پراکنده الفت دهد و مردم، خدا را در روی زمینش نافرمانی نکنند و حدود خدا میان خلقش اجرا شود و خدا حق را به اهلش برگرداند تا حق آشکار شود و از ترس هیچ یک از مردم حق پوشیده نگردد؟ (اینها نتایج است بسیار بزرگ و سودمند برای همگان که از ظهور امام زمان و برقراری دولت حق به دست می‌آید و چگونه می‌شود که مسلمان این آرزو را نداشته باشد) به خدا، ای عمار! هر کدام از شما (شیعیان) بر این حالی که اکنون دارید (عبادت با خوف و تقیه) بمیرد از بسیاری از شهدای بدر و احد بهتر و برتر است، پس مژده باد شما را!!

گفتار ﴿۷﴾

عدالت حضرت مهدی علیه السلام

یکی از ویژگی‌های شاخص حضرت مهدی علیه السلام عدالت پروری و عادل بودن ایشان است. حضرت مهدی علیه السلام به گونه‌ای میان مسلمانان و ملل مختلف شناخته شده‌اند که وقتی ظهور می‌کنند، همه بی‌عدالتی‌ها تمام می‌شود و هرگز کسی حقش ضایع نخواهد شد.

امام محمد باقر علیه السلام می‌فرماید:

«يَعْدِلُ فِي خَلْقِ الرَّحْمَانِ الْبِرِّ مِنْهُمْ وَالْفَاجِرِ»^۱

«حضرت مهدی علیه السلام بین آفریدگان خدا به عدالت رفتار می کند چه نیکوکار باشند و چه بدکار.»

گفتار ﴿ ۸ ﴾

اطاعت منتظران

انسان‌های مومن و با ایمان باید بدانند که فقط نباید در ظاهر منتظر حضرت مهدی علیه السلام باشند؛ بلکه باید این امر به صورت باطنی صورت گیرد. انتظار باید باطنی و عمیق باشد؛ یعنی در رفتار و گفتار و تمام اعمال انسان نمایان باشد، همیشه اطاعت منتظران با اطاعت یک شخصی که به چنین امری اعتقاد ندارد فرق می کند. امیدواریم بتوانیم با معرفت به این امر مهم دست یابیم.

امام صادق علیه السلام می فرماید:

«اطاعت و فرمان پذیری منتظران از حضرت مهدی علیه السلام افزون تر از اطاعت و فرمانبری کنیزی از مالک و مولای او است.»^۲

گفتار ﴿ ۹ ﴾

شیعیان حضرت مهدی علیه السلام

شیعیان در زمان غیبت حضرت مهدی علیه السلام وظیفه دارند با معرفت کامل دستورات حضرت را اطاعت کنند. پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله از امت آخر الزمان و شیعیانی سخن گفتند که بدون دیدن حضرت و فقط با تحقیق در مورد ایشان به حضرت علاقه مند می شوند و حضرت را مولا و صاحب خود می دانند و در تمام کارها به ایشان تاسی می جویند و در حقیقت این افراد شیعیان و

۱. همان، ص ۱۳؛ به نقل از: منتخب الاثر، ص ۳۱۰.

۲. همان.

منتظران واقعی حضرت به شمار می‌روند.

امام صادق علیه السلام می‌فرماید:

«طُوبَى شِيعَةَ قَائِمِنَا الْمُنتَظِرِينَ لِظُهُورِهِ فِي غَيْبَتِهِ الْمُطِيعِينَ لَهُ فِي ظُهُورِهِ.»^۱

«خوشا به حال شیعیان مهدی علیه السلام قائم ما آنان که در دوران غیبتش چشم انتظار ظهور او و در دوران ظهورش سر سپردگان اوامر او هستند.»

گفتار ﴿۱۰﴾

درک و فهم غیبت

در زمان غیبت حضرت مهدی علیه السلام فرقه‌ها و ادیان با تنوع گوناگون آشکار می‌شوند و هیچ کدام انسان را به بهشت راهنمایی نخواهند کرد؛ اما مردم بدون تأمل و تفکر به سوی آنها می‌روند و خود را در حلقه آنان قرار می‌دهند. خوشا به حال افرادی که در زمان غیبت با هوشیاری و معرفتی کامل فقط دین اسلام را قبول می‌کنند و حضرت مهدی علیه السلام را به عنوان امام زمان خود می‌شناسند.

یمان تمار می‌گوید: خدمت امام صادق علیه السلام نشسته بودیم، حضرت به ما

فرمود:

«مُحَ إِنْ لِصَاحِبِ هَذَا الْأَمْرِ غَيْبَةً الْمُتَمَسِّكُ فِيهَا بِدِينِهِ كَالْخَارِ لِلْقَتَادِ ثُمَّ قَالَ هَكَذَا بِيَدِهِ فَأَيْكُمْ يُمَسِّكُ شَوْكِ الْقَتَادِ بِيَدِهِ ثُمَّ أَطْرَقَ مَلِيًّا ثُمَّ قَالَ إِنْ لِصَاحِبِ هَذَا الْأَمْرِ غَيْبَةً فَلْيَتَّقِ اللَّهَ عَبْدٌ وَ لِيَتَمَسَّكُ بِدِينِهِ.»^۲

«همانا صاحب الامر را غیبتی است، هر کس در آن زمان دینش را نگه دارد مانند کسی است که درخت خار را با دست بتراشد، سپس فرمود: این

۱. همان، ص ۱۶؛ به نقل از: بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۱۵۰.

۲. اصول کافی، ج ۲، ص ۱۳۲.

چنین - با اشاره دست مجسم فرمود کدام یک از شما می تواند خار آن درخت را با دستش نگهدارد، سپس لختی سر به زیر انداخت و باز فرمود: همانا صاحب الامر را غیبتی است، هر بنده ای باید از خدا پروا کند و به دین خود بچسبد.»

گفتار ﴿۱۱﴾

انتظار فرج

یکی دیگر از وظایف شیعیان و مسلمانان جهان این است که در انتظار فرج به سر ببرند و همیشه برای ظهور حضرت مهدی عج دعا کنند. کسی که پیوسته برای حضرت دعا می کند نشان می دهد که همیشه منتظر است و قلباً خواستار ظهور حضرت مهدی عج است.

امام رضا ع می فرماید:

«أَلَيْسَ إِنْتِظَارُ الْفَرَجِ مِنَ الْفَرَجِ؟»^۱

«آیا انتظار فرج از فرج به شمار نمی آید؟»

گفتار ﴿۱۲﴾

بالا ترین فرج

کاش می توانستیم معنا و مفهوم انتظار را درک کنیم. حضرت مهدی عج بر تمام کارهای شیعیان نظارت دارد و آنها را یاری می کند، مسلمانان نیز باید دوستدار واقعی ایشان باشند. خداوند متعال از کسانی که دائم در انتظار فرج حضرت هستند تقدیر نموده و آنان را دارای مقام والا و شایسته دانسته است. در حال انتظار به سر بردن نوعی مانع است برای نرفتن به سوی گناه و معصیت؛ زیرا شایسته نیست کسی که منتظر ظهور حضرت است به راحتی

۱. همان، ص ۱۳؛ به نقل از: منتخب الاثر، ص ۳۱۰.

به اعمال ناپسند و معصیت روی آورد.

امام سجاده علیه السلام می فرماید:

«إِنْتِظَارُ الْفَرَجِ مِنْ أَعْظَمِ الْفَرَجِ.»^۱

«انتظار فرج از بالاترین انواع فرج است.»

گفتار ﴿۱۳﴾

حفظ دین و ایمان

در آخرالزمان آنقدر گناهان به صورت آشکار و نمایان صورت می گیرد که فقط انسان های با ایمان می توانند به آنها مبتلا نشوند؛ اما کسانی که در ایمانشان ضعف وجود دارد، ممکن است به دره گناه و معصیت سقوط کنند و این در زمانی است که حضرت در غیبت به سر می برند و مطمئناً خداوند متعال می خواهد بندگان خود را به این وسیله مورد آزمایش و امتحان قرار دهد.

علی بن جعفر از برادرش موسی بن جعفر علیه السلام نقل می کند که فرمود:

«إِذَا فَقِدَ الْخَامِسُ مِنْ وُلْدِ السَّابِعِ قَالَهُ اللَّهُ فِي أَدْيَانِكُمْ لَا يُزِيلُكُمْ عَنْهَا أَحَدٌ يَا بَنِيَّ إِنَّهُ لَا بُدَّ لِصَاحِبِ هَذَا الْأَمْرِ مِنْ غَيْبَةٍ حَتَّى يَرْجِعَ عَنْ هَذَا الْأَمْرِ مَنْ كَانَ يَقُولُ بِهِ إِنَّمَا هِيَ مِخْنَةٌ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ امْتَحَنَ بِهَا خَلْقَهُ لَوْ عَلِمَ آبَاؤُكُمْ وَأَجْدَادُكُمْ دِينًا أَصَحَّ مِنْ هَذَا لَاتَّبَعُوهُ قَالَ فَقُلْتُ يَا سَيِّدِي مَنْ الْخَامِسُ مِنْ وُلْدِ السَّابِعِ فَقَالَ يَا بَنِيَّ عَقُولُكُمْ تَصْغُرُ عَنْ هَذَا وَ أَحْلَامُكُمْ تَضِيقُ عَنْ حَمَلِهِ وَ لَكِنْ إِنْ تَعِيشُوا فَسَوْفَ تُدْرِكُونَهُ.»^۲

«هرگاه پنجمین فرزند هفتمین ناپدید شود خدا را، خدا را، نسبت به دیتان مواظب باشید! مبادا کسی شما را از دیتان جدا کند، پسر جان! به ناچار صاحب الامر غیبتی کند که معتقدان به امامت هم از آن برگردند، همانا امر

۱. همان، ص ۱۲۲؛ به نقل از: بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۱۲۲.

۲. اصول کافی، ج ۲، ص ۱۳۲.

غیبت آزمایشی است از جانب خدای عزوجل که خلقتش را به وسیله آن بیازماید، اگر پدران و اجداد شما (امامان و پیغمبران پیشین) دینی درست تر از این دین سراغ داشتند، از آن پیروی می کردند (پس اگر دیگران به واسطه طول غیبت امام از دین برگشتند شما ثابت و پا برجا باشید). من عرض کردم: آقای من! پنجمین فرزند هفتمین کیست؟
حضرت فرمود: پسر جان! عقل شما از درک آن کوچک تر و مغز شما از گنجایش آن تنگ تر است؛ ولی اگر زنده باشید به آن خواهید رسید.»

گفتار ﴿۱۴﴾

آشفته‌گی مردم در زمان غیبت

در آخر الزمان اتفاقاتی رخ می دهد که خیلی افراد را گمراه می سازد، در این حال فقط کسانی که در نفس خود ثابت قدم هستند می توانند سر بلند و پیروز بیرون بیایند. هر کس در این دوره باید با تمسک به اهل بیت و قرآن کریم از منجلاب گمراهی خارج شود و به سوی نور و روشنی هدایت شود.
مفضل بن عمر می گوید: شنیدم امام صادق علیه السلام می فرماید:

«إِيَّاكُمْ وَالتَّوْبَةَ أَمَا وَاللَّهِ لَيَغِيْبَنَّ إِمَامَكُمْ سِنِينَ مِنْ دَهْرِكُمْ وَ لَتَمَحَّصَنَّ حَتَّى يُقَالَ مَاتَ قَتْلَ هَلَكِ بَأَى وَادٍ سَلَكَ وَ لَتَدْمَعَنَّ عَلَيْهِ عُيُونُ الْمُؤْمِنِينَ وَ لَتُكْفَوْنَ كَمَا تُكْفَى السُّنُّنُ فِي أَمْوَاجِ الْبَحْرِ فَلَا يَنْجُو إِلَا مَنْ أَخَذَ اللَّهَ مِيثَاقَهُ وَ كَتَبَ فِي قَلْبِهِ الْإِيْمَانَ وَ أَيْدَهُ بَرُوحَ مِنْهُ وَ لَتُرْفَعَنَّ اثْنَا عَشْرَةَ رَايَةً مُشْتَبِهَةً لَأَا يُدْرَى أَيُّ مِنْ أَيٍّ قَالَ فَبَكَيْتُ ثُمَّ قُلْتُ فَكَيْفَ نَصْنَعُ قَالَ فَنَظَرَ إِلَيَّ شَمْسٌ دَاخِلَةٌ فِي الصُّفَّةِ فَقَالَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ تَرَى هَذِهِ الشَّمْسَ قُلْتُ نَعَمْ فَقَالَ وَاللَّهِ لَأَمْرُنَا أَيْبَنُ مِنْ هَذِهِ الشَّمْسِ.»^۱

«پرهیزید از شهرت دادن و فاش کردن [خصوصیات امر امام

۱. اصول کافی، ج ۲، ص ۱۳۳.

دوازدهم علیه السلام] همانا به خدا که امام شما سالهای سال از روزگار این جهان غایب شود و هر آینه شما در فشار آزمایش قرار گیرید تا آنجا که بگویند: امام مرد، کشته شد، به کدام دره افتاد؛ ولی دیده اهل ایمان بر او اشک می بارد و شما مانند کشتیهای گرفتار امواج دریا متزلزل و سرنگون می شوید و نجات و خلاصی نیست، جز برای کسی که خدا از او پیمان گرفته و ایمان را در دلش ثبت کرده و به وسیله روحی از جانب خود تقویتش نموده، همانا دوازده پرچم مشتبه برافراشته گردد که هیچ یک از دیگری تشخیص داده نشود (حق از باطل شناخته نشود).

مفضل می گوید: من گریستم و عرض کردم: پس ما چه کاری انجام دهیم؟ حضرت به شعاعی از خورشید که در ایوان تابیده بود اشاره کرد و فرمود: ای ابا عبدالله! این آفتاب را می بینی؟ عرض کردم: آری! حضرت فرمود: به خدا امر ما از این آفتاب روشن تر است.»

علوم و معجزات و اخلاق و کمالات حضرت مهدی علیه السلام برای راهنمایی مردم به حق از آفتاب روشن تر است.

گفتار (۱۵)

درک کردن امام

همه شیعیان همچون امام صادق علیه السلام دوست دارند ظهور حضرت مهدی علیه السلام را ببینند و او را درک کنند و همواره در خدمت ایشان باشند. خوشا به حال کسانی که در آن زمان در خدمت حضرت هستند، چه افتخاری از این بالاتر که مولا و امام زمان شان را درک می کنند؛ اکنون همه عاشقان ولایت و امامت همواره در قلب خود حضرت مهدی را ناظر و حاضر می دانند و به فرامین ایشان گوش فرا می دهند.

امام صادق علیه السلام درباره حضرت مهدی علیه السلام می فرماید:

«لَوْ أَدْرَكْتَهُ لَخِدْمَتِهِ أَيَّامَ حَيَاتِي.»^۱

۱. همان، ص ۳۲؛ به نقل از: بحارالانوار، ج ۵، ص ۱۴۸.

«اگر دوران او را درک می‌کردم همه روزهای زندگی‌ام را در خدمت به او می‌گذراندم.»

گفتار (۱۶)

شبهت یوسف علیه السلام به حضرت مهدی علیه السلام

شبهتهای میان حضرت یوسف و حضرت مهدی علیه السلام به صورت ظاهری و باطنی وجود دارد، این ویژگی‌ها در آخرالزمان مشخص خواهد شد؛ اما مطمئناً سختی‌هایی را که امام زمان علیه السلام از دست امت می‌کشند خیلی بیشتر از سختی‌هایی است که حضرت یوسف علیه السلام کشیدند.

سدیر صیرفی می‌گوید: شنیدم امام صادق علیه السلام می‌فرمود:

«عَلِيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْحُسَيْنِ عَنْ ابْنِ أَبِي نَجْرَانَ عَنْ فَضَالَةَ بْنِ أَيُّوبَ عَنْ سَدِيرِ الصَّيرَفِيِّ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَقُولُ إِنَّ فِي صَاحِبِ هَذَا الْأَمْرِ شَبْهًا مِنْ يُوسُفَ قَالَ قُلْتُ لَهُ كَأَنَّكَ تَذْكُرُهُ حَيَاتِهِ أَوْ غَيْبَتِهِ قَالَ فَقَالَ لِي وَمَا يُنْكِرُ مِنْ ذَلِكَ هَذِهِ الْأُمَّةُ أَشْبَاهُ الْخَنَازِيرِ إِنَّ إِخْوَةَ يُوسُفَ عَ كَانُوا أَسْبَاطًا وَأَوْلَادَ الْأَنْبِيَاءِ تَاجَرُوا بِيُوسُفَ وَبَايَعُوهُ وَخَاطَبُوهُ وَهُمْ إِخْوَتُهُ وَهُوَ أَخُوهُمْ فَلَمْ يَعْرِفُوهُ حَتَّى قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي فَمَا تُنْكِرُ هَذِهِ الْأُمَّةُ الْمَلْعُونَةُ أَنْ يَفْعَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِحُجَّتِهِ فِي وَقْتٍ مِنَ الْأَوْقَاتِ كَمَا فَعَلَ بِيُوسُفَ إِنْ يُوسُفَ كَانَ إِلَيْهِ مُلْكُ مِصْرَ وَكَانَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ وَالِدِهِ مَسِيرَةٌ ثَمَانِيَّةٌ عَشْرَ يَوْمًا فَلَوْ أَرَادَ أَنْ يُعْلِمَهُ لَقَدَرَ عَلَى ذَلِكَ لَقَدْ سَارَ يَعْقُوبُ عَ وَوَلَدُهُ عِنْدَ الْبَشَارَةِ تِسْعَةَ أَيَّامٍ مِنْ بَدْوِهِمْ إِلَى مِصْرَ فَمَا تُنْكِرُ هَذِهِ الْأُمَّةُ أَنْ يَفْعَلَ اللَّهُ جَلَّ وَعَزَّ بِحُجَّتِهِ كَمَا فَعَلَ بِيُوسُفَ أَنْ يَمْشِيَ فِي أَسْوَاقِهِمْ وَيَطَّأُ بُسْطَهُمْ حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ فِي ذَلِكَ لَهُ كَمَا أْذَنَ لِيُوسُفَ قَالُوا أ إِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ.»

«همانا حضرت مهدی علیه السلام شباهتهایی به جناب یوسف علیه السلام دارد. عرض کردم: گویا امر زندگی یا امر غیبت آن حضرت را یاد می‌کنید، حضرت فرمود:

این امت چه چیز را انکار می‌کنند؟! همانا برادران یوسف نوادگان و فرزندان پیغمبران بودند و با او [در مصر] تجارت و معامله کردند و سخن گفتند، به علاوه ایشان برادر او و او برادر ایشان بود، با وجود این همه او را نشناختند تا آنکه خودش گفت: من یوسفم و این برادر من است، پس چرا لعنت شدگان این امت انکار می‌کنند که خدای عزوجل در یک زمانی با حجت خود همان کند که با یوسف کرد (یعنی او را تا مدتی غایب کند که چون او را ببینند نشناسند).

همانا یوسف، سلطان (مشهور و مقتدر) مصر بود و فاصله میان او و پدرش ۱۸ روز راه بود، اگر می‌خواست پدرش را ببیند می‌توانست؛ ولی یعقوب و فرزندانش پس از دریافت مژده یوسف، فاصله میان ده خود و شهر مصر را در مدت نه روز پیمودند. پس این امت چرا انکار می‌کنند که خدای عزوجل با حجت خود همان کند که با یوسف کرد، به طوری که او در بازارهای ایشان راه رود و پای روی فرش آنها گذارد (با وجود این او را نشناسند) تا خدا درباره او اجازه دهد، چنانکه به یوسف اجازه فرمود و آنها گفتند: تو خود یوسف هستی؟! گفت: من یوسف هستم.»

گفتار (۱۷)

یاوران حضرت مهدی علیه السلام

خیلی از انسان‌ها دوست دارند وقتی حضرت مهدی علیه السلام ظهور می‌کند در رکاب او باشند و از ایشان اطاعت نمایند اما کارهای از ایشان سر می‌زند که نشان دهنده انتظار آنان نیست. تقوا، پاکدامنی و خوشرفتاری از لوازمی است که انسان‌های منتظر واقعی حضرت باید از آن بهره‌مند باشند. حضرت مهدی علیه السلام به افرادی نیاز دارند که به راحتی جلوی ظالم سر خم نکنند. گاهی

باید به الگوها مراجعه کرد. یاوران حضرت مهدی علیه السلام باید همانند پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و ائمه اطهار علیهم السلام از صفات خدا پسندانه برخوردار باشند. امام صادق علیه السلام می فرماید:

«مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ الْقَائِمِ فَلْيَنْتَظِرْ وَلْيَعْلَمْ بِالْوَرَعِ وَ مَحَاسِنِ الْأَخْلَاقِ وَ هُوَ مُنْتَظَرٌ»^۱

«هر کس می خواهد از یاوران حضرت قائم باشد باید انتظار کشد و در عین انتظار به تقوا و خوش خلقی رفتار نماید.»

گفتار ﴿۱۸﴾

زمان ظهور حضرت مهدی علیه السلام

ظهور حضرت مهدی علیه السلام از جمله اموری است که وقتش معلوم نیست و کسانی که برای آن وقت معین کنند دروغگو هستند و کسانی که درباره ظهور آن حضرت شتاب زده شوند، یعنی به خدا اعتراض کنند که چرا آن حضرت را ظاهر نمی کند، خدا را نشناخته و به قضا و قدر او راضی نگشته و در نتیجه به شقاوت و هلاکت رسیده اند؛ اما انتظار فرج و دعا کردن برای ظهور آن حضرت و در عین حال راضی بودن به خواست و قضای خدا و تسلیم بودن در برابر فرمانش مقتضای عبودیت و بندگی و محبوب خدای متعال و موجب نجات است.

عبدالرحمن بن کثیر می گوید: خدمت امام صادق علیه السلام نشسته بودم که مهزم وارد شد و عرض کرد:

«كُنْتُ عِنْدَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع إِذْ دَخَلَ عَلَيْهِ مِهْزَمٌ فَقَالَ لَهُ جُعِلْتُ فِدَاكَ أَخْبِرْنِي عَنْ هَذَا الْأَمْرِ الَّذِي نَنْتَظِرُ مَتَى هُوَ فَقَالَ يَا مِهْزَمُ كَذَبَ الْوَقَّاتُونَ

وَهَلَكَ الْمُسْتَعْجِلُونَ وَ نَجَى الْمُسَلِّمُونَ.^۱

«قربانت! به من خبر دهید این امری که در انتظارش هستیم کسی واقع می‌شود؟ حضرت فرمود:

ای مهزم! دروغ گفتند وقت گزاران و هلاک شدند شتاب کنندگان و نجات یافتند تسلیم شوندگان.»

گفتار ﴿۱۹﴾

وقت گزاری برای ظهور

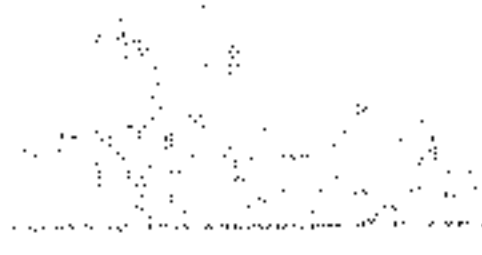
موضوع ظهور حضرت مهدی علیه السلام و تعیین وقت برای آن، که اگر ائمه علیهم السلام درباره آن وقتی معین کنند و در آن وقت ظهور نکند مربوط به موضوع بداء و امتحان خدای متعال از بندگان است تا مؤمنان واقعی و حقیقی آنها از منافقان و ریاکاران مشخص و ممتاز گردند و کسی که اخبار بدائیه را تصدیق کند و به واسطه صعوبت آن بر نفس انسان، خدا اجر و پاداش او را مضاعف و دو برابر می‌دهد. فضیل بن یسار می‌گوید: به امام محمد باقر علیه السلام عرض کردم: آیا برای این امر وقتی است؟ حضرت فرمود:

«قُلْتُ لِهَذَا الْأَمْرِ وَقْتُ فَقَالَ كَذَبَ الْوَقَاتُونَ كَذَبَ الْوَقَاتُونَ كَذَبَ الْوَقَاتُونَ إِنَّ مُوسَى ع لَمَّا خَرَجَ وَافِدًا إِلَى رَبِّهِ وَاعَدَّهُمْ ثَلَاثِينَ يَوْمًا فَلَمَّا زَادَهُ اللَّهُ عَلَى الثَّلَاثِينَ عَشْرًا قَالَ قَوْمُهُ قَدْ أَخْلَفْنَا مُوسَى فَصَنَعُوا مَا صَنَعُوا فَإِذَا حَدَّثْنَاكُمْ الْحَدِيثَ فَجَاءَ عَلِيٌّ مَا حَدَّثْنَاكُمْ بِهِ فَقُولُوا صَدَقَ اللَّهُ وَإِذَا حَدَّثْنَاكُمْ الْحَدِيثَ فَجَاءَ عَلِيٌّ خِلَافَ مَا حَدَّثْنَاكُمْ بِهِ فَقُولُوا صَدَقَ اللَّهُ تَوَجَّرُوا مَرَّتَيْنِ.»^۲

«وقت گزاران دروغ گویند، وقت گزاران دروغ گویند، وقت گزاران دروغ

۱. اصول کافی، ج ۲، ص ۱۹۱.

۲. اصول کافی، ج ۲، ص ۱۹۱.

گویند. همانا موسی علیه السلام چون [در طور سینا] به پروردگار خود برای پیغام بردن وارد شد، قومش را وعده سی روز داد و چون خدا ده روز بر سی روز افزود قومش گفتند: موسی علیه السلام با ما خلف وعده کرد و خطا کردند (گوساله پرست شدند)، پس اگر ما خبری به شما گفتیم و طبق گفته ما واقع شد، بگویید: خدا راست فرموده است تا دو پاداش گیرید.»

مفسران طبق آیاتی که خدای متعال در سوره بقره می فرماید: زمانی که با موسی چهل شب وعده گذاشتیم^۱ و در سوره اعراف می فرماید: و با موسی سی شب وعده کردیم و آن را به ده [شب دیگر] کامل کردیم،^۲ می گویند:

وعده خدای تعالی با موسی علیه السلام همان چهل شب بوده که باید سی روزش را روزه بگیرد و عبادت کند و ده روز دیگر هم صبر کند تا وقت مناجات رسد و بعضی گفته اند: در آن ده روز تورات بر او نازل شد و بعضی دیگر از مفسران گفته اند: این موضوع مربوط به بداء و برای امتحان قوم موسی بوده است؛ یعنی مدت میعاد در حقیقت همان چهل شب بود؛ ولی موسی مأمور بود که سی شب آن را به قومش بگوید و ده شب در آمدن تأخیر کند تا میعاد حقیقی کامل شود و به این وسیله امتش آزمایش شوند و مؤمنان راسخ و ثابت آنها از منافقان و متزلزلان ممتاز و مشخص گردند تا اگر در روز قیامت یک دسته از آنها در عالی ترین درجات بهشت و دسته دیگر در نازل ترین درجات یا گرفتار کیفر و عقاب بودند انتقاد نکنند و عدالت و واقع بینی خدا برای آنها روشن گردد.

۱. سوره بقره، آیه ۵۱.

۲. سوره اعراف، آیه ۱۴۲.

گفتار ﴿۲۰﴾

وفاداران حضرت مهدی علیه السلام

یکی از ویژگی‌های یاران حضرت مهدی علیه السلام این است که آنان وفا دارند و تا پای پیمان خود با او می‌ایستند و همه سختی را با جان می‌خرند تا رضایت مولا و صاحب خود را به دست آورند. وفای به عهد باعث می‌شود که حضرت مهدی علیه السلام نیز با قلبی مطمئن ظهور کند و به کمک خداوند و یاران باوفایش جهان را از عدل و داد پر کند.

حضرت علی علیه السلام می‌فرماید:

«يَحْفَظُونَ بِهٖ يَوْمَهُ بِأَنْفُسِهِمْ فِي الْحُرُوبِ وَيَكْفُونَ مَا يُرِيدُ»^۱

«یاران مهدی علیه السلام او را میان خود می‌گیرند و در جنگ‌ها هر جنگی که باشد با جانهای خویش از او حمایت و حفاظت می‌کنند و هر چه بخواهد از جان و دل انجام می‌دهند.»

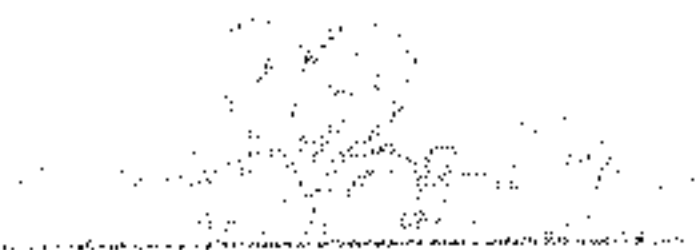
گفتار ﴿۲۱﴾

آزمایشات در زمان غیبت

مردم در آخرالزمان بسیار سخت مورد آزمایش و امتحان قرار می‌گیرند. آنان با زیبایی‌ها و لذایذ دنیا روبه‌رو هستند و بسیاری از افراد به سوی گناه کشیده می‌شوند؛ ولی افرادی که به خدا و رسولش ایمان دارند هیچگاه قدم از صراط مستقیم بیرون نمی‌گذارند و از امتحان الهی سربلند بیرون می‌آیند و هر چه این امتحانات سخت‌تر و با فشار شدیدتری روبه‌رو باشد، درصد پاک بودن و خالص بودن آنها بیشتر است.

امام صادق علیه السلام می‌فرماید:

۱. احتجاج طبرسی، ج ۲، ص ۵۹۸.

«امر فرج برای شما نمی‌رسد مگر پس از نابودی نه به خدا سوگند! نمی‌رسد مگر پس از آنکه خوب و بد از هم جدا شوند، نه به خدا سوگند! نمی‌رسد مگر پس از آنکه بر اثر آزمایشات گوناگون خالص و پاک شوند.»^۱

گفتار ﴿۲۲﴾

صبر و استقامت در فرج

بهترین مسئله‌ای که در این زمان در مورد دعا باید مد نظر قرار گیرد، دعا در حق قطب عالم امکان حضرت مهدی علیه السلام است، چه از لحاظ وجود شریف ایشان و چه از جهت تعجیل فرج، باید در کنار دعا، صبور بود و با مشکلات بسیاری دست و پنجه نرم کرد و هیچ گاه در کارها منافع شخصی را در نظر نگرفت بلکه باید به ولی نعمت خود حضرت مهدی علیه السلام اندیشید و رضایت او را در نظر گرفت و مطمئناً تمام سختی‌ها با آمدن ایشان به آسانی تبدیل خواهد شد.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می‌فرماید:

«به وسیله صبر و استقامت منتظر فرج بودن عبادت است.»^۲

گفتار ﴿۲۳﴾

شکیبایی در فرج

ظهور حضرت مهدی علیه السلام برای هر فرد مومن دارای فواید بسیاری است؛ مانند هدایت به صراط مستقیم، عاقبت به خیری، ازدیاد روزی، عافیت از تمام بلاها و امراض و به دست آوردن قلب سلیم؛ بنابراین با ظهور ایشان جهان از انواع کفر، شرک، نفاق، بدعت و ظلم و جور پاک می‌گردد، زمین

۱. همان.

۲. همان، ص ۵۰؛ به نقل از: کمال‌الدین، ج ۲، ص ۳۴۶؛ بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۱۲۴.

آباد می شود و همه انسان ها به آسانی و آرامش زندگی می کنند. پس هر کس در این راه صبور باشد به تمام آن فواید دست خواهد یافت.
امام رضا علیه السلام می فرماید:

«چه نیکو است شکیبایی به همراه انتظار فرج، بر شما باد استقامت و شکیبایی!»^۱

گفتار ﴿۲۴﴾

شکیبایان در زمان غیبت

صبر عبارت است از مقاومت کردن نفس با هوا و هوس و ثبات قوه عاقله که باعث دین است در مقابل قوه شهویه که باعث هوا و هوس است. کسانی که در برابر ناملازمات از خود صبوری نشان می دهند و به دام مشکلات و لذا ید اسیر نمی شوند حتماً به پاداشی عظیم دست خواهند یافت و همانا حضرت مهدی علیه السلام با حضورش و با دست گرفتن حکومت عدل الهی، تمام مشکلات را بر شیعیان آسان می گرداند.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید:

«خوشا به حال شکیبایان در غیبت مهدی علیه السلام! خوشا به حال آنانکه بر راه

اهل بیت ثابت قدم می مانند!»^۲

گفتار ﴿۲۵﴾

شمایل حضرت مهدی علیه السلام

شمایل حضرت مهدی علیه السلام، همان صفات پیامبران و اولیای الهی است. نور امامت و هیبت پیامبران، در صورت و چهره مبارک آن حضرت کاملاً محسوس است.

۱. همان، ص ۵۱؛ به نقل از: کمال الدین، ج ۲، ص ۳۴۶.

۲. همان، ص ۵۲؛ به نقل از: بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۱۲۳.

ابوسعید خدری از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله روایت کرده است که می فرماید:
 «حتما خداوند متعال از عترت و اهل بیت من مردی را که میان دندانهای
 جلویش فاصله موزون و مطلوب است و پیشانی اش نورانی است، مبعوث
 می کند تا زمین را از عدل و رفاہ و امکانات اقتصادی پر کند.»
 محدثان اهل سنت، روایات فراوانی - همانند این حدیث - از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله
 در صفات حضرت مهدی علیه السلام فرزند و نوه آن حضرت، روایت کرده اند.
 امام محمد باقر علیه السلام با سلسله سند از پدران گرامی اش و از سید اهل بیت
 حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام روایت کرده که آن حضرت در حالی که روی منبر
 بود، فرمود:

«در آخر الزمان مردی از فرزندان من، دارای رنگ سفید که در آن سرخی
 نفوذ کرده باشد و دارای شکم صاف و عریض و رانهایش پهن و استخوان
 شانهایش درشت و برجسته (چهارشانه) و دارای دو خال، یکی به رنگ
 پوست بدنش و دیگری شبیه خال رسول الله است، خروج خواهد کرد.»
 حضرت علی علیه السلام آن حضرت را بار دیگر چنین توصیف می کند:
 «پیشانی اش نورانی، بینی اش کشیده، شکمش صاف و عریض، رانهایش
 پهن، دندانهای جلویش درخشانده و خالی در ران راست او است.»
 آنچه از روایات و احادیث استفاده می شود این است که به طور مسلم
 حضرت مهدی علیه السلام از نظر چهره و سیما، از همه بهتر و زیباتر هستند. تمام
 قیافه ها و چهره ها در مقابل نورانیت سیمای آن حضرت که به نور امامت
 روشن گشته، خاضع و تسلیم هستند.

گفتار (۲۶)

دانش حضرت مهدی علیه السلام

قبل از ظهور حضرت مهدی علیه السلام اندکی از علم پیشرفت کرده است و
 هنگامی که ایشان ظهور نمایند تمام علم را با خود به همراه می آورند و این

یکی از معجزات حضرت مهدی علیه السلام است. علومی که ایشان به همراه خود می‌آورند به گونه ای است که همه انسان‌ها انگشت حیرت به دندان می‌گزند.

حضرت علی علیه السلام درباره دانش حضرت مهدی علیه السلام می‌فرماید:

«أَوْسَعُكُمْ كَهْفًا وَأَكْثَرُكُمْ عِلْمًا وَأَوْصَلُكُمْ رَحِمًا... شَوْقًا إِلَى رُؤْيَيْهِ.»^۱

«پناه دهی او از همه شما گسترده‌تر و دانشش از همه شما بیشتر و رسیدگی به خویشانش از همه شما فزون‌تر است... چقدر مشتاق دیدن او هستم.»

گفتار ﴿۲۷﴾

گشایش در انتظار فرج

یاران باوفا و منتظران واقعی حضرت مهدی علیه السلام هیچگاه به دنبال این مسئله نیستند که چه روز یا چه ساعتی ایشان ظهور می‌کند بلکه آنقدر دل و روح شان را پاک و آماده نگه می‌دارند که گویی حضرت ظهور کرده است مانند نماز که گفته اند: به گونه ای نماز بخوان که گویی نماز آخر عمرت است، پس همین که منتظر واقعی حضرت باشیم و رضایت و خشنودی ایشان را به دست آوریم کفایت می‌کند.

ابوبصیر می‌گوید: به امام صادق علیه السلام عرض کردم: قربانت کردم! کی فرج و گشایش باشد؟ حضرت فرمود:

«قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ جُعِلْتُ فِدَاكَ مَتَى الْفَرَجُ فَقَالَ يَا أَبَا بَصِيرٍ وَأَنْتَ

مِمَّنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا مَنْ عَرَفَ هَذَا الْأَمْرَ فَقَدْ فُرِّجَ عَنْهُ لِإِنْتِظَارِهِ.»^۲

«ای ابا بصیر! تو هم از جمله دنیا خواهانی؟ کسی که این امر را بشناسد، برای او به واسطه انتظارش فرج حاصل شده است.»

۱. بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۱۱۵.

۲. اصول کافی، ج ۲، ص ۱۹۸.

گفتار ﴿۲۸﴾

حضرت مهدی علیه السلام در مکه

حضرت مهدی علیه السلام در پرده غیبت قرار دارد و در هیچ جا مخفی نیست؛ زیرا ایشان انسانها را می بینند و بر کارهای آنها نظارت دارند، این انسانها هستند که در حجاب و پرده قرار گرفته اند و گناهان است که باعث شده ایشان را نبینند. مگر می شود چشمی که به گناه آلوده شده روی زیبای حضرت را ببیند؟! هرگز چنین چیزی میسر نیست، پس بیاید در محضر خداوند متعال از گناهان دوری کنیم و دل حضرت مهدی علیه السلام را شاد کنیم و آرزوی مان این باشد که حضرت را زیارت کنیم.

امام صادق علیه السلام می فرماید:

«يَفْقَدُ النَّاسُ إِمَامَهُمْ فَيَشْهَدُ الْمَوْتِمَ قِيْرَاهُمْ وَ لَا يَرَوْنَهُ.»^۱

«مردم امام خویش را نیابند (امامشان غایب از نظرها باشد) پس امام هنگام حج در مراسم حج حضور یابد و ایشان را ببینند؛ ولی آنان وی را نبینند.»

گفتار ﴿۲۹﴾

حضرت مهدی علیه السلام در بیت المقدس

اگر به برخی از نشانه های ظهور حضرت مهدی علیه السلام توجه کنید متوجه می شوید که حضرت در بیت المقدس با مردم بیعت می کند و حتی حضرت عیسی علیه السلام که بعضی ها قائل هستند که ایشان توسط مردم به دار آویخته شده اند، پشت سر ایشان به نماز می ایستد.

حضرت علی علیه السلام می فرماید:

«مهدی علیه السلام وارد بیت المقدس می شود و به امامت او مردم نماز

می گزارند... مهدی علیه السلام جلو رفته، مردم و نیز عیسی علیه السلام پشت سر او نماز گزارند و عیسی با وی بیعت نماید.^۱

گفتار ﴿۳۰﴾

سیره حضرت مهدی علیه السلام

طبق فرمایش امام صادق علیه السلام حضرت مهدی علیه السلام نیز همچون جدش امیرالمومنین علی علیه السلام قیام می کند و محکم و استوار با خائنان و ظالمان می جنگد. نهضت و انقلاب حضرت مهدی علیه السلام در چهارده ماه کامل می گردد. بنابراین آماده بودن منتظران در هر حال یکی از وظایف لازم و ضروری است، آیا افتخاری از این بالاتر که انسان خود را را برای خدمتگزاری به امامش آماده سازد.

امام صادق علیه السلام می فرماید:

«إِنَّ قَائِمَنَا إِذَا قَامَ لَبَسَ لِبَاسَ عَلِيٍّ علیه السلام وَ سَارَ بِسِيرَتِهِ.»^۲

«همانا چون قائم ما قیام کند، لباس علی علیه السلام را بپوشد و بر اساس شیوه و سیره او رفتار نماید.»

گفتار ﴿۳۱﴾

زهد و جهاد حضرت مهدی علیه السلام

انسان جز با زهد و پشت کردن به تعلقات پست و ترک دلبستگی های نفسانی پیش نمی رود و به کمال حقیقی دست نمی یابد. زهد که ترک دنیای مزموم و دل کندن از آن است رکنی اساسی در تربیت دینی به شمار می رود و تا انسان از وابستگی های پست حیوانی جدا نشود به امر آخرتی واصل

۱. الامام المهدی، ص ۵۵۷.

۲. وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۳۴۸.

نمی‌گردد. راه و رسم اولیای خدا در تربیت بر زهد استوار بود و آنان تلاش می‌کردند دلبستگی‌های دنیایی را در افراد بکاهند و دوستس آخرت را در آنان بیفزایند.

امام صادق علیه السلام می‌فرماید:

«وَمَا تَسْتَعْجِلُونَ بِخُرُوجِ الْقَائِمِ؟ فَوَاللَّهِ مَا لِبَاسِهِ إِلَّا الْغَلِيظُ وَلَا طَعَامُهُ إِلَّا الْجَشِيبَ وَ مَا هُوَ إِلَّا السَّيْفُ وَالْمَوْتُ تَحْتَ ظِلِّ السَّيْفِ.»^۱
«چرا درباره قیام شتاب می‌کنید؟»

به خدا سوگند! لباسش جز لباسی ضخیم و خوراکش جز غذایی ناگوار نیست. قیام او جز شمشیر و مرگ در سایه شمشیر نیست.»

گفتار ﴿۳۲﴾

نوازش مهدی علیه السلام بر بندگان

مطمئناً همه شیعیان منتظرند تا حضرت مهدی علیه السلام ظهور کند و دست الهی خویش را بر سرشان بکشد و قلب‌ها را از نور معرفت آکنده سازد و چنان قدرت بگیرند که بی‌باکانه در کنارش با بی‌عدالتی‌ها بجنگند، همان قدرتی که امام خمینی علیه السلام در دل و روح مردم مسلمان ایران جاری ساخت تا آنها توانستند حکومت ظلم و شاهنشاهی را از ریشه بکنند و پرچم جمهوری اسلامی ایران را سرافرازانه به اهتزاز در آورند.

حضرت علی علیه السلام می‌فرماید:

«وَضَعَ يَدَهُ عَلَى رُؤْسِ الْعِبَادِ فَلَا يَبْقَى مُؤْمِنٌ إِلَّا صَارَ قَلْبُهُ أَشَدَّ مِنْ زُبْرِ الْحَدِيدِ وَأَعْطَاهُ اللَّهُ قُوَّةَ أَرْبَعِينَ رَجُلًا.»^۲

«(مهدی علیه السلام) دست بر سر بندگان خداوند گذارد، پس هیچ مؤمنی باقی

۱. بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۵۴.

۲. کمال الدین، ص ۶۵۳.

نمی‌ماند جز آنکه قلبش محکم‌تر از پاره‌های آهن گردد و خداوند به او نیروی چهل مرد را عنایت فرماید.»

گفتار ﴿۳۳﴾

حکومت حضرت مهدی علیه السلام

چه روز به یاد ماندنی خواهد بود روزی که حضرت مهدی علیه السلام بر تخت عدالت تکیه بزند و هیچ حکومت ظالمی نتواند سر بر آورد. از امام صادق علیه السلام روایت شده که حکومت ما آخرین حکومت خواهد بود، پیش از ما گروه‌هایی حکومت خواهند کرد [و خداوند به همه قدرت می‌دهد تا روی زمین حکومت کنند ولی هیچ گاه نمی‌توانند حق را به طور شایسته در زمین پیاده کنند] آن گاه که روش حکومت ما را دیدند دیگر نمی‌توانند بگویند اگر حکومت به دست ما هم می‌افتاد می‌توانستیم مانند این‌ها حکومت کنیم. یکی از اصحاب امام صادق علیه السلام از آن حضرت پرسید: خانه و قرارگاه مهدی علیه السلام کجا است؟ آن حضرت فرمود:

«دَارُ مُلْكِهِ الْكُوفَةُ وَ مَجْلِسُ الْحُكْمِ جَامِعُهَا وَ بَيْتُ مَالِهِ وَ مَقْسَمُ غَنَائِمِ الْمُسْلِمِينَ مَسْجِدُ السَّهْلَةِ وَ مَوْضِعُ خَلَوَاتِهِ الزَّكَّوَاتُ الْبَيْضُ مِنَ الْغَرِيِّينَ.»
«محل حکومت او کوفه خواهد بود، جایگاه قضاوت و حکمرانی‌اش مسجد جامع کوفه است. بیت‌المال و محل تقسیم غنیمتها مسجد سهله و جایگاه استراحت و خلوتگاه او در مکان ریگهای سفید نجف خواهد بود.»

گفتار ﴿۳۴﴾

خبر غیبی حضرت مهدی علیه السلام

برای حضرت مهدی علیه السلام بسیار آسان است که تشخیص دهد چه کسی

مومن است و چه کسی کافر، در حقیقت کسی نمی‌تواند به ظاهر دوست باشد و به باطن دشمن. حضرت مهدی علیه السلام با توجه به نیروی درونی‌اش دوست و دشمن را تشخیص خواهد داد. حتی حضرت از درون سینه‌ها آگاه است و اینگونه به حکومت می‌پردازد و این در حالی است که آنقدر ریا و تظاهر فراوان است که تشخیص آن برای عموم مردم مشکل است.

امام صادق علیه السلام می‌فرماید:

«إِنَّهُ يُخْبِرُ كُلَّ قَوْمٍ بِمَا اسْتَبْطَنُوهُ وَ يَعْرِفُ وِلِيَّهٖ مِنْ عَدُوِّهِ بِالتَّوَسُّمِ.»^۱
 «او (مهدی علیه السلام) از آنچه گروه‌ها پنهان نموده‌اند خبر می‌دهد و دوست خود را از دشمنش به فرار باز می‌شناسد.»

گفتار ﴿۳۵﴾

زندگی حضرت مهدی علیه السلام

به اعتقاد شیعه، حضرت مهدی علیه السلام از طریق تشکیل یک حکومت جهانی بر اساس تعالیم عالیه اسلامی تمام نارسایی‌ها را از سراسر عالم بر طرف خواهد کرد و عدل و داد را در روی زمین مستقر خواهد ساخت. در سخنان پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و ائمه اطهار درباره ویژگی‌های حکومت حضرت مهدی علیه السلام و کارهایی که در آن دوره انجام خواهد داد مطالب بسیاری به چشم می‌خورد که مجموعه آنها تصویر روشنی از یک حکومت اسلامی کامل را نشان می‌دهند.

امام رضا علیه السلام می‌فرماید:

«لَوْ قَدْ خَرَجَ قَائِمُنَا لَمْ يَكُنْ إِلَّا الْعَلَقَ وَالْعَرَقَ، الْقَوْمُ عَلَى السُّرُوجِ وَ مَا لِيَّاسُ الْقَائِمِ إِلَّا الْغَلِيظَ وَ مَا طَعَامُهُ إِلَّا الْجَشِبَ.»^۲

۱. صراط المستقیم، ج ۲، ص ۲۵۴.

۲. بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۵۹.

«چون قائم ما قیام کند، چیزی جز مرگ و عرق نخواهد بود. افراد همواره بر پشت اسبها (در نبرد) خواهند بود. لباس قائم لباسی خشن و غذایش طعامی ناگوار و بد مزه خواهد بود.»

کفتار ﴿۳۶﴾

هدایت یافتگان توسط مهدی علیه السلام

هر کار و عملی که صورت می گیرد باید در مسیر روشنی قرار گیرد. دعوت انسان به سوی خداوند متعال یک حرکت ظریف و دقیق است و یک فرد زمانی می تواند در این مسیر قرار گیرد که قلبش رام باشد. انبیاء و امامان معصوم علیهم السلام در زمینه دعوت مردم از ابزار سالم استفاده می کردند و در مسیر هدایت آنها به اعمال و رفتار محبت آمیز دست می زدند؛ به همین دلیل در قلب مردم جای می گیرند. خوشا به حال افرادی که توسط حضرت مهدی علیه السلام هدایت می شوند! چنین کسانی هرگز از مسیر منحرف نخواهند شد و به سعادت و رستگاری خواهند رسید.

حضرت علی علیه السلام می فرماید:

«يَعْطِفُ الْهَرَى عَلَى الْهُدَى إِذَا عَطَفُوا الْهُدَى عَلَى الْهَرَى وَ يَعْطِفُ الرَّأْيَ عَلَى الْقُرْآنِ إِذَا عَطَفُوا الْقُرْآنَ عَلَى الرَّأْيِ.»^۱

«هنگامی که مردم هدایت را تحت الشعاع هوای نفس خود قرار دهند حضرت مهدی علیه السلام خواسته های نفسانی را تحت الشعاع هدایت قرار می دهد و هنگامی که مردم قرآن را بر اساس رأی و خواسته های خود تفسیر کنند حضرت مهدی علیه السلام آراء و نظریات را پیرو قرآن قرار می دهد.»

۱. نهج البلاغه، خطبه ۱۲۸.

گفتار ﴿۳۷﴾

دانش گستری

تمام صفات و ویژگی‌های ارزشی انسان بر محور عقل و علم او سنجیده می‌شود و امام در بینش شیعه کسی است که در عقل و علم سر آمد همه خلق است.

خداوند در قرآن کریم می‌فرماید:

«ای پیامبر ﷺ! بگو آیا به راستی اهل دانش و آگاهی با آنکه دانش و علم نداشتند برابرند؟!»

علم و ایمان دو ملاک فضیلت و شرافت انسان بر دیگران است و بی‌تردید ائمه که در پیشگاه خدا برگزیده و ممتاز هستند ملاک این امتیاز را از ناحیه علم برتر و ایمان مستحکم خویش دارند. با وجود تمام این سخنان، حضرت مهدی عج کسی است که تمام این حرف‌های علم را با خود دارد و در آخرالزمان هنگامی که ظهور می‌کنند آنها را با خود می‌آورند. امام صادق ع می‌فرماید:

«الْعِلْمُ سَبْعَةٌ وَ عِشْرُونَ جُزْءًا فَجَمِيعُ مَا جَاءَتْ بِهِ الرُّسُلُ جُزْءَانِ فَلَمْ يَعْرِفِ النَّاسُ حَتَّى الْيَوْمِ غَيْرَ الْجُزْئَيْنِ فَإِذَا قَامَ الْقَائِمُ أَخْرَجَ الْخَمْسَةَ وَالْعِشْرِينَ جُزْءًا فَبَثَّهَا فِي النَّاسِ.»^۱

«دانش، بیست و هفت قسمت است. تمامی آنچه پیامبران آورده‌اند دو قسمت است و مردم تا کنون بیش از دو قسمت را نشناخته‌اند. چون قائم به پای خیزد، بیست و پنج قسمت دیگر را بیرون آورد و میان مردم پراکند.»

گفتار (۳۸)

حضرت مهدی علیه السلام و شریعت نبوی

سنت یعنی عمل کردن به گفتار پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و پیروی کردن از کردار و رویه آن حضرت، بنابراین اهل سنت کسانی هستند که به دستور آن حضرت عمل می کنند و هم اکنون فقط شیعیان به این مقوله می پردازند و از ایشان پیروی می کنند. حضرت مهدی علیه السلام نیز از سنت جد بزرگوارش پیروی می کند و در زمان حکومتش نیز با همان شیوه جدش به حکومت می پردازد.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید:

«الْقَائِمُ مِنْ وُلْدِي... وَسُنَّتُهُ سُنَّتِي يَقِيمُ النَّاسَ عَلَى مِلَّتِي وَشَرِيعَتِي وَ
يَدْعُوهُمْ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ.»

«قائم از فرزندان من است، شیوه و سنت او سنت من است و مردم را براساس دین و شریعت من بر پای می دارد و به کتاب خداوند دعوت می کند.»

گفتار (۳۹)

عدالت حضرت مهدی علیه السلام

مسئله عدل از صدر اسلام در جامعه اسلامی مطرح بوده است. قرآن کریم تصریح می کند که نظام هستی و آفرینش بر عدل و توازن آفریده شده است. بنابراین موزون بودن، نفی هر گونه تبعیض، رعایت حقوق افراد و عطا کردن حق به صاحب حق و رعایت استحقاقها همه و همه عدالت هستند و جالب تر اینکه تمام این موارد با آمدن حضرت مهدی علیه السلام به کمال خواهد رسید.

امام محمد باقر علیه السلام می فرماید:

«إِذَا قَامَ قَائِمُنَا فَإِنَّهُ يُقَسِّمُ بِالسَّوِيَّةِ وَيَعْدِلُ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ الْبَرِّ مِنْهُمْ
وَالْفَاجِرِ.»^۱

«چون قائم ما به پا خیزد به طور مساوی تقسیم می کند و میان خلق خدا -
با نیک و بد - به عدالت رفتار می نماید.»

گفتار (۴۰)

قضاوت حضرت مهدی علیه السلام

حضرت مهدی علیه السلام به واسطه عدالتش هیچگاه در قضاوت دچار اشتباه و
خطا نمی شود. از مهمات امور مسئله قضاوت است که سر و کار آن با جان و
مال و ناموس مردم است. حضرت مهدی علیه السلام که بر پا کننده عدل در جهان
است، در آن روزگار به هیچ شاهدی نیاز ندارد و از قوه درون خود بهره
می برد و به قضاوت می پردازد.

امام حسن عسگری علیه السلام در توصیف حضرت مهدی علیه السلام می فرماید:

«فَإِذَا قَامَ قَضَى بَيْنَ النَّاسِ بِعِلْمِهِ كَقَضَاءِ دَاوُدَ علیه السلام لَا يَسْأَلُ الْبَيِّنَةَ.»^۲

«چون او قیام نماید، بین مردم براساس دانش خود حکم کند، همانند
قضاوت حضرت داود و درخواست شاهد نمی کند.»

۱. علل الشرایع، ص ۱۶۱.

۲. الکافی، ج ۱، ص ۵۰۹.

فصل ششم:

آثار و فواید دعا برای فرج حضرت مهدی

عناوین فصل:

- خواص دعا برای فرج
- فوائد مستجاب شدن دعا
- بهترین اوقات دعا کردن
- شرایط دعا کردن
- برای به اجابت رسیدن دعا
- دعای عهد حضرت مهدی علیه السلام
- دعای فرج حضرت مهدی علیه السلام
- دعای توسل حضرت مهدی علیه السلام
- زیارت آل یاسین
- زیارت امین الله
- زیارت حضرت مهدی علیه السلام در جمعه
- زیارت حضرت مهدی علیه السلام
- زیارت ناحیه مقدسه

خواص دعا برای فرج

دعا، مناجات با خدا و بریدن از همه چیز و ارتباط با او است. دعا، می‌رساند که دعاکننده دارای صفای نفس و پاکی دل و وابستگی به خدای متعال، خالق هستی و بخشنده حیات است؛ از همین رو دعا برای حضرت مهدی علیه السلام دارای خواص و فواید است که عبارت‌اند از:

۱. فرمایش حضرت مهدی علیه السلام است که برای تعجیل فرج بسیار دعا کنید که فرج شما در آن است.
۲. دعا سبب زیاد شدن نعمتها است.
۳. اظهار محبت قلبی است.
۴. نشانه انتظار است.
۵. زنده کردن امر ائمه اطهار است.
۶. مایه ناراحتی شیطان لعین است.
۷. نجات یافتن از فتنه‌های آخرالزمان است.
۸. ادای قسمتی از حقوق آن حضرت است که ادای حق هر صاحب حقی واجب‌ترین امور است.
۹. تعظیم خداوند و دین خداوند است.
۱۰. حضرت صاحب الزمان در حق او دعا می‌کند.
۱۱. شفاعت آن حضرت در قیامت شامل حال او می‌شود.

۱۲. شفاعت پیغمبر ﷺ ان شاء الله شامل حالش می شود.
۱۳. این دعا امثال امر الهی و طلب فضل و عنایت او است.
۱۴. مایه استجابت دعا می شود.
۱۵. ادای اجر رسالت است.
۱۶. مایه دفع بلا است.
۱۷. سبب وسعت روزی است.
۱۸. باعث آمرزش گناهان می شود.
۱۹. تشرف به دیدار آن حضرت در بیداری یا خواب است.
۲۰. رجعت به دنیا در زمان ظهور آن حضرت است.
۲۱. از برادران پیغمبر خواهد بود.
۲۲. فرج مولای ما حضرت صاحب الزمان ﷺ زودتر واقع می شود.
۲۳. پیروی از پیغمبران و امامان خواهد بود.
۲۴. وفای به عهد و پیمان خداوند است.
۲۵. آثار نیکی به والدین برای دعاکننده حاصل می گردد.
۲۶. فضیلت رعایت و ادای امانت برایش حاصل می شود.
۲۷. زیاد شدن اشراف نور امام در دل او است.
۲۸. طولانی شدن عمر است.
۲۹. تعاون و همکاری در کارهای نیک و تقوا است.
۳۰. رسیدن به نصرت و یاری خداوند و پیروزی بر دشمنان به کمک خداوند است.
۳۱. هدایت به نور قرآن مجید است.
۳۲. نزد اصحاب اعراف معروف می گردد.
۳۳. به ثواب طلب علم نائل می شود.
۳۴. از عقوبت‌های اخروی ان شاء الله در امان می ماند.

۳۵. هنگام مرگ به او مژده می‌رسد و با او به نر می‌رفتار می‌شود.
۳۶. این دعا اجابت دعوت خدا و رسول است.
۳۷. با امیرالمؤمنین و در درجه آن حضرت خواهد بود.
۳۸. محبوب‌ترین افراد نزد خداوند خواهد بود.
۳۹. عزیزترین و گرامی‌ترین افراد نزد پیغمبر می‌شود.
۴۰. از اهل بهشت خواهد بود.
۴۱. دعای پیغمبر شامل حالش می‌گردد.
۴۲. کردارهای بد او به کردارهای نیک مبدل می‌شود.
۴۳. خداوند متعال در عبادت او را تأیید می‌فرماید.
۴۴. با این دعا عقوبت از اهل زمین دور می‌شود.
۴۵. ثواب کمک به مظلوم را دارد.
۴۶. ثواب احترام به بزرگ‌ترها و تواضع نسبت به او را دارد.
۴۷. پاداش خونخواهی مولای مظلوم شهیدمان حضرت ابی‌عبدالله
الحسین علیه السلام را دارد.
۴۸. شایستگی دریافت احادیث ائمه اطهار را می‌یابد.
۴۹. نور او برای دیگران نیز روز قیامت درخشان می‌گردد.
۵۰. هفتاد هزار نفر از گنهکاران را شفاعت می‌کند.
۵۱. دعای امیرالمؤمنین علی علیه السلام در حق او است.
۵۲. بی حساب داخل بهشت شدن است.
۵۳. در امان بودن از تشنگی روز قیامت است.
۵۴. جاودان بودن در بهشت است.
۵۵. مایه خراشیدن روی ابلیس و مجروح شدن دل او است.
۵۶. روز قیامت هدیه‌های ویژه‌ای دریافت می‌کند.
۵۷. خداوند عزوجل از خدمتگزاران بهشت نصیبش می‌فرماید.

۵۸. در سایه گسترده خداوند قرار می‌گیرد و رحمت بر او نازل می‌شود.
۵۹. پاداش نصیحت مؤمن را دارد.
۶۰. مجلسی که در آن برای حضرت قائم علیه السلام دعا شود محل حضور فرشتگان است.
۶۱. دعا کننده مورد مباحات خداوند قرار می‌گیرد.
۶۲. فرشتگان برای او طلب آمرزش می‌کنند.
۶۳. پس از ائمه اطهار از نیکان مردم می‌شود.
۶۴. این دعا اطاعت از اولی الامر است که خداوند اطاعتشان را واجب دانسته است.
۶۵. مایه خرسندی خداوند عزوجل می‌شود.
۶۶. مایه خشنودی پیغمبر می‌گردد.
۶۷. این دعا خوشایندترین اعمال نزد خداوند است.
۶۸. از کسانی خواهد بود که خداوند در بهشت به او حکومت می‌دهد.
۶۹. حساب او در روز قیامت آسان می‌شود.
۷۰. این دعا در عالم برزخ و قیامت مونس مهربانی خواهد بود.
۷۱. این عمل بهترین اعمال است.
۷۲. باعث دوری غصه‌ها می‌شود.
۷۳. دعای هنگام غیبت بهتر از دعای هنگام ظهور امام است.
۷۴. فرشتگان درباره‌اش دعا می‌کنند.
۷۵. دعای حضرت سید الساجدین که نکات و فوائد متعددی دارد، شامل حالش می‌شود.
۷۶. این دعا تمسک به ثقلین (کتاب و عترت) است.
۷۷. چنگ زدن به ریسمان الهی است.
۷۸. سبب کامل شدن ایمان است.

۷۹. مانند ثواب همه بندگان به او می‌رسد.

۸۰. تعظیم شعائر خداوند است.

۸۱. این دعا ثواب کسی را دارد که با پیغمبر شهید شده است.

۸۲. ثواب کسی که زیر پرچم حضرت قائم شهید شده را دارد.

۸۳. ثواب احسان به مولای ما حضرت صاحب الزمان علیه السلام را دارد.

۸۴. در این دعا ثواب گرمی داشتن عالم هست.

۸۵. پاداش گرمی شخص کریم را دارد.

۸۶. میان گروه ائمه اطهار محشور می‌شود.

۸۷. درجات او در بهشت بالا می‌رود.

۸۸. از بدی حساب در روز قیامت در امان می‌ماند.

۸۹. به بالاترین درجات شهدا در روز قیامت نائل می‌شود.

۹۰. رستگاری به شفاعت فاطمه زهرا علیها السلام است.

فوائد مستجاب شدن دعا

در هر امت و دینی برای انسان‌ها پاداش و جزایی قرار داده‌اند و هر کار خیر و خوبی را انجام دهند به آن‌ها ثواب و اگر کار ناشایستی انجام دهند به آن‌ها جزا و زشتی می‌دهند؛ چنانکه در مذهب شیعه اثنی عشری هر کار نیک و خیری، حتی صدا زدن خدا و پیامبران با نام و لقب شان - مانند دعا برای فرج - خداوند را و او می‌دارد تا توسط فرشتگانش، به دو صورت برای چنین شخصی ثواب بنویسند:

۱. هنگامی که بنده در این دنیا با مشکلی مواجه می‌شود کار آن شخص را آسان می‌کند و بنده خود را نجات می‌دهد و تمامی آن‌ها از برکت ثواب دعا و راز و نیاز با خداوند متعال است.

۲. بعضی مواقع خداوند صلاح بنده را بهتر می‌داند و آنچه را که بنده در

این دنیا به ثواب آن رسیده است؛ برای آخرت او منظور می‌کند تا بتواند در روز قیامت، هنگام سؤال و جواب، آن ثواب به فریادش برسد.

امام صادق علیه السلام می‌فرماید:

«اگر کسی از شما بخواهد دارای حالتی شود که همه خواسته‌هایش را خداوند برآورد باید از همه مردم ناامید باشد و هیچ امیدی جز خداوند نداشته باشد، پس اگر خداوند چنین حالتی را در قلب او بیابد چیزی از خدا نخواهد مگر اینکه برآورده شود.»^۱

شخصی به پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله عرض کرد: دوست دارم دعایم مستجاب شود، حضرت فرمود:

«دعا کنید در حالی که یقین و اطمینان داشته باشید که دعای شما مستجاب خواهد شد.»^۲

مردی از بنی اسرائیل مدت سی و سه سال دعا می‌کرد و از خدای خود فرزند پسری می‌خواست، همین که دید دعایش مستجاب نمی‌شود خطاب به خدا عرض کرد: خدایا! نمی‌دانم من از تو خیلی دورم که صدای مرا نمی‌شنوی یا با این که نزدیکی و می‌شنوی در عین حال پاسخم را نمی‌دهی، در این هنگام کسی به خواب او آمد و گفت: سر مستجاب نشدن دعایت این است که بد زبانی می‌کنی و در حال دعا قلبت آشفته و ناپاک است و نیتت ناشایسته و ناجور، اگر می‌خواهی دعایت مستجاب شود این هر سه عیب را از خود دور کن:

۱. خوش زبان باش.

۲. قلبت را پاک و پاکیزه کن و قلباً از خدا بترس.

۳. نیتت را سالم کن و به رحمت خدا خوشبین و امیدوار باش.

۱. گنج‌های معنوی، ص ۳۲.

۲. همان، ص ۳۳.

پس از این آن مرد تصمیم گرفت به سفارش‌ها عمل کند، اتفاقاً در نتیجه عمل به آن دستورها خداوند پسری به او مرحمت نمود.^۱
امام محمد باقر علیه السلام می‌فرماید:

«همین که شب جمعه فرا رسید خداوند عزوجل می‌فرماید: آیا دعا کننده‌ای هست که جوابش دهم؟ آیا درخواست کننده‌ای هست که او را عطا کنم؟ آیا استغفار کننده‌ای هست که او را بیامرزم؟ آیا توبه کننده‌ای هست که توبه‌اش را بپذیرم؟»^۲

بهترین اوقات دعا کردن

انجام دادن هر کاری باید در اوقات خودش باشد؛ مثلاً هنگامی که می‌خواهید به مدرسه، دانشگاه یا سر کار بروید باید در اوقاتی باشد که به شما اعلام شده است؛ در غیر این صورت ممکن است شما با مشکلات زیادی مواجه شوید؛ ولی آنچه مربوط به انسان و خالق است، راز و نیاز و فرستادن ذکر خدا از جمله دعا برای فرج حضرت مهدی علیه السلام است که به اوقات خاصی احتیاج ندارد و در همه حال و زمان می‌توان با دعا کردن برای فرج حضرت مهدی علیه السلام با خداوند ارتباط برقرار کرد؛ اما بعضی اوقات به اجابت رسیدن سریع دعا زمان مشخصی دارد؛ همچنانکه پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می‌فرماید:

«بهترین وقت دعا سحرگاهان است، به درستی که در شب ساعتی است که هر دعای بنده مستجاب است و آن بین نیمه شب تا ثلث (سوم) باقیمانده شب است و شامل تمامی شب‌ها می‌شود.»^۳

۱. همان.

۲. همان، ص ۳۴.

۳. همان.

امام صادق علیه السلام می فرماید:

«دعا در سه وقت مستجاب می شود:

۱. بعد از نماز واجب

۲. هنگام آمدن باران

۳. هنگام ظاهر شدن آیه و نشانه معجزه‌ای از طرف خدا برای بندگان

خود.»

همچنین می فرماید:

«دعای پیش از طلوع و غروب آفتاب سنت و دستوری واجب و مسلم

است.»^۱

شرایط دعا کردن

بر همه انسان‌ها واجب است به خاطر هیبت و احترامی که خداوند ذاتاً مستحق آن است از او بیم داشته باشیم؛ ولی چنان غافلیم که نه تنها از او بیم نداریم، بلکه از معصومین علیهم السلام نیز - که مقتدا و الگوی ما در عبادات الهی هستند - پیروی نمی‌کنیم و از خدا نمی‌هراسیم و به خاطر مخالفت‌های پی در پی خود با خواسته‌های او و کوچک شمردن امر و نهی، حبّ و قرب و مناجات مقدّسش نیز از او بیم نداریم و این نادانی بس بزرگی نسبت به معبود است که به جهل منکران و کافران نزدیک است. به عارفی گفته شد:

چه نیکو با صورت ظاهر در نماز اقبال و توجه داری!

فرمود: اگر صورت ظاهری منحرف نشود، صورت دلم بسیار منحرف

می‌شود.

بنابراین وقتی صورت قلب به خداوند اقبال و توجه داشته باشد، اعضا و

جوارح نیز بر اساس هدفی که برای آن آفریده شده‌اند (یعنی عبادت و

پرستش حضرت حق) بر خداوند توجه می‌کنند؛ زیرا رابطه آنها با قلب مانند فرمانروا و رعیت است.

شرایط دعا کردن به پنج چیز بستگی دارد:

۱. اعتراف به گناهان

۲. شکر نعمتهای خداوند

۳. صلوات بر محمد و آل محمد

۴. دعا کردن و حاجت خواستن

۵. دعا برای فرج حضرت مهدی علیه السلام

اگر دعایتان مستجاب شد مواظب سه حالت باشید:

۱. مغرور نشوی در حالی که به نفس خودت بگویی معلوم می‌شود آدم خوبی هستم که دعایم مستجاب شده است؛ زیرا عجب و خودپسندی باعث فساد عمل و غلبه شیطان است.

۲. مستحب است شکر و حمد خدای که تفضل کرد بر تو و به اجابت رساند دعای تو را دو رکعت نماز شکر به جا آوری.

۳. همین که دعای تو مستجاب شد ترک دعا نکنی و باز در خانه خدا بروی تا بیگانه نشوی و در وقت حاجت خواستن دوباره آشنا باشی.^۱

اگر دعایتان به اجابت نرسید مواظب سه حالت باشید:

۱. از رحمت خدا مأیوس نشوید؛ زیرا به اجابت نرسیدن دعا ممکن است به سبب گناهان شما باشد که مانع اجابت است، پس درصدد رفع آن به توبه و تعدیب نفس بر آیید.

۲. ترک دعا نکنید.

۱. همان.

۲. همان، ص ۳۵.

۳. به تقدیر الهی راضی باشید تا همان رضای تان باعث اجابت دعای شما بشود.^۱

امام حسن علیه السلام می فرماید:

«من ضامنم برای کسی که در قلب او چیزی خطور نکند به جز رضا و خشنودی به قضای خدا؛ اینکه دعا کند پس مستجاب شود.»^۲

برای به اجابت رسیدن دعا

برای به اجابت رسیدن دعا عمل کردن به واجبات از مهم‌ترین مقدمات است؛ از همین رو مهم‌ترین اعمال دینی، نماز است که اگر در درگاه خداوند عالم مورد قبول واقع شود، عبادت‌های دیگر هم قبول می‌شود و اگر پذیرفته نشود، اعمال دیگر هم قبول نمی‌شود و همان طور که اگر انسان هر شبانه روز پنج نوبت در نهر آبی شستشو کند، چرک در بدنش نمی‌ماند، نمازهای پنج‌گانه هم انسان را از گناهان پاک می‌کند. سزاوار است که انسان نماز را در اول وقت بخواند. کسی که نماز را پست و سبک بشمارد مانند کسی است که نماز نمی‌خواند.

افراد باید مواظب باشند که با عجله و شتاب زدگی نماز نخوانند و در حال نماز به یاد خدا و با خضوع و خشوع باشند که با چه کسی سخن می‌گویند و خود را در مقابل عظمت و بزرگی خداوند عالم بسیار پست و ناچیز ببینند و اگر در موقع نماز کاملاً به این مطلب توجه کنند از خود بی‌خود می‌شوند، چنانکه در حال نماز تیر را از پای مبارک امیرالمؤمنین علی علیه السلام بیرون کشیدند و آن حضرت متوجه نشدند.

خواندن دعا یکی از مستحباتی است که در روا شدن دعا بسیار مؤثر است.

۱. همان.

۲. همان، ص ۳۷.

حضرت علی علیه السلام می فرماید:

هر کس دوست دارد دعایش رد نشود پیش از دعایش این دعا را بخواند:
 «مَاشَاءَ اللَّهِ تَوَجَّهْتُ إِلَى اللَّهِ، مَاشَاءَ اللَّهِ تَعَبَّدْتُ لِلَّهِ، مَاشَاءَ اللَّهِ تَلَطَّفْتُ لِلَّهِ،
 مَاشَاءَ اللَّهِ تَذَكَّلْتُ لِلَّهِ، مَاشَاءَ اللَّهِ اسْتِضَاراً بِاللَّهِ، مَاشَاءَ اللَّهِ اسْتِكَانَةً لِلَّهِ،
 مَاشَاءَ اللَّهِ تَضَرُّعاً إِلَى اللَّهِ، مَاشَاءَ اللَّهِ اسْتِعَانَةً بِاللَّهِ، مَاشَاءَ اللَّهِ اسْتِغَاثَةً
 بِاللَّهِ، مَاشَاءَ اللَّهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.»^۱

امام سجاد علیه السلام می فرماید:

روز عاشورا پدرم امام حسین علیه السلام در حالی که خونس جوش می زد مرا به
 سینه چسبانید و فرمود:

پسر جان! دعایی را که حضرت زهرا علیها السلام از رسول خدا صلی الله علیه و آله و او از
 جبرئیل علیه السلام آموخت و به من تعلیم داد، حفظ کن و از برای هر حاجت و مهم
 و غم و پیشامد کار بزرگ و هر مصیبتی دعا کن و بگو:

«إِلَهِي بِعَقِّ يَاسِينَ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ وَبِعَقِّ طِهٍ وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ يَا مَنْ
 يَقْدِرُ عَلَى حَوَائِجِ السَّائِلِينَ يَا مَنْ يَعْلَمُ مَا فِي الضَّمِيرِ يَا مَنْفِيساً عَنِ
 الْمَكْرُوبِينَ يَا مُفْرَجاً عَنِ الْمَغْمُومِينَ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَا رَازِقَ الطُّفْلِ
 الصَّغِيرِ يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَى التَّفْسِيرِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ
 بِي كَذَا وَكَذَا وَبِهِ جَاءَ كَذَا وَكَذَا حَاجَتِي بِخَوَاهِ وَنَاكِفْتَهُ نَمَانِدُ كَهْ اَيْنِ
 دَعَايَ بَعْدَ از دَعَا كَرْدَنِ اسْت.»^۲

دعای عهد حضرت مهدی علیه السلام

حضرت مهدی علیه السلام دارای میراث روشنگری است که بالاترین ارزشها را

۱. همان.

۲. همان، ص ۳۸.

شامل می‌شود. برخی از دعاهای آن حضرت از آن میراث است که معدن توحید و از ذخیره‌های افکار اسلامی است؛ همچنانکه برخی از نامه‌های آن حضرت که برای برجستگان اصحاب و مخلصان شیعیانش فرستاده است جزء آن میراث گرانبها است.

امام صادق علیه السلام می‌فرماید:

هر کس چهل روز این عهد را بخواند از یاوران قائم ما است و اگر پیش از ظهور آن حضرت بمیرد خدا او را از قبر بیرون آورد که در خدمت آن حضرت باشد و حق تعالی به هر کلمه آن هزار حسنه او را کرامت فرماید و هزار گناه از او محو کند:

«اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ، وَرَبَّ الْكُرْسِيِّ الرَّفِيعِ، وَرَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ، وَ مَنزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ، وَرَبَّ الظِّلِّ وَالْحَرُورِ، وَ مَنزِلَ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ، وَرَبَّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَ الْأَنْبِيَاءِ وَ الْمُرْسَلِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِرَجْحِكَ الْكَرِيمِ، وَ بِنُورِ وَجْهِكَ الْمُنِيرِ، وَ مُلْكِكَ الْقَدِيمِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، أَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي أَشْرَقَتْ بِهِ السَّمَرَاتُ وَ الْأَرْضُونَ، وَ بِاسْمِكَ الَّذِي يَصْلَحُ بِهِ الْأَوْتُوْنُ وَ الْأَخْرُونَ، يَا حَيًّا قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ وَ يَا حَيًّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ، وَ يَا حَيًّا حِينَ لَا حَيَّ، يَا مُحْيِي الْمَوْتَى وَ مُمِيتَ الْأَحْيَاءِ، يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، اللَّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَانَا الْإِمَامَ الْهَادِيَ الْمَهْدِي الْقَائِمَ بِأَمْرِكَ، صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ عَلَى آبَائِهِ الطَّاهِرِينَ، عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا، سَهْلِهَا وَ جَبَلِهَا وَ بَرِّهَا وَ بَحْرِهَا، وَ عَنِّي وَ عَنِ وَالِدِي مِنَ الصَّلَوَاتِ زِنَةَ عَرْشِ اللَّهِ، وَ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ، وَ مَا أَحْصَاهُ عِلْمُهُ وَ أَحَاطَ بِهِ كِتَابُهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَجِدُّهُ لَهُ فِي صَبِيحَةِ يَوْمِي هَذَا وَ مَا عِشْتُ مِنْ أَيَّامِي، عَهْدًا وَ عَقْدًا وَ بَيْعَةً لَهُ فِي عُنُقِي، لَا أَحُولُ عَنْهَا وَ لَا أَزُولُ أَبَدًا، اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ وَ أَعْوَانِهِ،

وَ الذَّائِبِينَ عَنْهُ، وَ الْمُسَارِعِينَ إِلَيْهِ فِي قَضَاءِ حَوَائِجِهِ، وَ الْمُتَمَثِّلِينَ
 لِأوامِرِهِ، وَ الْمُحَامِلِينَ عَنْهُ، وَ السَّابِقِينَ إِلَى إِرَادَتِهِ وَ الْمُسْتَشْهِدِينَ بِبِنِ
 يَدَيْهِ، اللَّهُمَّ إِنَّ حَالَ بَيْنِي وَ بَيْنَهُ الْمَوْتُ الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلَيَّ عِبَادَكَ حَتْمًا
 مَقْضِيًّا، فَأَخْرِجْنِي مِنْ قَبْرِي مُؤْتَزِرًا كَفَنِي، شَاهِرًا سَيْفِي، مُجَرِّدًا قَنَاتِي،
 مُلَبِّيًا دَعْوَةَ الدَّاعِي فِي الْحَاضِرِ وَ الْبَادِي، اللَّهُمَّ أَرِنِي الطَّلْعَةَ الرَّشِيدَةَ، وَ
 الْغُرَّةَ الْحَمِيدَةَ، وَ اكْحَلْ نَاطِرِي بِنَظَرَةٍ مَنِي إِلَيْهِ، وَ عَجِّلْ فَرَجَهُ، وَ سَهِّلْ
 مَخْرَجَهُ، وَ أَوْسِعْ مَنَهْجَهُ، وَ اسْلُكْ بِي مَحَبَّتَهُ وَ أَنْفِذْ أَمْرَهُ، وَ اشْدُدْ أَرْزَهُ،
 وَ اغْمُرْ اللَّهُمَّ بِهِ بِلَادَكَ، وَ أَحْيِ بِهِ عِبَادَكَ، فَإِنَّكَ قُلْتَ وَ قَوْلُكَ الْحَقُّ،
 ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ، فَأَظْهِرِ اللَّهُمَّ لَنَا
 وَ لِيَّكَ وَ ابْنِ بِنْتِ نَبِيِّكَ الْمُسَمَّى بِاسْمِ رَسُولِكَ، حَتَّى لَا يَظْفَرَ بِشَيْءٍ مِنَ
 الْبَاطِلِ إِلَّا مَزَّقَهُ، وَ يُحِقَّ الْحَقَّ وَ يُحَقِّقَهُ، وَ اجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مَفْرَعًا لِمَظْلُومِ
 عِبَادِكَ، وَ نَاصِرًا لِمَنْ لَا يَجِدُ لَهُ نَاصِرًا غَيْرَكَ، وَ مُجَدِّدًا لِمَا عَطَلَ مِنْ
 أَحْكَامِ كِتَابِكَ، وَ مُشِيدًا لِمَا وَرَدَ مِنْ أَعْلَامِ دِينِكَ، وَ سُنَنِ نَبِيِّكَ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ، وَ اجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مِمَّنْ حَصَّنْتَهُ مِنْ بَأْسِ الْمُعْتَدِينَ اللَّهُمَّ وَ سُرَّ
 نَبِيِّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِرُؤْيَيْتِهِ، وَ مَنْ تَبِعَهُ عَلَى دَعْوَتِهِ، وَ
 أَرْحَمِ اسْتِكَانَتَنَا بَعْدَهُ، اللَّهُمَّ اكْشِفْ هَذِهِ الْغُمَّةَ عَنِ هَذِهِ الْأُمَّةِ حُضُورِهِ، وَ
 عَجِّلْ لَنَا ظُهُورَهُ، إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا وَ نَرِيهِ قَرِيبًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ. « پس سه مرتبه دست بر ران راست خود می زنی و در هر مرتبه
 می گویی: «الْعَجَلُ الْعَجَلُ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ»

«خدایا ای پروردگار نور بزرگ و پروردگار کرسی بلند و پروردگار دریای
 جوشان و فرو فرستنده تورات و انجیل و زبور و پروردگار سایه و آفتاب
 داغ و فرو فرستنده قرآن بزرگ و پروردگار فرشتگان مقرب و پیمبران و
 مرسلین خدایا از تو خواهم به ذات بزرگواریت و به نور جمال تابانیت و

فرمانروائی دیرینهات ای زنده ای باینده از تو خواهم بدان نامت که روشن شد بدان آسمانها و زمینها و بدان نامت که صالح و شایسته گشتند بدان پیشینیان و پسینیان ای زنده پیش از هر موجود، و ای زنده پس از هر موجود زنده و ای زنده در آن هنگام که زندهای وجود نداشت ای زنده کن مردگان و ای میراننده زندگان ای زندهای که معبودی جز تو نیست خدایا برسان به مولای ما آن امام راهنمای راه یافته و قیام کننده به فرمان تو - که دروذهای خدا بر او و پدران پاکش باد - از طرف همه مردان و زنان با ایمان در شرقهای زمین و غربهای آن هموار آن و کوهش، خشکی آن و دریایش، و از طرف من و پدر و مادرم دروذهائی هم وزن عرش خدا و شماره کلمات و سخنان او و آنچه را دانشش احصاء کرده و کتاب و دفترش بدان احاطه دارد خدایا من تازه می کنم در بامداد این روز و هر چه زندگی کنم از روزهای دیگر عهد و پیمان و بیعتی برای آن حضرت در گردنم که هرگز از آن سرنه پیچم و دست نکشم هرگز، خدایا قرار ده مرا از یاران و کمک کارانش و دفاع کنندگان از او و شتابندگان بسوی او در برآوردن خواسته هایش و انجام دستورات و اوامرش و مدافعین از آن حضرت و پیشی گیرندگان به سوی خواستهای او و شهادت یافتگان پیش رویش خدایا اگر حائل شد میان من و او آن مرگی که قرار داده ای آن را بر بندگانت حتمی و مقرر پس بیرونم آور از گور کفن به خود پیچیده با شمشیر آخته و نیزه برهنه پاسخ گویان به ندای آن خواننده بزرگوار در شهر و بادیه خدایا بنمایان به من آن جمال ارجمند و آن پیشانی نورانی پسندیده را و سرمه وصال دیدارش را به یک نگاه به دیده ام بکش و شتاب کن در ظهورش و آسان گردان خروجش را و وسیع گردان راهش را و مرا به راه او درآور و دستورش را نافذ گردان و پشتش را محکم کن و آباد گردان خدایا بدست او شهرها و بلاد را و زنده گردان بوسیله اش بندگانت را زیرا که تو فرمودی و گفته ات حق است که فرمودی: «آشکار شد تبهکاری در خشکی و دریا بخاطر کرده های مردم» پس آشکار کن برای ما خدایا نماینده ات را و فرزند دختر پیامبرت که همان رسول تو است تا دست

نیابد به هیچ باطلی جز آنکه از هم بدراند و پابرجا کند حق را و ثابت کند آن را و بگردان آن بزرگوار را خدایا پناهگاه ستمدیدگان بندگانت و یاور کسی که جز تو یآوری برایش یافت نشود و تازه کننده آن احکامی که از کتاب تو تعطیل مانده و محکم کننده آنچه رسیده از نشانه‌های دین و آئینت و دستورات پیامبرت ﷺ و قرارش ده خدایا از آنانکه نگاهش داری از صولت و حمله زورگویان خدایا شاد گردان پیامبرت محمد ﷺ را به دیدارش و هم چنین هم که در دعوتش از آن حضرت پیروی کرد و رحم کن به بیچارگی ما پس از آن حضرت، خدایا بگشا این اندوه را از این امت به حضور امام زمان و شتاب کن برای ما در ظهور آن جناب که اینان ظهورش را دور پندارند ولی ما نزدیک می‌بینیم به مهترت ای مهربانترین مهربانان.»

پس سه مرتبه دست بر ران خود می‌زنی و در هر مرتبه می‌گویی: العجل العجل یا مولای یا صاحب الزمان!

دعای فرج حضرت مهدی ﷺ

از مهمترین دعاهاى فرج؛ دعای فوق است که بی‌نهایت در فرج حضرت مهدی ﷺ و گشایش مشکلات مؤثر است. حضرت مهدی ﷺ آن را به شخصی جهت گرفتاری‌ها تعلیم داده بودند. خواندن این دعا در همه مواقع به خصوص بعد از نمازهای واجب سفارش شده است. پس زیر لب با دلی پر از انتظار در فرج حضرت مهدی ﷺ زمزمه می‌کنیم:

«إِلَهِي عَظَمَ الْبَلَاءُ، وَ بَرِحَ الْخِفَاءُ، وَ انْكَشَفَ الْغِطَاءُ، وَ انْقَطَعَ الرَّجَاءُ، وَ ضَاقتِ الْأَرْضُ وَ مُنِعَتِ السَّمَاءُ، وَ أَنْتَ الْمُسْتَعَانُ وَ إِلَيْكَ الْمُسْتَكِي، وَ عَلَيْكَ الْمُعْوَلُ فِي الشِّدَّةِ وَ الرَّخَاءِ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، أُولِي الْأَمْرِ الَّذِينَ فَرَضْتَ عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ، وَ عَرَفْنَا بِذَلِكَ مَنْزِلَتَهُمْ، فَفَرِّجْ عَنَّا بِحَقَّتِهِمْ، فَرَجًا عَاجِلًا قَرِيبًا كَلِمَحِ الْبَصْرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ، يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ،

یا علی یا مُحَمَّدُ، اِکْفِیَانِی فَاِنَّکُمْ کَافِیَانِ، وَاَنْصُرَانِی فَاِنَّکُمْ نَاصِرَانِ، یا
 مَوْلَانَا یا صَاحِبَ الزَّمَانِ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ، اَذْرِکْنِی اَذْرِکْنِی اَذْرِکْنِی،
 السَّاعَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ، الْعَجَلَ الْعَجَلَ الْعَجَلَ، یا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ، بِحَقِّ
 مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ الطَّاهِرِیْنَ.»

«خدایا بلاء عظیم گشته و درون آشکار شد و پرده از کارها برداشته شد و
 امید قطع شد و زمین تنگ شد و از ریزش رحمت آسمان جلوگیری شد و
 تویی یاور و شکوه بسوی تو است و اعتماد و تکیه ما چه در سختی و چه
 در آسانی بر تو است خدایا درود فرست بر و منزلتشان را به ما شناسانندی
 به حق ایشان به ما گشایشی ده فوری و نزدیک مانند چشم بر هم زدن یا
 نزدیکتر ای محمد ای علی ای علی ای محمد مرا کفایت کنید که شما یید
 کفایت کننده ام و مرا یاری کنید که شما یید یاور من ای سرور ما ای صاحب
 الزمان فریاد، فریاد، فریاد، دریاب مرا دریاب مرا دریاب مرا همین ساعت
 همین ساعت هم اکنون زود زود زود ای خدا ای مهربانترین مهربانان به
 حق محمد و آل پاکیزه اش.»

دعای توسل حضرت مهدی علیه السلام

دعای توسل حضرت مهدی علیه السلام یکی دیگر از مهمترین دعاهاى فرج
 ایشان و حاجت گرفتن مندان است، در این دعا با توسل پیدا کردن
 به معصومین علیهم السلام و حضرت مهدی علیه السلام دل را به سوی خالق می بریم و با
 حالت التماس و تمنا فرج پسر فاطمه علیها السلام را از خداوند طلب می کنیم.
 علامه مجلسی می گوید: در بعضی از کتب معتبر محمد بن بابویه دعای
 توسل را از ائمه روایت کرده و گفته است که در هیچ امری نخواندم مگر آن
 که اثر اجابت را به زودی یافتم.

«اللَّهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ وَاَتَوَجَّهُ اِلَیْکَ بِنَبِیِّکَ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَیْهِ وَاٰلِهِ، یا اَبَا الْقَاسِمِ یا رَسُوْلَ اللَّهِ، یا اِمَامَ الرَّحْمَةِ، یا سَيِّدَنَا وَاَمْرَانَا،

اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ، وَ قَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ
 حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللّٰهِ، اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ، يَا اَبَا الحَسَنِ يَا اَمِيرَ
 الْمُؤْمِنِينَ، يَا عَلِيَّ بْنَ اَبِي طَالِبٍ، يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلَيَّ خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنَا وَ مَوْلَانَا،
 اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ، وَ قَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ
 حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللّٰهِ، اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ، يَا فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءُ يَا بِنْتَ
 مُحَمَّدٍ، يَا قُرَّةَ عَيْنِ الرَّسُولِ، يَا سَيِّدَتَنَا وَ مَوْلَاتَنَا، اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا
 وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ، وَ قَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهَةً عِنْدَ اللّٰهِ،
 اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ، يَا اَبَا مُحَمَّدٍ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ، أَيُّهَا الْمُجْتَبَى يَا بْنَ
 رَسُولِ اللّٰهِ، يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلَيَّ خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنَا وَ مَوْلَانَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ
 اسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ، وَ قَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهًا
 عِنْدَ اللّٰهِ، اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ، يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ يَا حُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ، أَيُّهَا الشَّهِيدُ
 يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ، يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلَيَّ خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنَا وَ مَوْلَانَا، اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ
 اسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ، وَ قَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهًا
 عِنْدَ اللّٰهِ، اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ، يَا اَبَا الحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ الحُسَيْنِ، يَا زَيْنَ
 الْعَابِدِينَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ، يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلَيَّ خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنَا وَ مَوْلَانَا، اِنَّا
 تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ، وَ قَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ حَاجَاتِنَا،
 يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللّٰهِ، اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ، يَا اَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ، أَيُّهَا
 الْبَاقِرُ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ، يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلَيَّ خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنَا وَ مَوْلَانَا، اِنَّا
 تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ، وَ قَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ حَاجَاتِنَا،
 يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللّٰهِ، اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ، يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ،
 أَيُّهَا الصَّادِقُ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ، يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلَيَّ خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنَا وَ مَوْلَانَا،
 اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ، وَ قَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ حَاجَاتِنَا،
 يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللّٰهِ، اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ، يَا اَبَا الحَسَنِ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ،

أَيُّهَا الْكَاطِمُ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ، يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا،
 إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ، وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ
 حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ، اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ، يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ
 مُوسَى، أَيُّهَا الرُّضَا يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ، يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنَا
 وَمَوْلَانَا، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ، وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ
 يَدَيِ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ، اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ، يَا أَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ
 بْنَ عَلِيٍّ، أَيُّهَا النَّقِيُّ الْجَوَادُ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ، يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ، يَا
 سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ، وَقَدَّمْنَاكَ
 بَيْنَ يَدَيِ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ، اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ، يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا
 عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ، أَيُّهَا الْهَادِي النَّقِيُّ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ، يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى
 خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ، وَ
 قَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ، اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ، يَا أَبَا
 مُحَمَّدٍ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ، أَيُّهَا الزَّكِيُّ الْعَسْكَرِيُّ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ، يَا حُجَّةَ
 اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ
 إِلَى اللَّهِ، وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ، اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ
 اللَّهِ، يَا وَصِيَّ الْحَسَنِ وَالْخَلْفَ الْحُجَّةَ، أَيُّهَا الْقَائِمُ الْمُنْتَظَرُ الْمَهْدِيُّ، يَا بَنَ
 رَسُولِ اللَّهِ، يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا، إِنَّا تَوَجَّهْنَا
 وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ، وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ حَاجَاتِنَا، يَا
 وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ، اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ.

پس حاجات خود را بطلبد که برآورده می شود.

پس حاجات خود را طلب کن که برآورده می شود و در روایت دیگر
 وارد شده است که بعد از خواندن دعای توسل این دعا را بخوانید:

«یا ساداتی و موالی اِنِّی تَوَجَّهْتُ بِكُمْ اَیْمَتِی وَعُدَّتِی لِیَوْمِ فَقْرِی وَ حَاجَتِی

إِلَى اللَّهِ وَتَوَسَّلْتُ بِكُمْ إِلَى اللَّهِ وَاسْتَشْفَعْتُ بِكُمْ إِلَى اللَّهِ فَاشْفَعُوا لِي عِنْدَ اللَّهِ وَاسْتَنْقِذُونِي مِنْ ذُنُوبِي عِنْدَ اللَّهِ فَإِنَّكُمْ وَسَّيَلْتِي إِلَى اللَّهِ وَبِحُبِّكُمْ وَبِقُرْبِكُمْ أَرْجُو نَجَاةً مِنَ اللَّهِ فَكُونُوا عِنْدَ اللَّهِ رَجَائِي يَا سَادَتِي يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَلَعَنَ اللَّهُ أَعْدَاءَ اللَّهِ ظَالِمِيهِمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ.»

«خدایا از تو می خواهم و بسویت رو کنم بوسیله پیامبرت پیامبر رحمت محمد صلی الله علیه وآله ای ابا القاسم ای رسول خدا ای پیشوای رحمت ای آقای ما و سرور ما ما رو آوردیم و شفیع گرفتیم و توسل جستیم بوسیله تو به درگاه خدا و تو را پیش روی حاجت‌های خویش قرار دهیم ای آبرومند در نزد خدا برای ما نزد خدا شفاعت کن ای اباالحسن ای امیرمؤمنان ای علی بن ابیطالب ای حجت خدا بر خلق ای آقای ما و سرور ما ما رو آوردیم و شفیع گرفتیم و توسل جستیم بوسیله تو به درگاه خدا و تو را پیش روی حاجت‌های خویش قرار دادیم ای آبرومند نزد خدا شفاعت کن برای ما نزد خدا ای فاطمه زهرا ای دختر محمد ای نور چشم پیغمبر ای بانوی ما و سرور ما ما رو آوردیم و شفیع گرفتیم و توسل جستیم بوسیله تو به درگاه خدا و تو را پیش روی حاجت‌های خود قرار دهیم ای آبرومند نزد خدا شفاعت کن برای ما پیش خدا ای ابا عبدالله ای حسین بن علی ای شهید (راه حق) ای فرزند رسول خدا ای حجت بر خلق ای آقا و سرور ما ما رو آوردیم و شفیع گرفتیم و توسل جستیم بوسیله تو به درگاه خدا و تو را پیش روی حاجت‌های خود قرار دهیم ای آبرومند نزد خدا برای ما پیش خدا شفاعت کن ای ابا الحسن ای علی بن الحسین ای زیور پرستش‌کنندگان ای فرزند رسول خدا ای حجت خدا بر خلق ای آقا و

سرور ما ما رو آوردیم و شفیع گرفتیم و توسل جستیم بوسیله تو بدرگاه
 خدا و تو را پیش روی حاجتهای خود قرار دهیم ای ابرومند نزد خدا
 شفاعت کن برای ما پیش خدا ای اباجعفر ای محمد بن علی ای شکافنده
 علوم ای فرزند رسول خدا ای حجت خدا بر خلق ای آقا و سرور ما، ما
 رو آوردیم و شفیع گرفتیم و توسل جستیم بوسیله تو به درگاه خدا و تو را
 پیش روی حاجتهای خویش قرار دهیم ای ابرومند نزد خدا شفاعت کن
 برای ما پیش خدا ای اباعبدالله ای جعفر بن محمد ای امام صادق ای
 فرزند رسول خدا ای حجت خدا بر خلق ای آقای ما و سرور ما ما رو
 آوردیم و شفیع گرفتیم و توسل جستیم بوسیله تو به درگاه خدا و تو را
 پیش روی حاجتهای خویش قرار دادیم ای ابرومند پیش خدا شفاعت کن
 برای ما نزد خدا ای ابا الحسن ای موسی بن جعفر ای کاظم ای فرزند
 رسول خدا ای حجت خدا بر خلق ای آقای ما و سرور ما، ما رو آوردیم و
 شفیع گرفتیم و توسل جستیم بوسیله تو بدرگاه خدا و تو را پیش روی
 حاجتهای خویش قرار دادیم ای ابرومند نزد خدا شفاعت کن برای ما پیش
 خدا ای ابا الحسن ای علی بن موسی ای (حضرت) رضا ای فرزند رسول
 خدا ای حجت خدا بر خلق ای آقا و سرور ما ما رو آوردیم و شفیع
 گرفتیم و توسل جستیم بوسیله تو به درگاه خدا و تو را پیش روی
 حاجتهای خویش قرار دادیم ای ابرومند نزد خدا شفاعت کن برای ما پیش
 خدا ای اباجعفر ای محمد بن علی ای حضرت تقی جواد ای فرزند
 رسول خدا ای حجت خدا بر خلق ای آقا و سرور ما ما رو آوردیم و
 شفیع گرفتیم و توسل جستیم بوسیله تو بدرگاه خدا و تو را پیش روی
 حاجتهای خویش قرار دادیم ای ابرومند نزد خدا شفاعت کن برای ما نزد
 خدا ای ابا الحسن ای علی بن محمد ای حضرت هادی نقی ای فرزند
 رسول خدا ای حجت خدا بر خلق ای آقای ما و سرور ما ما رو آوردیم و
 شفیع گرفتیم و توسل جستیم بوسیله تو بدرگاه خدا و تو را پیش روی
 حاجتهای خویش قرار دادیم ای ابرومند نزد خدا شفاعت کن برای ما نزد
 خدا ای ابامحمد ای حسن بن علی ای زکی عسکری ای فرزند رسول

خدا ای حجت خدا بر خلق ای آقای ما و سرور ما ما رو آوردیم و شفیع گرفتیم و توسل جستیم بوسیله تو بدرگاه خدا و تو را پیش روی حاجتهای خویش قرار دادیم ای ابرو مند نزد خدا شفاعت کن برای ما نزد خدا ای وصی امام حسن عسکری و یادگار شایسته و حجت ای امام قائم منتظر مهدی ای فرزند رسول خدا ای حجت خدا بر خلق ای آقا و سرور ما ما رو آوردیم و شفیع گرفتیم و توسل جستیم بوسیله تو بدرگاه خدا و تو را پیش روی حاجتهای خویش قرار دادیم ای ابرو مند. نزد خدا شفاعت کن برای ما پیش خدا.»

زیارت آل یاسین

هرگاه خواستید توجه کنید به وسیله اهل بیت به سوی خداوند تبارک و تعالی بگویید چنان که خدای تعالی فرموده است:

«سَلَامٌ عَلٰی آلِ یَس، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا دَاعِيَ اللّٰهِ وَرَبَّانِیْ آیَاتِهِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَابَ اللّٰهِ وَدِیَانَ دِیْنِهِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَلِیْفَةَ اللّٰهِ وَنَاصِرَ حَقِّهِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ وَدَلِیْلَ اِرَادَتِهِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا تَالِیَ كِتَابِ اللّٰهِ وَتَرْجُمَانَهُ، السَّلَامُ عَلَیْكَ فِی اَنَاءِ لَیْلِكَ وَاَطْرَافِ نَهَارِكَ، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَقِیَّةَ اللّٰهِ فِی اَرْضِهِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مِثَاقَ اللّٰهِ الَّذِیْ اَخَذَهُ وَوَكَّدَهُ، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَعْدَ اللّٰهِ الَّذِیْ ضَمِنَهُ، السَّلَامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْعَلَمُ الْمُنْصَرِبُ، وَالْعَلَمُ الْمَضْبُوبُ وَالْغَرِثُ وَالرَّحْمَةُ الْوَاسِعَةُ، وَعَدَا غَیْرَ مَكْدُوبٍ، السَّلَامُ عَلَیْكَ حِیْنَ تَقُومُ، السَّلَامُ عَلَیْكَ حِیْنَ تَقْعُدُ، السَّلَامُ عَلَیْكَ حِیْنَ تَقْرَأُ وَتُبَیِّنُ، السَّلَامُ عَلَیْكَ حِیْنَ تُصَلِّیْ وَتَقْنُتُ، السَّلَامُ عَلَیْكَ حِیْنَ تَرْكَعُ وَتَسْجُدُ، السَّلَامُ عَلَیْكَ حِیْنَ تُهَلِّلُ وَتُكَبِّرُ، السَّلَامُ عَلَیْكَ حِیْنَ تَعْمُدُ وَتَسْتَغْفِرُ، السَّلَامُ عَلَیْكَ حِیْنَ تُصْبِحُ وَتُمْسِی، السَّلَامُ عَلَیْكَ فِی اللَّیْلِ اِذَا یَغْشَى، وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلَّى، السَّلَامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْاِمَامُ

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَقْدَمُ الصَّامِرُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ بِجَوَامِعِ
 السَّلَامِ، أَشْهَدُكَ يَا مَوْلَايَ أَنِّي أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
 لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ لَا حَيْبَ الْأُفْرَ وَأَهْلُهُ، وَأَشْهَدُكَ يَا
 مَوْلَايَ أَنَّ عَلِيًّا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ حُجَّتَهُ، وَالْحَسَنَ حُجَّتَهُ، وَالْحُسَيْنَ حُجَّتَهُ،
 وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ حُجَّتَهُ، وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتَهُ، وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ
 حُجَّتَهُ، وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ حُجَّتَهُ، وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى حُجَّتَهُ، وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ
 حُجَّتَهُ، وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتَهُ، وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ
 حُجَّةُ اللَّهِ أَنْتُمْ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ، وَأَنَّ رَجَعْتَكُمْ حَقٌّ لَا رَيْبَ فِيهَا، يَوْمَ لَا يَنْفَعُ
 نَفْسًا أَيْمَانُهَا، لَمْ تَكُنْ آمَنْتَ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا، وَأَنَّ
 الْمَوْتَ حَقٌّ، وَأَنَّ نَاكِرًا وَنَكِيرًا حَقٌّ، وَأَشْهَدُ أَنَّ الشَّرَّ حَقٌّ، وَالْبَعْثَ حَقٌّ،
 وَأَنَّ الصِّرَاطَ حَقٌّ، وَالْمِرْصَادَ حَقٌّ، وَالْمِيزَانَ حَقٌّ، وَالْحَشْرَ حَقٌّ، وَالْحِسَابَ
 حَقٌّ، وَالْجَنَّةَ وَالنَّارَ حَقٌّ، وَالْوَعْدَ وَالْوَعْدَ بِهِمَا حَقٌّ، يَا مَوْلَايَ شَقِي مَنْ
 خَالَفَكَ، وَسَعِدَ مَنْ أَطَاعَكَ، فَاشْهَدْ عَلَيَّ مَا أَشْهَدُكَ عَلَيْهِ وَأَنَا وَبِئْسَ
 لَكَ، بَرِي مِنْ عَدُوِّكَ، فَالْحَقُّ مَا رَضِيْتُمُوهُ، وَالْبَاطِلُ مَا أَسْخَطْتُمُوهُ،
 وَالْمَعْرُوفُ مَا أَمَرْتُمْ بِهِ، وَالْمُنْكَرُ مَا نَهَيْتُمْ عَنْهُ، نَفْسِي مُؤْمِنَةٌ بِاللَّهِ وَحْدَهُ
 لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِرَسُولِهِ وَبِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، وَبِكُمْ يَا مَوْلَايَ أَوْلَكُمْ
 وَآخِرِكُمْ، وَتُصْرَتِي مُعَدَّةٌ لَكُمْ، وَمَوَدَّتِي خَالِصَةٌ لَكُمْ، آمِينَ آمِينَ.

«سلام بر آل یسین سلام بر تو ای دعوت کننده به خدا و عارف به آیاتش
 سلام بر تو ای واسطه خدا و سرپرست دین او سلام بر تو ای خلیفه خدا
 و یاور حق او سلام بر تو ای حجت خدا و راهنمای اراده اش سلام بر تو
 ای تلاوت کننده کتاب خدا و تفسیر کننده آیات او سلام بر تو در تمام
 آنات و دقایق شب و سرتاسر روز سلام بر تو ای بجای مانده از طرف
 خدا در روی زمین سلام بر تو ای پیمان محکم خدا که از مردم گرفت و
 سخت محکمش کرد سلام بر تو ای وعده خدا که تضمینش کرده سلام بر

تو ای پرچم برافراشته و دانش ریزان و فریادرس خلق و رحمت وسیع حق، و آن وعده‌ای که دروغ نشود سلام بر تو هنگامی که بپا می‌ایستی سلام بر تو هنگامی که می‌نشینی سلام بر تو هنگامی که (فرامین حق را) می‌خوانی و تفسیر می‌کنی سلام بر تو هنگامی که نماز می‌خوانی و قنوت کنی سلام بر تو هنگامی که رکوع و سجده بجای آوری سلام بر تو هنگامی که «لا اله الا الله» و «الله اکبر» گوئی سلام بر تو هنگامی که خدا را ستایش کنی و از او آمرزش خواهی سلام بر تو هنگامی که بامداد کنی و شام کنی سلام بر تو در شب هنگامی که تاریکیش فرا گیرد و در روز هنگامی که پرده برگردد سلام بر تو ای امام امین سلام بر تو ای مقدم (بر همه خلق و) مورد آرزو (ای آنان) سلام بر تو به همه سلامها گواه گیرم تو را ای مولا و سرور من که من گواهی دهم به اینکه معبودی نیست جز خدای یگانه که شریک ندارد و نیز (گواهی دهم که) محمد بنده و رسول او است و محبوبی نیست جز او و خاندانش و گواه گیرم تو را ای مولای من که علی امیر مؤمنان حجت خدا است و حسن حجت او است و حسین حجت او است و علی بن الحسین حجت او است و محمد بن علی حجت او است و جعفر بن محمد حجت او است و موسی بن جعفر حجت او است و علی بن موسی حجت او است و محمد بن علی حجت او است و علی بن محمد حجت او است و حسن بن علی حجت او است و گواهی دهم که تو حجت خدائی، شمائید اول و آخر و مسلماً بازگشت شما حق است که شکی در آن نیست، روزی که سود ندهد کسی را ایمانش که پیش از آن ایمان نیاورده یا در (مدت) ایمان خویش کار خیری انجام نداده و همانا مرگ حق است و ناکر و نکیر (دو فرشته سؤال قبر) حق است و گواهی دهم که زنده شدن پس از مرگ حق است و برانگیخته شده حق است و صراط حق است و مرصاد (کمینگاه) حق است و میزان حق است و حشر (در قیامت) حق است و حساب حق است و بهشت و دوزخ حق است و وعده و تهدید درباره آن دو حق است ای مولای من بدبخت است کسی که مخالفت شما را کرد و سعادت‌مند است

کسی که پیرویتان کرد پس گواهی ده بر آنچه تو را بر آن گواه گرفتم و من دوست توأم و بیزارم از دشمنت حق آنست که شما پسند کردید و باطل همانست که شما بدان خشم کردید و معروف (و کار نیک) همان بود که شما بدان دستور دادید و منکر (و کار زشت) همان بود که شما از آن جلوگیری و نهی کردید، من ایمان دارم به خدای یگانه‌ای که شریک ندارد و به رسول او و به امیر مؤمنان و به شما - ای مولای من - از اول تا آخرتان و یاریم برای شما آماده است و دوستیم خالص و پاک برای شما است آمین آمین.»

و بعد از آن این دعا خوانده شود:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ رَحْمَتِكَ وَكَلِمَةِ نُورِكَ
وَأَنْ تَمَلَأَ قَلْبِي نُورَ الْيَقِينِ وَصَدْرِي نُورَ الْإِيمَانِ وَفِكْرِي نُورَ النِّيَّاتِ
وَعَزْمِي نُورَ الْعِلْمِ وَقُوَّتِي نُورَ الْعَمَلِ وَلِسَانِي نُورَ الصِّدْقِ وَدِينِي نُورَ
الْبَصَائِرِ مِنْ عِنْدِكَ وَبَصَرِي نُورَ الضِّيَاءِ وَسَمْعِي نُورَ الْحِكْمَةِ وَمَوَدَّتِي
نُورَ الْمَوَالَاةِ لِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ حَتَّى أَلْقَاكَ وَقَدْ وَقَّيْتُ بِعَهْدِكَ
وَمِيثَاقِكَ فَتَغَشِّنِي رَحْمَتَكَ يَا وَليَّيَ يَا حَمِيدُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
حُجَّتِكَ فِي أَرْضِكَ وَخَلِيفَتِكَ فِي بِلَادِكَ وَالِدَاعِي إِلَى سَبِيلِكَ وَالْقَائِمِ
بِقِسْطِكَ وَالثَّائِرِ بِأَمْرِكَ وَوَلِيِّ الْمُؤْمِنِينَ وَبَوَارِ الْكَافِرِينَ وَمُجَلِّي الظُّلْمَةَ
وَمُنِيرِ الْحَقِّ وَالنَّاطِقِ بِالْحِكْمَةِ وَالصِّدْقِ وَكَلِمَتِكَ التَّامَّةِ فِي أَرْضِكَ
الْمُرْتَقِبِ الْخَائِفِ وَالْوَلِيِّ النَّاصِحِ سَفِينَةَ النِّجَاةِ وَعَلِمِ الْهُدَى وَتَوْرِ أَبْصَارِ
الْوَرَى وَخَيْرِ مَنْ تَقَمَّصَ وَارْتَدَى وَمُجَلِّي الْعَمَى الَّذِي يَمَلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا
وَقِسْطًا كَمَا مَلِئْتَ ظُلْمًا وَجَوْرًا إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّشَيْءٍ قَدِيرُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
وَلِيِّكَ وَابْنِ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَأَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَأَذْهَبْتَ
عَنْهُمْ الرَّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيرًا اللَّهُمَّ انصُرْهُ وَاَنْتَصِرْ بِهِ لِديْنِكَ وَاَنْصُرْ بِهِ
أَوْلِيَائِكَ وَأَوْلِيَائَهُ وَشِيعَتَهُ وَأَنْصَارَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ

باغ و طاع و مِن شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَتَعْنُ
 يَمِينَهُ وَتَعْنُ شِمَالَهُ وَاحْرُسْهُ وَامْنَعْهُ مِنْ أَنْ يُوْصَلَ إِلَيْهِ بِسُوءٍ وَاحْفَظْ فِيهِ
 رَسُوْلَكَ وَآلَ رَسُوْلِكَ وَأَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَأَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَأَنْصُرْ نَاصِرِيهِ
 وَأَخْذُلْ خَاذِلِيهِ وَأَنْصِبْ قَاصِمِيهِ وَأَقْصِمْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَأَقْتُلْ بِهِ الْكُفَّارَ
 وَالْمُنَافِقِيْنَ وَجَمِيعَ الْمُلْحِدِيْنَ حَيْثُ كَانُوا مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا
 بَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَأَمْلَأْ بِهَا الْأَرْضَ عَدْلًا وَأَظْهِرْ بِهِ دِيْنَ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَأَتَابِعِهِ وَشِيعَتِهِ وَأَرْنِي فِي آلِ
 مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مَا يَأْمُرُونَ وَفِي عَدُوِّهِمْ مَا يَحْذَرُونَ إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ
 يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

زیارت امین الله

زیارت معروف به امین الله در نهایت اعتبار است و در تمام کتب نقل
 شده است و علامه مجلسی می گوید: زیارت امین الله بهترین زیارت از جهت
 متن و سند است و باید در جمیع روضات مقدسه بر این مواظبت نمایند امام
 محمد باقر علیه السلام می فرماید:

امام سجاد علیه السلام به زیارت امیرالمؤمنین علی علیه السلام آمد و نزد قبر آن حضرت
 ایستاد و گریست و فرمود:

«السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ، وَحُجَّتَهُ عَلَى عِبَادِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، أَشْهَدُ أَنَّكَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ، وَعَمِلْتَ بِكِتَابِهِ،
 وَاتَّبَعْتَ سُنَنَ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى جِوَارِهِ،
 فَتَبَّضَكَ إِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ، وَأَلْزَمَ أَعْدَاكَ الْعُجْبَةَ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْعُجْبِ
 الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ، اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ نَفْسِي مُضْمِنَةً بِقُدْرِكَ رَاضِيَةً
 بِقَضَائِكَ، مُوَلَّعَةً بِذِكْرِكَ وَدُعَائِكَ، مُحِبَّةً لِبَصْفَةِ أَوْلِيَائِكَ، مُعْتَبِرَةً فِي

أَرْضِكَ وَسَمَاؤِكَ، صَابِرَةً عَلَى نُزُولِ بَلَائِكَ، شَاكِرَةً لِفَوَاضِلِ نِعْمَائِكَ،
ذَاكِرَةً لِسَوَابِغِ آيَاتِكَ، مُشْتَاقَةً إِلَى فَرَحَةِ لِقَائِكَ، مُتَزَوِّدَةً التَّقْوَى لِيَوْمِ
جَزَائِكَ، مُسْتَنَّةً بِسُنَنِ أَوْلِيَائِكَ، مُفَارِقَةً لِأَخْلَاقِ أَعْدَائِكَ، مُشْغُولَةً عَنِ
الدُّنْيَا بِحَمْدِكَ وَتَنَائِكَ.

حضرت پهلوی و روی مبارک خورد را بر قبر گذاشت و گفت:

اللَّهُمَّ إِنَّ قُلُوبَ الْمُخْبِتِينَ إِلَيْكَ وَالْهَيْهَةَ، وَتَسْبُلُ الرَّاعِبِينَ إِلَيْكَ شَارِعَةً،
وَأَعْلَامَ الْقَاصِدِينَ إِلَيْكَ وَاضِحَةً، وَأَفِيدَةَ الْعَارِفِينَ مِنْكَ فَارِعَةً، وَأَصْوَاتَ
الدَّاعِينَ إِلَيْكَ صَاعِدَةً، وَأَبْوَابَ الْإِجَابَةِ لَهُمْ مُفْتَحَةً، وَدَعْوَةَ مَنْ تَاجَاكَ
مُسْتَجَابَةً، وَتَوْبَةَ مَنْ أَنَابَ إِلَيْكَ مَقْبُولَةً، وَعِبْرَةَ مَنْ بَكَى مِنْ خَرَقِكَ
مَرْحُومَةً، وَالْبِغَاثَةَ لِمَنْ اسْتَفَاثَ بِكَ مَوْجُودَةً، وَالْإِعَانَةَ لِمَنْ اسْتَعَانَ بِكَ
مَبْدُودَةً، وَعِدَاتِكَ لِعِبَادِكَ مُنْجِزَةً، وَزَلَّلَ مَنْ اسْتَقَالَكَ مَقَالَةً، وَأَعْمَالَ
الْعَامِلِينَ لَدَيْكَ مَحْفُوظَةً، وَأَرْزَاقَكَ إِلَى الْخَلَائِقِ مِنْ لَدُنْكَ نَازِلَةً،
وَعَوَائِدَ الْمَزِيدِ إِلَيْهِمْ وَاصِلَةً، وَذُنُوبَ الْمُسْتَغْفِرِينَ مَغْفُورَةً، وَخَوَائِجَ
خَلْقِكَ عِنْدَكَ مَقْضِيَةً، وَجَوَائِزَ السَّائِلِينَ عِنْدَكَ مُوقَرَةً، وَعَوَائِدَ الْمَزِيدِ
مُتَوَاتِرَةً، وَمَوَائِدَ الْمُسْتَطْعِمِينَ مُعَدَّةً، وَمَنَاهِلَ الظَّمَاءِ مُتَرَعَّةً، اللَّهُمَّ
فَاسْتَجِبْ دُعَائِي، وَأَقْبَلْ تَدَائِي، وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَوْلِيَائِي، بِحَقِّ مُحَمَّدٍ
وَعَلِيِّ وَقَاطِمَةَ، وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، إِنَّكَ وَلِيُّ نِعْمَائِي، وَمُنْتَهَى مُنَايَ،
وَعَايَةَ رَجَائِي فِي مُنْقَلَبِي وَمَشْرَايَ.»

۱۳۳

و در کامل الزیارة بعد از این زیارت خواندن این دعا سفارش شده است:
«أَنْتَ إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ إِغْفِرْ لَأَوْلِيَائِنَا وَكُفَّ عَنَّا أَعْدَائِنَا وَاشْغَلْهُمْ
عَنْ أَدَانَا وَ أَظْهِرْ كَلِمَةَ الْحَقِّ وَاجْعَلْهَا الْعُلْيَا وَ أَدْحِضْ كَلِمَةَ الْبَاطِلِ
وَاجْعَلْهَا السُّفْلَى إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.»

«سلام بر تو ای امانتدار خدا در زمین تو و حجتش بر بندگان او سلام بر

تو ای امیر مؤمنان گواهی دهم که تو در راه خدا جهاد کردی چنانچه باید و رفتار کردی به کتاب خدا (قرآن) و پیروی کردی از سنتهای پیامبرش ﷺ تا اینکه خداوند تو را به جوار خویش دعوت فرمود و به اختیار خودش جانت را قبض نمود و ملزم کرد دشمنانت را به حجت و برهان با حجتهای رسای دیگری که با تو بود بر تمامی خلق خود، خدایا قرار ده نفس مرا آرام به تقدیرت و خوشنود به قضایت و حریص به ذکر و دعایت و دوستدار برگزیدگان دوستانت و محبوب در زمین و آسمانت و شکیبیا در مورد نزول بلایت و سپاسگزار در برابر نعمتهای فزونست و متذکر عطایای فراوانت مشتاق به شاد گشتن دیدارت توشه گیر پرهیزکاری برای روز پاداشت پیروی کننده روشهای دوستانت دوری گزیننده؛ خدایا براستی دلهای فروتنان درگاهت بسوی تو حیران است و راههای مشتاقان به جانب تو باز است و نشانه‌های قاصدان کویت آشکار و نمایان است و قلبهای عارفان از تو ترسان است و صداهای خوانندگان بطرف تو صاعد و درهای اجابت برویشان باز است و دعای آنکس که با تو راز گوید مستجاب است و توبه آنکس که به درگاه تو بازگردد پذیرفته است و اشک دیده آنکس که از خوف تو گیرد مورد رحم و مهر است و فریادرسی تو برای کسی که به تو استغاثه کند آماده است و کمک‌کاریت برای آنکس که از تو کمک خواهد رایگان است و وعده‌هایی که به بندگانت دادی وفایش حتمی است و لغزش کسی که از تو پوزش طلبد بخشوده است و کارهای آنانکه برای تو کار کنند در نزد تو محفوظ است و روزیهایی که به آفریدگانت دهی از نزدت ریزان است و بهره‌های بیشتری هم بسویشان می‌رسد و گناه آمرزش خواهان (از تو) آمرزیده است و حاجت‌های آفریدگانت نزد تو روا شده است و جایزه‌های سائلان در پیش تو شایان و وافر است و بهره‌های فزون پیاپی است و خوانهای احسان تو برای طعام خواهان آماده است و حوضهای آب برای تشنگان لبریز است خدایا پس دعایم را مستجاب کن و بپذیر مدح و ثنایم را و گردآور میان من و دوستانم به حق محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین که براستی تویی

صاحب نعمتهایم و منتهای آرزویم و سرحد نهایی امیدم و بازگشتگاه و اقامتگاهم تویی معبود و آقا و مولای من پیامرز دوستان ما را و بازدار از ما دشمنانمان را و سرگرمشان کن از آزار ما و آشکار کن گفتار حق را و آنرا برتر قرار ده و از میان ببر گفتار باطل را و آنرا پست گردان که براستی تو بر هر چیز توانایی.»

امام محمد باقر علیه السلام می فرماید:

هر کس از شیعیان ما این زیارت و دعا را نزد قبر امیرالمؤمنین علی علیه السلام یا نزد قبر یکی از ائمه علیهم السلام بخواند حق تعالی این زیارت و دعای او را در نامه ای از نور بالا برد و مهر حضرت محمد صلی الله علیه و آله را بر آن بزند و چنین محفوظ باشد تا تسلیم نمایند به قائم آل محمد علیه السلام، پس صاحبش را به بشارت و تحیت و کرامت استقبال نماید.

این زیارت شریفه هم از زیارات مطلقه محسوب می شود و هم از زیارات مخصوصه روز غدیر و هم از زیارات جامعه که در جمیع روضات مقدسه ائمه علیهم السلام خوانده می شود.

زیارت حضرت مهدی علیه السلام در جمعه

روز جمعه روز حضرت مهدی علیه السلام است؛ همان روزی که در آن ظهور خواهد فرمود.

در زیارت آن حضرت بخوانید:

«السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللَّهِ فِي خَلْقِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ الَّذِي يَهْتَدِي بِهِ الْمُهْتَدُونَ، وَيُفْرَجُ بِهِ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُهَذَّبُ الْخَائِفُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَلِيُّ النَّاصِحُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَفِينَةَ النِّجَاةِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ الْحَيَاةِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ، السَّلَامُ

عَلَيْكَ عَجَّلَ اللَّهُ لَكَ مَا وَعَدَكَ مِنَ النَّصْرِ وَظُهُورِ الْأَمْرِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ، أَنَا مَوْلَاكَ عَارِفُ يَا رِيكَ وَأَخْرِيكَ، أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِكَ وَبِآلِ بَيْتِكَ، وَأَنْتَظِرُ ظُهُورَكَ، وَظُهُورَ الْحَقِّ عَلَى يَدَيْكَ، وَأَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ يَجْعَلَنِي مِنَ السُّنْطَرِينَ لَكَ وَالتَّابِعِينَ وَالتَّاصِرِينَ نَكَ عَلَى أَعْدَائِكَ، وَالمُسْتَشْهِدِينَ بَيْنَ يَدَيْكَ فِي جُمْلَةِ أَوْلِيَائِكَ، يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَّواتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ بَيْتِكَ، هَذَا يَوْمُ الْجُمُعَةِ وَهِيَ يَوْمُكَ، المَتْرَقُ فِيهِ ظُهُورُكَ، وَالقَرِيبُ فِيهِ لِلْمُؤْمِنِينَ عَلَى يَدَيْكَ، وَقَتْلُ الكَافِرِينَ بِسَيْتِكَ، وَأَنَا يَا مَوْلَايَ فِيهِ ضَيْقُكَ وَجَارُكَ، وَأَنْتَ يَا مَوْلَايَ كَرِيمٌ مِنْ أَوْلَادِ الكِرَامِ، وَمَأْمُورٌ بِالضِّيَافَةِ وَالإِجَارَةِ، فَأَضْفِنِي وَاجْرِنِي، صَلَّواتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ.»

«سلام بر تو ای حجت خدا در روی زمین سلام بر تو ای دیده بان ایا دیده) خدا در میان خلق سلام بر تو ای نور خدا که راه جویان بدان راهنمایی شوند و به رسیده او از کار مؤمنان گشایش شود سلام بر تو ای پاک پروریده ترسان (از دشمن) سلام بر تو ای سرپرست خیرخواه سلام بر تو ای کشتی نجات سلام بر تو ای چشمه حیات سلام بر تو باد درود خدا بر تو و بر خاندان پاک و پاکیزه ات باد سلام بر تو خدا شتاب کند در وعده یاری تو و پیروزی کارت سلام بر تو ای سرور من، و من دوست تو و بینای به آغاز و انجام کارت هستم و به سوی خدای تعالی بوسیله تو و خاندانت تقرب جویم و منتظر ظهور تو و پیروزی حق بدست تو هستم و از خدا می خواهم که درود فرستد بر محمد و آل محمد و مرا در زمره منتظران و پیروان تو قرار دهد و در زمره یاوران تو در برابر دشمنانت و کسانی که در پیش رویت در میان دوستانت شربت شهادت می نوشند ای مولای من ای صاحب الزمان درود خدا بر تو و بر خاندانت، امروز روز جمعه است و آن روز تو است که انتظار ظهور تو در آن روز و انتظار فرج

مؤمنان بدست تو و کشتار کافران بوسیله شمشیر تو در این روز می‌رود و من
 ای آقای من در این روز میهمان تو و پناهنده‌ات هستم و تو ای سرور من
 بزرگواری از فرزندان بزرگواران هستی ز به میهمان نوازی و پناه دادن
 مأهروی، پس مرا بنواز و پناه ده درود خدا بر تو و بر خاندان طاهرینت
 باد.»

سید بن طاووس می‌گوید: من بعد از این زیارت ستمثل می‌شوم به این
 شعر و اشاره می‌کنم به آن حضرت و می‌گویم:

«تزیلکَ حَيْثُ مَا اتَّجَعْتُ رِكَابِي قَصَقَ قَصَقًا وَ ضَيْقُ حَيْثُ كُنْتُ مِنْ
 الْبِلَادِ.»

«من بر تو نازل می‌شوم هر کجا که راحله‌ام روی آورد و مرا وارد نماید و
 میهمان تو هستم در هر کجا که باشم از شهرها.»

زیارت حضرت مهدی عج

هر گاه خواستید به حضرت مهدی عج در هر مکان و زمان سلام دهید و
 ایشان را زیارت کنید دعای فوق را رو به قبله بخوانید؛ همچنانکه بعد از نماز
 خواندن نیز جهت روا شدن حاجت و زیارت کردن حضرت مهدی عج
 می‌توان رو به قبله شد و حضرت را با خواندن این دعا زیارت کرد.

«السلام عليك يا صاحب الزمان السلام عليك يا خليفه الرحمن السلام
 عليك يا شريك القرآن السلام عليك يا قاطع البرهان السلام عليك يا
 امام الانس و الجن السلام عليك و على ابائك الطاهرين و رحمه الله
 و برکاته.»

«سلام بر تو ای صاحب زمان، سلام بر تو ای خلیفه خداوند، سلام بر تو
 ای شریک قرآن، سلام بر تو ای قاطع برهان، سلام بر تو ای امام انس و
 جان، سلام بر تو و پدران طاهرینت و رحمت خداوند و برکاتش.»

زیارت ناحیه مقدسه

فاجعه دردناک کربلا و مصیبت و بلاهای بزرگی که در طول تاریخ، هیچ مصلح اجتماعی آن را مشاهده نکرده است، بر سبط رسول الله و ریحانه آن حضرت (یعنی امام حسین علیه السلام) وارد آمد، حقیقتاً دلهای مسلمانان را آتش زده و آنان را برای همیشه، اندوهناک و غصه دار ساخته است و ائمه طاهرین علیهم السلام این نوادگان حضرت سید الشهداء علیه السلام به خاطر فجایع و مصیبت‌هایی که بر جد بزرگوارشان وارد آمده، از عظیم‌ترین مصیبت دیدگان هستند و به حدی مصیبت‌های کربلا بزرگ بوده که قلوب امامان را جریحه دار کرده است.

حضرت مهدی علیه السلام یکی از امامانی است که مصیبت حضرت سیدالشهدا آنان را مصیبت زده و جریحه دار کرده و دردهای سنگین کربلا تمام وجود آن حضرت را احاطه کرده است؛ لذا با جان و دل و با نهایت حزن و بی‌قراری برای جدش حسین علیه السلام گریه کرده و زیارت نموده است؛ زیارتی که به ناحیه مقدسه معروف شده است؛ زیارتی که غم و غصه‌های آن حضرت در ریش است؛ زیارتی که آن حضرت مصیبت‌های گوناگون و سختی‌هایی را که بر جدش حسین علیه السلام وارد آمده و مصیبت‌های دردناک و دلخراشی که بر دختران رسول خدا صلی الله علیه و آله وارد شده، مطرح و بیان می‌کند. این زیارت از طرف آن حضرت به یکی از نواب جلیل القدرش رسیده است. آن حضرت در این زیارت به بعضی از پیامبران برگزیده خداوند سلام می‌دهد، سپس به جدش امام حسین علیه السلام سلام داده است.

زیارت به این شرح است:

«السَّلَامُ عَلَىٰ أَدَمَ صِفْوَةَ اللَّهِ مِنْ خَلْقَتِهِ، السَّلَامُ عَلَىٰ شَيْثٍ وَلِيِّ اللَّهِ وَ خَيْرَتِهِ، السَّلَامُ عَلَىٰ إِدْرِيسَ الْقَائِمِ لَهِ بِحُجَّتِهِ، السَّلَامُ عَلَىٰ نُوحِ الْمُجَابِ فِي دَعْوَتِهِ، السَّلَامُ عَلَىٰ هُودِ الْمَمْدُودِ مِنَ اللَّهِ بِمَعْرُوتِهِ، السَّلَامُ عَلَىٰ صَالِحِ الَّذِي تَوَجَّهَ اللَّهُ بِكِرَامَتِهِ، السَّلَامُ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ الَّذِي حَبَّاهُ اللَّهُ بِخُلَّتِهِ،

السَّلَامُ عَلَى إِسْمَاعِيلَ الَّذِي فَدَاهُ اللَّهُ بِذَبِيحٍ عَظِيمٍ مِنْ جَنَّتِهِ، السَّلَامُ عَلَى
 إِسْحَاقَ الَّذِي جَعَلَ اللَّهُ النُّبُوَّةَ فِي ذُرِّيَّتِهِ، السَّلَامُ عَلَى يَعْقُوبَ الَّذِي رَدَّ اللَّهُ
 عَلَيْهِ بَصْرَةَ بَرَحْمَتِهِ، السَّلَامُ عَلَى يُوسُفَ الَّذِي نَجَّاهُ اللَّهُ مِنَ الْجُبِّ
 بِعَظَمَتِهِ، السَّلَامُ عَلَى مُوسَى الَّذِي فَلَقَ اللَّهُ الْبَحْرَ لَهُ بِقُدْرَتِهِ، السَّلَامُ عَلَى
 هَارُونَ الَّذِي خَصَّهُ اللَّهُ بِنُبُوَّتِهِ، السَّلَامُ عَلَى شُعَيْبَ الَّذِي نَصَرَهُ اللَّهُ عَلَى
 أُمَّتِهِ، السَّلَامُ عَلَى دَاوُدَ الَّذِي تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ مِنْ خَطِيئَتِهِ، السَّلَامُ عَلَى
 سُلَيْمَانَ الَّذِي ذَلَّتْ لَهُ الْجِنُّ بِعِزَّتِهِ، السَّلَامُ عَلَى أَيُّوبَ الَّذِي شَفَاهُ اللَّهُ مِنْ
 عِلَّتِهِ، السَّلَامُ عَلَى يُونُسَ الَّذِي أَنْجَزَ اللَّهُ لَهُ مَضْمُونَ عِدَّتِهِ، السَّلَامُ عَلَى
 عَزِيزَ الَّذِي أَحْيَاهُ اللَّهُ بَعْدَ مِيتَتِهِ، السَّلَامُ عَلَى زَكَرِيَّا الصَّابِرِ فِي مِغْنَتِهِ،
 السَّلَامُ عَلَى يَحْيَى الَّذِي أَرْزَقَهُ اللَّهُ بِشَهَادَتِهِ، السَّلَامُ عَلَى عِيسَى رُوحِ
 اللَّهِ وَكَلِمَتِهِ، السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ وَصِفْوَتِهِ، السَّلَامُ عَلَى
 أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ الْمَخْضُوعِ بِأَخْوَتِهِ، السَّلَامُ عَلَى
 فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ ابْنَتِهِ، السَّلَامُ عَلَى أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ وَصِيِّ أَبِيهِ وَ
 خَلِيفَتِهِ، السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ الَّذِي سَمَحَتْ نَفْسُهُ بِمُهْجَتِهِ، السَّلَامُ عَلَى
 مَنْ أَطَاعَ اللَّهَ فِي سِرِّهِ وَعَلَانِيَتِهِ، السَّلَامُ عَلَى مَنْ جَعَلَ اللَّهُ الشِّفَاءَ فِي
 تُرْبَتِهِ، السَّلَامُ عَلَى مَنْ أَجَابَهُ تَحْتَ قَبْتِهِ، السَّلَامُ عَلَى مَنْ الْأَيْمَةَ مِنْ
 ذُرِّيَّتِهِ، السَّلَامُ عَلَى ابْنِ خَاتَمِ الْأَنْبِيَاءِ، السَّلَامُ عَلَى ابْنِ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ،
 السَّلَامُ عَلَى ابْنِ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ، السَّلَامُ عَلَى ابْنِ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى،
 السَّلَامُ عَلَى ابْنِ سِدْرَةِ الْمُنتَهَى، السَّلَامُ عَلَى ابْنِ جَنَّةِ الْمَأْوَى، السَّلَامُ
 عَلَى ابْنِ زَمْزَمَ وَالصَّقَا، السَّلَامُ عَلَى الْمُرْمَلِ بِالْدمَاءِ، السَّلَامُ عَلَى
 الْمَهْتُوكِ الْخِيَاءِ، السَّلَامُ عَلَى خَامِسِ أَصْحَابِ الْكِنَاءِ، السَّلَامُ عَلَى
 غَرِيبِ الْغُرَبَاءِ، السَّلَامُ عَلَى شَهِيدِ الشُّهَدَاءِ، السَّلَامُ عَلَى قَتِيلِ الْأَدْعِيَاءِ،
 السَّلَامُ عَلَى سَاكِنِ كَرْبَلَاءَ، السَّلَامُ عَلَى مَنْ بَكَتَهُ مَلَائِكَةُ السَّمَاءِ،

السَّلَامُ عَلَى مَنْ دُرِّيَتْهُ الْأَزْكَيَاءُ، السَّلَامُ عَلَى يَعْسُوبِ الدِّينِ، السَّلَامُ
عَلَى مَنَازِلِ الْبِرَاهِينِ، السَّلَامُ عَلَى الْأَيْمَةِ السَّادَاتِ، السَّلَامُ عَلَى الْجِيُوبِ
الْمُضَرَّجَاتِ، السَّلَامُ عَلَى الشَّفَاهِ الذَّابِلَاتِ، السَّلَامُ عَلَى النُّفُوسِ
الْمُضْطَلَّمَاتِ، السَّلَامُ عَلَى الْأَرْوَاحِ الْمُخْتَلِسَاتِ، السَّلَامُ عَلَى الْأَجْسَادِ
الْعَارِيَاتِ، السَّلَامُ عَلَى الْجُسُومِ الشَّاحِيَاتِ، السَّلَامُ عَلَى الدِّمَاءِ
السَّائِلَاتِ، السَّلَامُ عَلَى الْأَعْضَاءِ الْمُقَطَّعَاتِ، السَّلَامُ عَلَى الرُّؤُوسِ
الْمُثَالَاتِ، السَّلَامُ عَلَى النَّسْوَةِ الْبَارِزَاتِ، السَّلَامُ عَلَى حُجَّةِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى آبَائِكَ الطَّاهِرِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى
أَبْنَائِكَ الْمُسْتَشْهِدِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى ذُرِّيَّتِكَ النَّاصِرِينَ، السَّلَامُ
عَلَيْكَ وَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُضَاجِعِينَ، السَّلَامُ عَلَى الْقَتِيلِ الْمَظْلُومِ، السَّلَامُ
عَلَى أَخِيهِ الْمَسْمُومِ، السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ الْكَبِيرِ، السَّلَامُ عَلَى الرَّضِيعِ
الصَّغِيرِ، السَّلَامُ عَلَى الْأَبْدَانِ السَّلْبِيَّةِ، السَّلَامُ عَلَى الْعِتْرَةِ الْقَرِيبَةِ، السَّلَامُ
عَلَى الْمَجْدَتَيْنِ فِي الْفَلَوَاتِ، السَّلَامُ عَلَى النَّازِحِينَ عَنِ الْأَوْطَانِ، السَّلَامُ
عَلَى الْمَدْقُونِينَ بِلا أَكْفَانِ، السَّلَامُ عَلَى الرُّؤُوسِ الْمُفْرَقَةِ عَنِ الْأَبْدَانِ،
السَّلَامُ عَلَى الْمُحْتَسِبِ الصَّابِرِ، السَّلَامُ عَلَى الْمَظْلُومِ بِلا نَاصِرِ، السَّلَامُ
عَلَى سَاكِنِ التُّرْبَةِ الزَّاكِيَّةِ، السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الْقُبَّةِ السَّامِيَّةِ، السَّلَامُ
عَلَى مَنْ طَهَّرَهُ الْجَلِيلُ، السَّلَامُ عَلَى مَنْ افْتَخَرَ بِهِ جَبْرَائِيلُ، السَّلَامُ عَلَى
مَنْ نَاغَاهُ فِي الْمَهْدِ مِيكَائِيلُ، السَّلَامُ عَلَى مَنْ نَكَّثَتْ ذِمَّتَهُ، السَّلَامُ عَلَى
مَنْ هَتَكَتْ حُرْمَتَهُ، السَّلَامُ عَلَى مَنْ أَرِيقَ بِالظُّلْمِ دَمَهُ، السَّلَامُ عَلَى
الْمُغْسَلِ بِدَمِ الْجِرَاحِ، السَّلَامُ عَلَى الْمُجْرَعِ بِكَأْسَاتِ الرِّمَاحِ السَّلَامُ عَلَى
الْمُضَامِ الْمُسْتَبَاحِ، السَّلَامُ عَلَى الْمُنْحُورِ فِي الْوَرَى، السَّلَامُ عَلَى مَنْ دَفَنَهُ
أَهْلُ الْقَرْيِ، السَّلَامُ عَلَى الْمُقْطُوعِ الْوَتِينِ، السَّلَامُ عَلَى الْمُعَامِي بِلا
مُعِينِ، السَّلَامُ عَلَى الشَّيْبِ الْخَضِيبِ، السَّلَامُ عَلَى الْخَدِّ الثَّرِيبِ، السَّلَامُ

عَلَى الْبَدَنِ السَّلِيْبِ، أَلْسَلَامُ عَلَى الشَّعْرِ الْمَقْرُوعِ بِالْقَضِيْبِ، أَلْسَلَامُ عَلَى
 الرَّأْسِ الْمَرْفُوعِ، أَلْسَلَامُ عَلَى الْأَجْسَامِ الْعَارِيَةِ فِي الْفَلَوَاتِ، تَنْهَشُهَا
 الذَّنَابُ الْعَادِيَاتُ، وَتَخْتَلِفُ إِلَيْهَا السَّبَاعُ الضَّارِيَاتُ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا
 مَوْلَايَ وَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُرْفَرِفِينَ حَوْلَ قَبْتِكَ، الْعَاقِقِينَ بِتُرْبَتِكَ،
 الطَّائِفِينَ بِعَرَضَتِكَ، الْوَارِدِينَ لِزِيَارَتِكَ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ فَإِنِّي قَصَدْتُ
 إِلَيْكَ، وَ رَجَوْتُ الْفَوْزَ لَدَيْكَ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ سَلَامَ الْعَارِفِ بِعُرْمَتِكَ،
 الْمُخْلِصِ فِي وِلَايَتِكَ، الْمُتَقَرِّبِ إِلَى اللَّهِ بِمَحَبَّتِكَ، الْبَرِيءِ مِنْ أَعْدَائِكَ،
 سَلَامٌ مَنْ قَلْبُهُ بِسُؤَابِكَ مَقْرُوحٌ، وَ دَمْعُهُ عِنْدَ ذِكْرِكَ مَسْفُوحٌ، سَلَامٌ
 الْمَفْجُوعِ الْحَزِينِ، الْوَالِيهِ الْمُسْتَكِينِ، سَلَامٌ مَنْ لَوْ كَانَ مَعَكَ بِالطُّفُوفِ،
 لَوْ قَاكَ بِنَفْسِهِ حَدَّ السَّيْفِ، وَ بَدَلَ حُشَايَتِهِ دُونَكَ لِلْحُتُوفِ، وَ جَاهَدَ بَيْنَ
 يَدَيْكَ، وَ نَصَرَكَ عَلَى مَنْ بَغَى عَلَيْكَ، وَ فَدَاكَ بِرُوحِهِ وَ جَسَدِهِ وَ مَالِهِ
 وَ وَلَدِهِ، وَ رُوحَهُ بِرُوحِكَ فِدَاءً، وَ أَهْلَهُ لِأَهْلِكَ وَقَاءً، فَلَمَّا أَخْرَجْتَنِي
 الدُّهُورَ، وَ عَاقَنِي عَنِ نَصْرِكَ الْمَقْدُورَ، وَ لَمْ أَكُنْ لِمَنْ حَارَبَكَ مُعَارِبًا، وَ
 لِمَنْ نَصَبَ لَكَ الْعَدَاوَةَ مُنَاصِبًا، فَلَا نُدْبَتَكَ صَبَاحًا وَ مَسَاءً، وَ لَا بَكِيْنًا
 لَكَ بَدَلَ الدَّمُوعِ دَمًا، حَسْرَةً عَلَيْكَ، وَ تَأْسُفًا عَلَى مَا دَهَاكَ وَ تَلَهُّفًا،
 حَتَّى أَمُوتَ بِلَوْعَةِ الْمُصَابِ، وَ غُصَّةِ الْإِكْتِيَابِ، أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ
 الصَّلَاةَ، وَ آتَيْتَ الزُّكُورَةَ، وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ، وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ
 الْعُدُوانِ، وَ أَطَعْتَ اللَّهَ وَ مَا عَصَيْتَهُ، وَ تَمَسَّكَتَ بِهِ وَ بِحَبْلِهِ فَأَرْضَيْتَهُ، وَ
 خَشَيْتَهُ وَ رَاقَبْتَهُ وَ اسْتَجَبْتَهُ، وَ سَنَنْتَ السُّنْنَ، وَ أَطْفَأْتَ الْفِتْنَ، وَ دَعَوْتَ
 إِلَى الرَّشَادِ، وَ أَوْضَحْتَ سَبِيلَ السُّدَادِ، وَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ الْجِهَادِ، وَ
 كُنْتَ لِلَّهِ طَائِعًا، وَ لِجَدِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ تَابِعًا، وَ لِقَوْلِ أَبِيكَ
 سَامِعًا، وَ إِلَى وَصِيَّةِ أَخِيكَ مُسَارِعًا، وَ لِإِمَادِ الدِّينِ رَافِعًا، وَ لِلطُّغْيَانِ
 قَامِعًا، وَ لِلطُّغَاةِ مُقَارِعًا، وَ لِلْأُمَّةِ نَاصِحًا، وَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ سَابِعًا، وَ

لِلْفُسَاقِ مُكَافِعاً، وَبِحُجَجِ اللَّهِ قَائِماً، وَ لِلْإِسْلَامِ وَالْمُسْلِمِينَ رَاحِماً، وَ
لِلْحَقِّ نَاصِراً، وَ عِنْدَ الْبَلَاءِ صَابِراً، وَ لِلدِّينِ كَالِثاً، وَ عَنِ حَوْزَتِهِ مُرَامِياً،
تَحُوطُ الْهُدَى وَ تَنْصُرُهُ، وَ تَبْسُطُ الْعَدْلَ وَ تَنْشُرُهُ، وَ تَنْصُرُ الدِّينَ وَ
تُظْهِرُهُ، وَ تَكْفُ الْعَابِثَ وَ تَزْجُرُهُ، وَ تَأْخُذُ لِلدِّينِ مِنَ الشَّرِيفِ، وَ تُسَاوِي
فِي الْحُكْمِ بَيْنَ الْقَوِيِّ وَالضَّعِيفِ، كُنْتَ رَيْعَ الْإِيْتَامِ، وَ عِصْمَةَ الْإِنَامِ، وَ
عِزَّ الْإِسْلَامِ، وَ مَعْدِنَ الْأَحْكَامِ، وَ حَلِيفَ الْإِنْعَامِ، سَالِكاً طَرَائِقَ جَدِّكَ وَ
أَبِيكَ، مُشْبِهاً فِي الرَّصِيَّةِ لِأَخِيكَ، وَ فِي الذَّمِّ رَضِيَ الشِّيمَ، ظَاهِرَ
الْكَرَمِ، مُتَهَجِّداً فِي الظُّلْمِ، قَوِيمَ الطَّرَائِقِ، كَرِيمَ الْخَلَائِقِ، عَظِيمَ السَّوَابِقِ،
شَرِيفَ النَّسَبِ، مُنِيفَ الْحَسَبِ، رَفِيعَ الرَّتَبِ، كَثِيرَ الْمَنَاقِبِ، مَحْمُودَ
الضَّرَائِبِ، جَزِيلَ الْمَوَاهِبِ، حَلِيمَ رَشِيدَ مُنِيبِ، جَوَادَ عَلِيمَ شَدِيدِ، إِمَامَ
شَهِيدِ، أَوَاهُ مُنِيبِ، حَبِيبِ مَهِيبِ، كُنْتَ لِلرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ لَدَا،
وَ لِلْقُرْآنِ سَنَداً وَ لِلْأُمَّةِ عَضُداً، وَ فِي الطَّاعَةِ مُجْتَهِداً، حَافِظاً لِلْعَهْدِ
وَ الْمِيثَاقِ، نَاكِباً عَنِ سُبُلِ الْفُسَاقِ بَادِلاً لِلْمَجْهُودِ، طَوِيلَ الرُّكُوعِ وَ
السُّجُودِ، زَاهِداً فِي الدُّنْيَا زُهَداً الرَّاحِلِ عَنْهَا، نَاطِراً إِلَيْهَا بَعِينَ
الْمُسْتَوْحِشِينَ مِنْهَا، أَمَّا لَكَ عَنْهَا مَكْفُوفَةٌ، وَ هِمَّتُكَ عَنْ زِينَتِهَا مَصْرُوفَةٌ،
وَ أَلْحَاطُكَ عَنْ بَهْجَتِهَا مَطْرُوفَةٌ، وَ رَغْبَتُكَ فِي الْآخِرَةِ مَعْرُوفَةٌ، حَتَّى إِذَا
الْجُورُ مَدَّ بَاعَهُ، وَ اسْتَفْرَ الظُّلْمُ قِنَاعَهُ، وَ دَعَا الْغَى أَتْبَاعَهُ، وَ أَنْتَ فِي حَرَمِ
جَدِّكَ قَاطِنٌ، وَ لِلظَّالِمِينَ مُبَايِنٌ، جَلِيسُ الْبَيْتِ وَ الْمِحْرَابِ، مُعْتَزِلٌ عَنِ
اللَّذَاتِ وَ الشَّهَوَاتِ، تُنْكِرُ الْمُنْكَرَ بِقَلْبِكَ وَ لِسَانِكَ، عَلَى حَسَبِ طَاقَتِكَ
وَ إِمْكَانِكَ، ثُمَّ اقْتَضَاكَ الْعِلْمُ لِلْإِنْكَارِ، وَ لَزِمَكَ أَنْ تُجَاهِدَ الْفُجَّارَ،
فَسِرْتَ فِي أَوْلَادِكَ وَ أَهَالِيكَ، وَ شِيعَتِكَ وَ مَوَالِيكَ وَ صَدَعْتَ بِالْحَقِّ
وَ الْبَيِّنَةِ، وَ دَعَوْتَ إِلَى اللَّهِ بِالْحِكْمَةِ وَ الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ، وَ أَمَرْتَ بِإِقَامَةِ
الْحُدُودِ، وَ الطَّاعَةِ لِلْمَعْبُودِ، وَ نَهَيْتَ عَنِ الْخَبَائِثِ وَ الطُّغْيَانِ، وَ وَاجَهُوكَ

بِالظُّلْمِ وَالْعُدْوَانِ، فَجَاهَدْتَهُمْ بَعْدَ الْإِعْزَازِ لَهُمْ، وَتَأْكِيدِ الْحُجَّةِ عَلَيْهِمْ،
 فَكَثُرُوا ذِمَامَكَ وَيَبْتَغِيكَ، وَأَسْخَطُوا رَبَّكَ وَجَدَّكَ، وَبَدَّووكَ
 بِالْحَرْبِ، فَثَبَّتَ لِلطُّغْنِ وَالضَّرْبِ، وَطَحَنَتِ جُنُودَ الْفُجَارِ، وَاقْتَحَمَتِ
 قَسَطَلَ الْغُبَارِ، مُجَالِدًا بِذِي الْفَقَارِ، كَأَنَّكَ عَلَى الْمُخْتَارِ، فَلَمَّا رَأَوْكَ ثَابِتًا
 الْجَاشِ، غَيْرَ خَائِفٍ وَلَا خَاشٍ، نَصَبُوا لَكَ غَوَائِلَ مَكْرِهِمْ، وَقَاتَلُوكَ
 بِكَيْدِهِمْ وَشَرِّهِمْ، وَأَمَرَ اللَّعِينُ جُنُودَهُ، فَمَنَعُوكَ الْمَاءَ وَوَرُودَهُ، وَ
 نَاجَزُوكَ الْقِتَالَ، وَعَاجَلُوكَ النَّزَالَ، وَرَشَقُوكَ بِالسَّهَامِ وَالنَّبَالَ، وَ
 بَسَطُوا إِلَيْكَ الْإِصْطِلَامَ، وَلَمْ يَرْعَوْا لَكَ ذِمَامًا، وَلَا رَاقِبُوا فِيكَ
 أَثَامًا، فِي قَتْلِهِمْ أَوْلِيَاءَكَ، وَنَهَبِهِمْ رِحَالَكَ، وَأَنْتَ مُقَدَّمٌ فِي الْهَبَاتِ، وَ
 مُحْتَمِلٌ لِلْأَذْيَاتِ، قَدْ عَجَبْتَ مِنْ صَبْرِكَ مَلَائِكَةُ السَّمَاوَاتِ، فَأَحْدَقُوا بِكَ
 مِنْ كُلِّ الْجِهَاتِ، وَأَثَخَنُوكَ بِالْجِرَاحِ، وَحَالُوا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الرُّوْحِ، وَلَمْ
 يَبْقَ لَكَ نَاصِرٌ، وَأَنْتَ مُحْتَسِبٌ صَابِرٌ، تَذُبُّ عَنْ نِسْوَتِكَ وَأَوْلَادِكَ،
 حَتَّى نَكْسُوكَ عَنْ جَوَادِكَ، فَهَوَيْتَ إِلَى الْأَرْضِ جَرِيحًا، تَطْوُكُ الْخِيُولُ
 بِحَوَافِرِهَا، وَتَعْلُوكَ الطُّغَاةُ بِبَوَاتِرِهَا، قَدْ رَشَعَ لِلْمَوْتِ جَبِينُكَ، وَاخْتَلَفْتَ
 بِالْإِنْقِيَاضِ وَالْإِنْبِسَاطِ شِمَالِكَ وَيَمِينِكَ، تُدِيرُ طَرْفًا خَفِيًّا إِلَى رَحْلِكَ وَ
 يَمِينِكَ، وَقَدْ شَغِلْتَ بِنَفْسِكَ عَنْ وُلْدِكَ وَأَهَالِيكَ، وَأَسْرَعَ فَرَسُكَ
 شَارِدًا، إِلَى خِيَامِكَ قَاصِدًا، مُحْتَمِحًا بِأَكْبِيَاءِ، فَلَمَّا رَأَيْنَ النِّسَاءَ جَوَادِكَ
 مَخْزِيًّا، وَنَظَرْنَ سَرَجَكَ عَلَيْهِ مَلُوبِيًّا، بَرَزْنَ مِنَ الْخُدُورِ، نَاشِرَاتِ الشُّعُورِ
 عَلَى الْخُدُودِ، لَاطِمَاتِ الْوُجُوهِ سَافِرَاتِ، وَبِالْعَوِيلِ دَاعِيَاتِ، وَبَعْدَ الْعِزِّ
 مُذَلَّلَاتِ، وَإِلَى مَضْرَعِكَ مُبَادِرَاتِ، وَالشَّمْرُ جَالِسٌ عَلَى صَدْرِكَ، وَ
 مَوْلَعٌ سَيْفُهُ عَلَى نَحْرِكَ، قَابِضٌ عَلَى شَيْبَتِكَ بِيَدِهِ، ذَابِحٌ لَكَ بِمُهْنَدِهِ، قَدْ
 سَكَنَتْ حَوَاسُكَ، وَخَفِيَتْ أَنْفَاسُكَ، وَرَفَعَ عَلَى الْقَنَاةِ رَأْسُكَ، وَسَبَى
 أَهْلَكَ كَالْعَبِيدِ، وَصَفَّدُوا فِي الْحَدِيدِ، فَوْقَ أَقْتَابِ الْمَطِيَّاتِ، تَلْفَحُ

وَجُرُفُهُمْ حَرُّ الْمَاجِرَاتِ، يُسَاقُونَ فِي الْبَرَارِي وَالْقَلْبَاتِ، أَيْدِيهِمْ مَعْلُولَةٌ
 إِلَى الْأَعْتَاقِ، يُضَافُ بِهِمْ فِي الْأَسْوَاقِ، فَأَنْوِيلُ لِلْعَصَاةِ الْفَسَاقِ، لَقَدْ قَتَلُوا
 بِشَتْلِكَ الْأَسْلَامَ، وَغَطَّلُوا الصُّورَةَ وَالصَّامَةَ، وَتَقَضَّوْا السُّنْنَ وَالْأَحْكَامَ، وَ
 هَدَمُوا تَرَاعِيدَ الْأَيْمَانِ، وَحَرَّفُوا آيَاتِ الْقُرْآنِ، وَهَمَلَجُوا نِسِي الْبَغْيِ
 وَالْعُدْوَانِ، لَقَدْ أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَوْثُورًا، وَعَادَ
 كِتَابُ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ مَهْجُورًا، وَغُرُورُ الْحَقِّ إِذْ قَهَرَتْ مَقْهُورًا، وَتَقَدَّرَ
 بِفَتْدِكَ التَّكْبِيرُ وَالتَّهْلِيلُ، وَالتَّحْرِيمُ وَالتَّحْلِيلُ، وَالتَّزْوِيلُ وَالتَّأْوِيلُ، وَظَهَرَ
 بِعَدْدِكَ التَّغْيِيرُ وَالتَّبْدِيلُ، وَالتَّلَاعُذُ وَالتَّغْطِيلُ، وَالتَّخْرَافُ وَالتَّضَالِيلُ، وَ
 الْفِتْنُ وَالْأَبَاطِيلُ، فَنَامَ نَاعِيكَ عِنْدَ قَبْرِ جَدِّكَ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
 آلِهِ، فَتَعَاكَ إِلَهُ بِالْذَّمِّ الْهَطُونَ، قَائِلًا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَتَلَ سَيْطُكَ وَفَتَاكَ،
 وَاسْتَبِيحَ أَفْئَكَ وَحِسَاكَ، وَسَيَّتَ بِعَدْدِكَ ذُرَارِيكَ، وَوَقَعَ الْمَحْدُورُ
 بِعَثْرَتِكَ وَذَوْرِكَ، فَانْتَزَعَجَ الرَّسُولُ، وَبَكَى قَلْبُهُ الْمَهُولُ، وَعَزَاةُ بَكَ
 الْمَلَائِكَةُ وَالْأَنْبِيَاءُ، وَفَجَعَتْ بَكَ أُمُّكَ الزَّهْرَاءُ، وَاخْتَلَفَتْ جُورَةُ
 الْمَلَائِكَةُ الْمُتَرَبِّينَ، تُعْرَى أَبَاكَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، وَاقْبَمْتَ لَكَ الْمَنَامِ فِي
 أَعْلَا عِلِّيِّينَ، وَلَطَمْتَ عَلَيْكَ الْحُورُ الْعَيْنُ، وَبَكَتِ السَّمَاءُ وَسَكَتَتْهَا، وَ
 الْجَنَانُ وَخَزَائِنُهَا، وَالْهَضَابُ وَأَقْطَارُهَا، وَالْبِعَارُ وَحِثَانُهَا، وَالْجَنَانُ وَ
 وَدَانُهَا، وَالْبَيْتُ وَالْمَقَامُ، وَالْمَشْعَرُ الْحَرَامُ، وَالْحِجْلُ وَالْأَحْرَامُ، اللَّهُمَّ
 فَبِعِزَّةِ هَذَا الْمَكَانِ الْمُصِيفِ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاحْشُرْنِي فِي
 ذَمْرَتِهِمْ، وَادْخُلْنِي الْجَنَّةَ بِشَفَاعَتِهِمْ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ يَا أَسْرَعَ
 الْعَاسِبِينَ، وَيَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ، وَيَا أَحْكَمَ الْعَاكِمِينَ، بِمُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ،
 وَرَسُولِكَ إِلَى الْعَالَمِينَ أَجْمَعِينَ، وَبِأَخِيهِ وَابْنِ عَمِّهِ الْأَنْزَعِ الْبَطِينِ، الْعَالِمِ
 الْمَكِينِ، عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، وَبِقَاطِمَةِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، وَبِالْحَسَنِ
 الزَّكِيِّ عِصْمَةِ الْمُتَّقِينَ، وَبِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْعَسِيِّنِ أَكْرَمِ الْمُسْتَشْهِدِينَ، وَ

بأولاده المقتولين، وبعترته المظلمين، وبعلي بن الحسين زين العابدين، وبعمر بن علي قبلة الأوابين، وبعمر بن محمد أصدق الصادقين، وموسى بن جعفر مظهر البصائر، وعلي بن موسى ناصر الدين، ومحمد بن علي قُدوة المهتدين، وعلي بن محمد أزهد الزاهدين، والحسن بن علي وارث المستخلفين، والحجة علي الخلق أجمعين، أن تصلي علي محمد وآل محمد الصادقين الأبرار، ال طه و يس، وأن تجعلني في القيامة من الأمنين المطمئنين، الفائزين الفرحين المستبشرين، اللهم اكثني في المسلمين، والحنى بالصالحين، واجعل لي لسان صدق في الآخرين، وأنصرتني على الباغين، واكفني كيد الحاسدين، وأصرف عني مكر الماكرين، وأقبض عني أيدي الظالمين، واجمع بيني وبين السادة الميامين في أعلا عليين، مع الذين أنعمت عليهم من النبيين والصدّيقين والشهداء والصالحين، برحمتك يا أرحم الراحمين، اللهم إني أقسم عليك بنبيك المعصوم، وبعلمك المعصوم، ونهيك المكتوم، وبهذا القبر الملموم، الموصد في كفيه الأمام المعصوم، المقتول المظلوم، أن تكشف ما بي من الغموم، وتصرف عني شر القدر المعصوم، وتجيرني من النار ذات السموم، اللهم جلّني بنعمتك، ورضني بقسمك، وتعمدني بجودك وكرمك، وبعدي من مكرك ونميتك، اللهم اعصمني من الزل، وسدّني في القول والعمل، وأفسح لي في مدة الأجل، وأعني من الأوجاع والعلة، وبلغني بموالي وفضلك أفضل الأمل، اللهم صلّ علي محمد وآل محمد وأقبل توبتي، وارحم عبرتي، وأقلني عشرتي، ونفس كرتي، واغفر لي خطيئي، وأصلح لي في ذريتي، اللهم لاتدع لي في هذا المشهد المعظم، والمحل المكرم ذنباً إلا غفرته، ولا عيباً إلا سترته، ولا غمّاً إلا كشفته،

وَ لَارْزَقاً إِلَّا بَسَطْتَهُ، وَ لَاجَاهاً إِلَّا عَمَّرْتَهُ، وَ لَافْسَاداً إِلَّا أَصْلَحْتَهُ، وَ
 لِأَمَلٍ إِلَّا بَلَّغْتَهُ، وَ لِادْعَاءٍ إِلَّا أَجَبْتَهُ، وَ لِامْضِيقاً إِلَّا فَرَّجْتَهُ، وَ لِاشْمَالٍ إِلَّا
 جَمَعْتَهُ، وَ لِأَمْرٍ إِلَّا أَتَمَمْتَهُ، وَ لِأَمَلٍ إِلَّا كَثَّرْتَهُ، وَ لِأَخْلُقاً إِلَّا حَسَّنْتَهُ، وَ
 لِإِنْفَاقٍ إِلَّا أَخْلَفْتَهُ، وَ لِأَحَالٍ إِلَّا عَمَّرْتَهُ، وَ لِأَحْسُوداً إِلَّا قَمَعْتَهُ، وَ لِأَعْدُوّاً
 إِلَّا أَرَدَيْتَهُ، وَ لِأَشْرَأٍ إِلَّا كَفَيْتَهُ، وَ لِأَمْرَاضٍ إِلَّا شَفَيْتَهُ، وَ لِأَبْعِدَاءٍ إِلَّا أَدْبَيْتَهُ،
 وَ لِأَشَعْنَاءٍ إِلَّا لَمَمْتَهُ، وَ لِأَسْوَالٍ أَعْطَيْتَهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْعَاجِلَةِ،
 وَ ثَوَابِ الْأَجَلَةِ، اللَّهُمَّ أَغْنِنِي بِعَلَالِكَ عَنِ الْعَرَامِ، وَ بِفَضْلِكَ عَنْ جَمِيعِ
 الْأَنَامِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً، وَ قَلْباً خَاشِعاً، وَ يَمِيناً شَافِئاً، وَ عَمَلاً
 زَاكِياً، وَ صَبْراً جَمِيلاً، وَ أَجْراً جَزِيلاً، اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي شُكْرَ نِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَ
 زِدْ فِي إِحْسَانِكَ وَ كَرَمِكَ إِلَيَّ، وَ اجْعَلْ قَوْلِي فِي النَّاسِ مَسْمُوعاً، وَ
 عَمَلِي عِنْدَكَ مَرْفُوعاً، وَ أَثْرِي فِي الْخَيْرَاتِ مَتْبُوعاً، وَ عَدُوِّي مَقْمُوعاً،
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الْأَخْيَارِ، فِي آيَاتِ اللَّيْلِ وَ أَطْرَافِ النَّهَارِ،
 وَ اكْفِنِي شَرَّ الْأَشْرَارِ، وَ طَهِّرْنِي مِنَ الذُّنُوبِ وَ الْأَوْزَارِ، وَ أَجِرْنِي مِنَ
 النَّارِ، وَ أَحِلَّنِي دَارَ الْقَرَارِ، وَ اغْفِرْ لِي وَ لِجَمِيعِ إِخْوَانِي فِيكَ وَ أَخَوَاتِي
 الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

پس از تمام شدن زیارت، رو به قبله کن و دو رکعت نماز به جای آور به
 این ترتیب که در رکعت اول بعد از حمد سوره انبیاء و در رکعت دوم بعد از
 حمد سوره حشر را بخوان و آنگاه در قنوت نماز بگو:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيمُ الْكَرِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ
 السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ، وَ مَا فِيهِنَّ وَ مَا بَيْنَهُنَّ، خِلَافاً
 لِأَعْدَائِهِ، وَ تَكْذِيباً لِمَنْ عَدَلَ بِهِ، وَ إِقْرَاراً لِرُبُوبِيَّتِهِ، وَ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ،
 الْأَوَّلُ بَغَيْرِ أَوَّلٍ، وَ الْآخِرُ إِلَى غَيْرِ آخِرٍ، الظَّاهِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ بِقُدْرَتِهِ،
 الْبَاطِنُ دُونَ كُلِّ شَيْءٍ بِعِلْمِهِ وَ لُطْفِهِ، لَا تَقِفُ الْعُقُولُ عَلَى كُنْهِ عَظَمَتِهِ، وَ

لَا تُدْرِكُ الْأَوْهَامُ حَقِيقَةَ مَا هِيَ، وَلَا تَتَّصِرُ الْأَنْفُسُ مَعَانِي كَيْفِيَّتِهِ، مُطَّلِعاً
 عَلَى الضَّمَائِرِ، عَارِفاً بِالسَّرَائِرِ، يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ،
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ عَلَى تَصَدِيقِي رَسُولَكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَإِيمَانِي
 بِهِ، وَعِلْمِي بِمَنْزِلَتِهِ، وَإِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ النَّبِيُّ الَّذِي نَطَقَتِ الْحِكْمَةُ بِفَضْلِهِ،
 وَبَشَّرَتِ الْأَنْبِيَاءُ بِهِ، وَدَعَتِ إِلَى الْأَقْرَارِ بِمَا جَاءَ بِهِ، وَحَثَّتْ عَلَى
 تَصَدِيقِهِ، بِقَوْلِهِ تَعَالَى: «الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوباً عِنْدَهُمْ فِي التَّورَةِ وَالْ
 أَنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ
 عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ
 عَلَيْهِمْ»، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِكَ إِلَى الثَّقَلَيْنِ، وَسَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ
 الْمُصْطَفَيْنِ، وَعَلَى أُخِيهِ وَابْنِ عَمِّهِ، الَّذِينَ لَمْ يُشْرِكَا بِكَ طَرْفَةَ عَيْنٍ
 أَبَداً، وَعَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، وَعَلَى سَيِّدِي شَبَابِ
 أَهْلِ الْجَنَّةِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، صَلَاةً خَالِدَةً الدَّوَامِ، عَدَدَ قَطْرِ الرَّهَامِ، وَ
 زِينَةَ الْجِبَالِ وَالْأَكَامِ، مَا أَوْزَقَ السَّلَامِ، وَاخْتَلَفَ الضِّيَاءِ وَالظَّلَامِ، وَ
 عَلَى إِلِهِ الطَّاهِرِينَ، الْأَيْمَةَ الْمُهْتَدِينَ، الذَّاكِرِينَ عَنِ الدِّينِ، عَلَى وَ مُحَمَّدٍ وَ
 جَعْفَرٍ وَ مُوسَى وَعَلَى وَ مُحَمَّدٍ وَعَلَى وَالْحَسَنِ وَالْحُجَّةَ الْقَوَامِ بِالْقِسْطِ،
 وَ سَلَاةَ السَّبْطِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذَا الْأَمَامِ فَرَجاً قَرِيباً، وَ صَبْراً
 جَمِيلاً، وَ نَصْراً عَزِيزاً، وَ غِنَى عَنِ الْخَلْقِ، وَ ثَبَاتاً فِي الْهُدَى، وَ التَّوْقِيقَ
 لِمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى، وَ رِزْقاً وَاسِعاً خَالِلاً طَيِّباً، مَرِيئاً دَاراً سَائِغاً، فَاضِلاً
 مُفَضَّلاً صَباً صَبّاً، مِنْ غَيْرِ كَدٍّ وَ لَا نَكْدٍ، وَ لَا مِنَّةٍ مِنْ أَحَدٍ، وَ عَاقِبَةً مِنْ
 كُلِّ بَلَاءٍ وَ سَقَمٍ وَ مَرَضٍ، وَ الشُّكْرَ عَلَى الْعَاقِبَةِ وَ النَّعْمَاءِ، وَ إِذَا جَاءَ
 الْمَوْتُ فَاقْبِضْنَا عَلَى أَحْسَنِ مَا يَكُونُ لَكَ طَاعَةً، عَلَى مَا أَمَرْتَنَا
 مُحَافِظِينَ حَتَّى تُؤَدِّيَنَا إِلَى جَنَّاتِ النَّعِيمِ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ،
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ أَوْحِشْنِي مِنَ الدُّنْيَا وَ انْشُرْنِي

بِالْآخِرَةِ، فَإِنَّهُ لَا يُوحِشُ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا خَوْفَكَ، وَ لَا يُؤْنِسُ بِالْآخِرَةِ إِلَّا رَجَاءَ
 وَكَ، اللَّهُمَّ لَكَ الْحُجَّةُ لَاعْلِيكَ، وَ إِلَيْكَ الْمُشْتَكَى لِامْنِكَ، فَصَلِّ عَلَيَّ
 مُحَمَّدَ وَ آلِهِ وَ أَعِنِّي عَلَى نَفْسِي الظَّالِمَةِ العَاصِيَةِ، وَ شَهْوَتِي الغَالِبَةِ،
 وَ اخْتِمْ لِي بِالعَاقِبَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّ اسْتَغْفَرُكَ مِنِّي وَ أَنَا مُصِرٌّ عَلَى مَا نَهَيْتَ قَلَّةَ
 حَيَاءٍ، وَ تَرْكِي الِاسْتِغْفَارَ مَعَ عِلْمِي بِسِعَةِ حِلْمِكَ تَضْيِيعٌ لِحَقِّ الرَّجَاءِ،
 اللَّهُمَّ إِنِّ ذُنُوبِي تُؤْيِسُنِي أَنْ أَرْجُوكَ، وَ إِنِّ عِلْمِي بِسِعَةِ رَحْمَتِكَ يَمْنَعُنِي
 أَنْ أَخْشَاكَ، فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدَ وَ آلَ مُحَمَّدٍ، وَ صَدِّقْ رَجَائِي لَكَ، وَ
 كَذِّبْ خَوْفِي مِنكَ، وَ كُنْ لِي عِنْدَ أَحْسَنِ ظَنِّي بِكَ يَا أَكْرَمَ الْاَكْرَمِينَ،
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدَ وَ آلَ مُحَمَّدٍ وَ أَيْدِي بِالْعِصْمَةِ، وَ أَنْطِقْ لِسَانِي
 بِالْحِكْمَةِ، وَ اجْعَلْنِي مِمَّنْ يَنْدَمُ عَلَى مَا ضَيَّعَهُ فِي أَمْسِهِ، وَ لَا يَتَغَبَّنُ حَظَّهُ
 فِي يَوْمِهِ، وَ لَا يَهُمُّ لِرِزْقِ غَدِهِ، اللَّهُمَّ إِنِّ الْغَنَى مَنِ اسْتَغْنَى بِكَ وَ افْتَقَرَ
 إِلَيْكَ، وَ الْفَقِيرَ مَنِ اسْتَغْنَى بِخَلْقِكَ عَنكَ، فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدَ وَ آلَ مُحَمَّدٍ،
 وَ أَغْنِنِي عَن خَلْقِكَ بِكَ، وَ اجْعَلْنِي مِمَّنْ لَا يَيْسُطُ كَفَاءً إِلَّا إِلَيْكَ، اللَّهُمَّ
 إِنِّ الشَّقِيَّ مَن قَنَطَ وَ أَمَامَهُ التَّوْبَةُ وَ وَرَاءَهُ الرَّحْمَةُ، وَ إِنِّ كُنْتُ ضَعِيفٌ
 الْعَمَلِ فَإِنِّي فِي رَحْمَتِكَ قَوِي الْأَمَلِ، فَهَبْ لِي ضَعْفَ عَمَلِي لِقُوَّةِ أَمَلِي،
 اللَّهُمَّ إِنِّ كُنْتُ تَعَلَّمْتُ أَنْ مَا فِي عِبَادِكَ مَن هُوَ أَقْسَى قَلْبًا مِنِّي وَ أَعْظَمُ
 مِنِّي ذَنْبًا، فَإِنِّي أَعْلَمُ أَنَّهُ لِامْرَأَتِي أَكْبَرُ مِنْكَ طَوْلًا، وَ أَوْسَعُ رَحْمَةً وَ
 عَفْوًا، فَيَا مَنْ هُوَ أَوْحَدٌ فِي رَحْمَتِهِ، إِغْفِرْ لِمَنْ لَيْسَ بِأَوْحَدٌ فِي خَطِيئَتِهِ،
 اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَمَرْتَنَا فَعَصَيْنَا، وَ نَهَيْتَ فَمَا اتَّهَيْنَا، وَ ذَكَرْتَ فَتَنَّا سَيْنَا، وَ
 بَصَّرْتَ فَتَعَامَيْنَا، وَ حَذَّرْتَ فَتَعَدَّيْنَا، وَ مَا كَانَ ذَلِكَ جَزَاءَ إِحْسَانِكَ إِلَيْنَا،
 وَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِمَا أَعْلَمْنَا وَ أَخْفَيْنَا، وَ أَخْبَرُ بِمَا نَأْتِي وَ مَا أَتَيْنَا، فَصَلِّ عَلَيَّ
 مُحَمَّدَ وَ آلَ مُحَمَّدٍ وَ لَا تُؤَاخِذْنَا بِمَا أَخْطَأْنَا وَ نَسِينَا، وَ هَبْ لَنَا حُرُوقَكَ
 لَدَيْنَا، وَ أْتِمِّ إِحْسَانَكَ إِلَيْنَا، وَ أَسْبِلْ رَحْمَتَكَ عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ إِنَّا نَتَوَسَّلُ

إِلَيْكَ بِهَذَا الصِّدِّيقِ الْأَمَامِ، وَ نَسْتُلُكَ بِالْحَقِّ الَّذِي جَعَلْتَهُ لَهُ وَ لِبَعْدِهِ
 وَ سُوْلِكَ وَ لِأَبَوَيْهِ عَلِيٍّ وَ فَاطِمَةَ، أَهْلِ بَيْتِ الرَّحْمَةِ، إِذْ رَارَ الرَّزْقِ الَّذِي
 بِهِ قِرَامُ حَيَاتِنَا، وَ صِلَاحُ أَحْوَالِ عِيَالِنَا، فَأَنْتَ الْكَرِيمُ الَّذِي تُعْطِي مَنْ
 سَعَى، وَ تَمْنَعُ مَنْ قُدْرَةَ، وَ نَحْنُ نَسْتُلُكَ مِنَ الرَّزْقِ مَا يَكُونُ صِلَاحاً
 لِلدُّنْيَا، وَ بِلَاغاً لِلْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ اغْفِرْ لَنَا وَ
 لِوَالِدَيْنَا، وَ لِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ، وَ الْمُسْلِمِينَ وَ الْمُسْلِمَاتِ،
 الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ، وَ اتِّفِئِ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا
 عَذَابَ النَّارِ.»

پس از تمام شدن قنوت، رکوع و سجود و تشهد و سلام نماز را بخوانید،
 پس چون تسبیح حضرت فاطمه زهراء علیها السلام را خواندید، دو طرف صورت را
 بر خاک گذاشته و چهل مرتبه این تسبیحات را بگویید:

«سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ.»

سپس خودتان را به ضریح چسبانده و بگویید:

«زَادَ اللَّهُ فِي شَرَفِكُمْ، وَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ.»

سپس برای خود و والدین خود و هر کس که می‌خواهید دعا کنید.

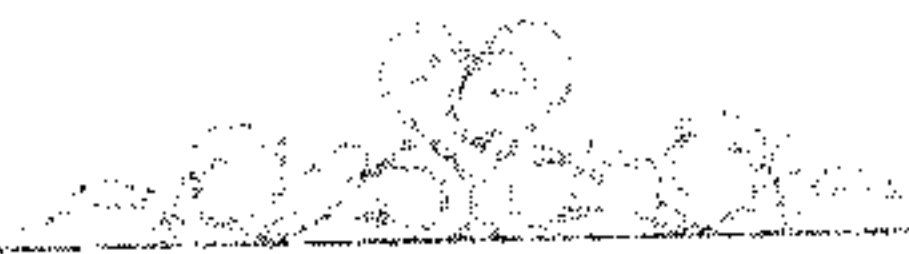
ترجمه زیارت ناحیه مقدسه

«سلام بر آدم یارِ مخلص خدا از بین آفریدگانش، درود بر شیث ولی خدا
 و بهترین بندگانش، سلام بر ادریس که برای خدا حجت او را پیا داشت،
 درود بر نوح که دعایش قرین اجابت بود، سلام بر هود که کمک و یاری
 خدا مدد او بود، درود بر صالح که خداوند تاج کرامت بر سرش نهاد،
 سلام بر ابراهیم که خدا مقام خلقت و رفاقت را به او عطا نمود، درود بر
 اسماعیل که خداوند ذبحی عظیم از بهشت را فدای او نمود، سلام بر
 اسحاق که خداوند پیامبری را در نسل او قرار داد، درود بر یعقوب که
 خداوند به رحمت خود بینائی چشمش را به او بازگرداند، سلام بر یوسف

که خداوند به عظمتِ خود او را از قعر چاه رهائی بخشید، درود بر موسی که خداوند به قدرتِ خود دریا را برایش شکافت، سلام بر هارون که خداوند پیامبری خود را به وی اختصاص داد، درود بر شعیب که خدا او را بر اُمّتش پیروز نمود، سلام بر داوود که خداوند از لغزش او درگذشت، درود بر سلیمان که بخاطر شوکتش جنّ به فرمان او درآمد، سلام بر ایوب که خداوند او را از بیماریش شفا بخشید، درود بر یونس که خداوند به وعده خود برایش وفا نمود، سلام بر عزیز که خداوند او را پس از مرگش به حیات بازگردانید، درود بر زکریّا که در رنج و بلا شکویا بود، سلام بر یحیی که خداوند به سبب شهادت مقام و منزلتِ او را بالا برد، درود بر عیسی روح خدا و کلمه او، سلام بر محمّد محبوبِ خدا و یار مخلص او، درود بر فرمانروای مؤمنان علی بن ابیطالب، که برادری رسول خدا به وی اختصاص یافت، سلام بر فاطمه زهراء دختر رسول الله، درود بر حسن بن علی وصی و جانشین پدرش، سلام بر حسین که جانش را تقدیم نمود، سلام بر آن کسی که در نهان و آشکار خدا را اطاعت نمود، سلام بر آن کسی که خداوند شفا را در خاکِ قبرِ او قرار داد، سلام بر آن کسی که (محلّ) اجابتِ دعا در زیر بارگاه او است، سلام بر آن کسی که امامان از نسل اویند، سلام بر فرزندِ خاتم پیامبران، سلام بر فرزند سرور جانشینان، سلام بر فرزند فاطمه زهراء، سلام بر فرزند خدیجه کبری، سلام بر فرزند سدره المنتهی، سلام بر فرزند جنّه المأوی، سلام بر فرزند زمزم و صفا، سلام بر آن آغشته به خون، سلام بر آنکه (حُرْمَتِ) خیمه گاهش دریده شد، سلام بر پنجمین اصحابِ کساء، سلام بر غریبِ غریبان، سلام بر شهیدِ شهیدان، سلام بر مقتولِ دشمنان، سلام بر ساکنِ کربلاء، سلام بر آن کسی که فرشتگانِ آسمان بر او گریستند، سلام بر آن کسی که خاندانش پاک و مطهرند، سلام بر پیشوای دین، سلام بر آن جایگاههای براهین و حُجَجِ الهی، درود بر آن پیشوایانِ سرور، سلام بر آن گریبان های چاک شده، سلام بر آن لبهای خشکیده، سلام بر آن جانهای مُستأصل و ناچار، سلام بر آن ارواح (از کالبد) خارج شده، سلام بر آن جسدهای

عریان و برهنه، سلام بر آن بدن‌های لاغر و نحیف، سلام بر آن خون‌های جاری، سلام بر آن اعضای قطعه قطعه شده، سلام بر آن سرهای بالا رفته (بر نیزه‌ها)، سلام بر آن بانوان بیرون آمده (از خیمه‌ها)، سلام بر حجّت پروردگار جهانیان، سلام بر تو (ای حسین بن علی) و بر پدران پاک و طاهرت، سلام بر تو و بر فرزندان شهیدت، سلام بر تو و بر خاندان یاری دهنده‌ات (به دین الهی)، سلام بر تو و بر فرشتگان ملازم آرامگاهت، سلام بر آن کشته مظلوم، سلام بر برادر مسمومش، سلام بر علی اکبر، سلام بر آن شیر خوار کوچک، سلام بر آن بدن‌های برهنه شده، سلام بر آن خانواده ای که نزدیک (و همراه سرورشان) بودند، سلام بر آن به خاک افتادگان در بیابان‌ها، سلام بر آن دور افتادگان از وطن‌ها، سلام بر آن دفن شدگان بدون کفن، سلام بر آن سرهای جدا شده از بدن، سلام بر آن حسابگر (اعمال خویش برای خدا) و شکیب، سلام بر آن مظلوم بی‌یاور، سلام بر آن جای گرفته در خاک پاک، سلام بر صاحب آن بارگاه عالی رتبه، سلام بر آن کسی که ربّ جلیل او را پاک و مطهر گردانید، سلام بر آن کسی که جبرئیل به او مباحثات می‌نمود، سلام بر آن کسی که میکائیل در گهواره با او تکلم می‌نمود، سلام بر آن کسی که عهد و پیمانش شکسته شد، سلام بر آن کسی که پرده حرمتش دریده شد، سلام بر آن کسی که خورش به ظلم ریخته شد، سلام بر آنکه با خون زخم‌هایش شست و شو داده شد، سلام بر آنکه از جام‌های نیزه‌ها جرعه نوشید، سلام بر آن مظلومی که خورش مباح گردید، سلام بر آنکه در ملأ عام سرش بریده شد، سلام بر آنکه اهل قریه‌ها دفنش نمودند، سلام بر آنکه شاهرگش بریده شد، سلام بر آن مدافع بی‌یاور، سلام بر آن محاسن بخون خضاب شده، سلام بر آن گونه خاک آلوده، سلام بر آن بدن برهنه، سلام بر آن دندان چوب خورده، سلام بر آن سر بالای نیزه رفته، سلام بر آن بدن‌های برهنه و عریانی که در بیابان‌ها (ای کربلاء) گرگ‌های تجاوزگر به آن دندان می‌آلودند، و درندگان خونخوار بر گرد آن می‌گشتند، سلام بر تو ای مولای من و بر فرشتگانی که بر گرد بارگاه تو پَر می‌کشند، و اطراف تربت اجتماع کرده‌اند، و در آستان

تو طواف می‌کنند، و برای زیارت تو وارد می‌شوند، سلام بر تو من به سوی تو رو آورده‌ام، و به رستگاری در پیشگاه تو امید بسته‌ام، سلام بر تو سلام آن کسی که به حرمت تو آشنا است، و در ولایت و دوستی تو مخلص و بی‌ریا است، و به سبب محبت و ولایت تو به خدا تقرب جسته، و از دشمنانت بیزار است، سلام کسی که قلبش از مصیبت تو جریحه دار، و اشکش به هنگام یاد تو جاری است، سلام کسی که دردناک و غمگین و شیفته و فروتن است، سلام کسی که اگر با تو در کربلاء می‌بود، با جانش (در برابر) تیزی شمشیرها از تو محافظت می‌نمود، و نیمه جانش را به خاطر تو به دست مرگ می‌سپرد، و در رکاب تو جهاد می‌کرد، و تورا بر علیه ستمکاران یاری داده، جان و تن و مال و فرزندش را فدای تو می‌نمود، و جانش فدای جان تو، و خانواده‌اش سپر بلائی اهل بیت تو می‌بود، اگر چه زمانه مرا به تأخیر انداخت، و مقدرات الهی مرا از یاری تو بازداشت، و نبودم تا با آنانکه با تو جنگیدند بجنگم، و با کسانی که با تو اظهار دشمنی کردند خصومت نمایم، (در عوض) صبح و شام بر تو مویه می‌کنم، و به جای اشک برای تو خون گریه می‌کنم، از روی حسرت و تأسف و افسوس بر مصیبت‌هایی که بر تو وارد شد، تا جایی که از فرط اندوه مصیبت، و غم و غصه شدت حزن جان سپارم، گواهی می‌دهم که تو نماز را به پاداشتی، و زکات دادی، و امر به معروف کردی، و از منکر و عداوت نهی نمودی، و اطاعت خدا کردی و نافرمانی وی ننمودی، و به خدا و ریسمان او چنگ زدی تا وی را راضی نمودی، و از وی در خوف و خشیت بوده نظاره گر او بودی، و او را اجابت نمودی، و سنت‌های نیکو به وجود آوردی، و آتش‌های فتنه را خاموش نمودی، و دعوت به هدایت و استقامت کردی، و راههای ثواب و حق را روشن و واضح گردانیدی، و در راه خدا به حق جهاد نمودی، و فرمانبردار خداوند، و پیرو جدت محمد بن عبدالله بودی، و شنوای کلام پدرت علی بودی، و پیشی گیرنده به (انجام) سفارش برادرت امام حسن بودی، و رفعت دهنده پایه شرافت دین، و خوار و سرکوب کننده طغیان، و کوبنده سرکشان، و خیر خواه و

نصیحتگر اُمت بودی، در هنگامی که در شدائدِ مرگ دست و پا می‌زدی، و مبارزه کننده با فاسقان بودی، و قیام کننده با خُجج و براهین الهی، و ترخّم کننده بر اسلام و مسلمین بودی، یاری گرِ حق بودی، در هنگام بلاء، شکیبیا و صابر، حافظ و مراقب دین، و مدافع حریم آئین بودی، (طریق) هدایت را حفظ نموده یاری می‌نمودی، عدل و داد را گسترش داده و وسعت می‌بخشیدی، دین و آئین الهی را یاری نموده آشکار می‌نمودی، یاوه گویان را (از ادامه راه) بازداشته جلوگیری می‌کردی، حق ضعیف را از قوی باز می‌ستاندی، در قضاوت و داوری بین ضعیف و قوی برابر حکم می‌نمودی، تو بهار سر سبز یتیمان بودی، نگاهبان و حافظ مردم بودی، مایه عزت و سرافرازی اسلام، معدن احکام الهی، هم پیمان نیکی و احسان بودی، پوینده طریقه جدّ و پدرت و در سفارشات و وصایا همسان برادرت بودی، وفادار به پیمانها، دارای سجایای پسندیده، و با جود و گرم آشکار بودی، شب زنده دار (به عبادت) در دل شبهای تاریک، معتدل و میانه رو در روشها، با سجایا و اخلاق کریمانه، دارای سوابق با عظمت وارزشمند، دارای نَسَبِ شریف، و حَسَبِ والا، با درجات و رتبه‌های رفیع و عالی، مناقب و فضائل بسیار، سیرشتهای و طبیعتهای مورد ستایش، و با عطایا و مواهب بزرگ بودی، حلیم و صبور، هدایت شده، بازگشت کننده به سوی خدا، با جود و سخاوت -دانا- توانا و قاطع، پیشوای شهید، بسیار نالان و گریان در پیشگاه خداوند، محبوب و با هیبت بودی، تو برای پیامبر که درود خدا بر او و آل او باد فرزند، و برای قرآن پشتوانه، و برای اُمت اسلام بازوی توانا، و در طاعت حق کوشا بودی، تو حافظ عهد و پیمان الهی، دوری کننده از طُرُقِ فاسقان بودی، تو آنچه در توان داشتی (برای اِعلاءِ کلمه حق) بذل نمودی، دارای رکوع و سجود طولانی بودی، تو مانند کسی که از دنیا رخت برخواهد بست از آن روگردان بودی، و مانند کسانی که از دنیا در وحشت و هراس پسر می‌برند به آن نگاه می‌کردی، آرزوهایت از (تعلق به) دنیا بازداشته شده، و همت و کوششات از زیور دنیا رو گردانده بود، دیدگانت از بهجت و سرور دنیا بر بسته، واشتیاق و

میل‌ات به آخرت شهره آفاق است، تا آنکه جور و ستم دست تعدی دراز نمود، و ظلم و سرکشی نقاب از چهره برکشید، و ضلالت و گمراهی پیروان خویش را فرا خواند، با آنکه تو در حَرَمِ جدّت متوطن بودی، و از ستمکاران فاصله گرفته بودی، و مُلازمِ منزل و محرابِ عبادت بوده، و از لذّتها و شهوات دنیوی کناره گیر بودی، و بر حسب طاقت و توان‌ات مُنکَر را با قلب و زبانت انکار می‌نمودی، پس از آن علم و دانشات اقتضای انکار آشکار نمود، و بر تو لازم گشت با بدکاران رویا روی جهاد کنی، بنابراین در میان فرزندان و خانواده ات، و پیروان و دوستانات روانه شدی، و حقّ و برهان را آشکار نمودی، و با حکمت و پند و اندرز نیکو (مردم را) به سوی خدا فرا خواندی، و به برپاداری حدودِ الهی، و طاعتِ معبود امر نمودی، و از پلیدی‌ها و سرکشی نهی فرمودی، ولی آنها به ستم و دشمنی رو یا روی تو قرار گرفتند، پس تو نیز با آنان به جهاد برخاستی پس از آنکه (حقّ را) به آنان گوشزد نمودی، و حجّت را بر آنها مؤکّد فرمودی، ولی عهد و پیمان و بیعت تو را شکستند، و پروردگار تو جدّت را بخشم آوردند و با تو ستیز آغاز کردند، پس تو به جهت زد و خورد و پیکار استوار شدی، و لشکریان فاجر را خورد و آسیا نمودی، و درگرد و غبار نبرد فرو رفتی، و چنان با ذوالفقار جنگیدی، که گویا علی مرتضی هستی، پس چون تورا با قلبی مطمئن، بدون ترس و هراس یافتند، شرور مکر و حيله شان را بر تو برافراشتند و از نیرنگ و فساد با تو قتال نمودند، و آن ملعون لشکریانش را فرمان داد، تا تو را از آب و استفاده آن منع نمودند، و با تو قتال نمودند، و به جنگ و مبارزه با تو شتافتند، و تیرها و خدنگها به سوی تو پرتاب نمودند، و برای استیصال و ناچار نمودن تو دست دراز کردند، و حرمتی برای تو مراعات نکردند، و از هیچ گناهی در مورد تو خودداری ننمودند، چه در کشتن آنها دوستانات را، و چه در غارت اثاثیه خیمه‌هایت، تو در گرد و غبارهای جنگ پیش تاختی، و آزار و اذیت‌های فراوانی تحمل نمودی، آنچنانکه فرشتگان آسمانها از صبر و شکیبایی تو به شگفت آمدند، پس دشمنان از همه طرف به تو هجوم

آوردند، و تو را به سبب زخم‌ها و جراحتهای ناتوان نمودند، و راه خلاص و رفتن بر تو بستند، تا آنکه هیچ یآوری برایت نماند، ولی تو حسابگر (عمل خویش برای خدا) و صبور بودی، از زنان و فرزندان دفاع و حمایت مینمودی، تا آنکه تو را از اسب سواریات سرنگون نمودند، پس با بدن مجروح بر زمین سقوط کردی، در حالی که اسبها تو را با سُم‌های خویش کوبیدند، و سرکشان با شمشیرهای تیزشان بر فرازت شدند، پیشانی تو به عرقِ مرگ مرطوب شد، و دستان چپ و راستت به باز و بسته شدن در حرکت بود، پس گوشه نظری به جانب خیم و حرمت گرداندی، در حالی که از زنان و فرزندان (روگردانده) به خویش مشغول بودی، اسب سواریات با حال نفرت شتافت، شیهه کشان و گریان، به جانب خیمه‌ها رو نمود، پس چون بانوانِ حَرَمِ اسبِ تیز پای تو را خوار و زبون بدیدند، و زین تو را بر او واژگونه یافتند، از پس پرده‌های خیمه خارج شدند، در حالی که گیسوان بر گونه‌ها پراکنده نمودند، بر صورت‌ها طپانچه می‌زدند و نقاب از چهره‌ها افکنده بودند، و به صدای بلند شیون می‌زدند، و از اوج عزت به حضيض ذلت در افتاده بودند، و به سوی قتلگاه تو می‌شتافتند، در همان حال شِمرِ ملعون بر سینه مبارکت نشست، و شمشیر خویش را بر گلویت سیراب می‌نمود، با دستی محاسن شریفیت را در مُشت می‌فشرد، با تیغ آخته‌اش سر از بدنت جدا می‌کرد، تمام اعضا و حواست از حرکت ایستاد، نفسهای مبارکت در سینه پنهان شد، و سر مقدسات بر نیزه بالا رفت، اهل و عیالت چون بردگان به اسیری رفتند، و در غل و زنجیر آهنین بر فراز جهاز شتران در بند شدند، گرمای (آفتاب) نیم روز چهره‌هاشان می‌سوزاند، در صحراها و بیابانها کشیده می‌شدند، دستانشان به گردن‌ها زنجیر شده، در میان بازارها گردانده می‌شدند، ای وای بر این سرکشان گناهکار، چه اینکه باکشتن تو اسلام را کشتند، و نماز و روزه (خدا) را بدون یاور رها نمودند، و سنت‌ها و احکام (دین) را از بین برده شکستند، و پایه‌های ایمان را منهدم نمودند، و آیات قرآن را تحریف کرده، در جنایت و عداوت پیش تاختند، به راستی رسول خدا «که درود خدا بر او و

آل او باد» تنهاماندا! و کتاب خداوند عزوجل متروک گردید، و آنگاه که تو
 مقهور و مغلوب گشتی، حق و حقیقت مورد خیانت واقع شد، و به فقدان
 تو تکبیر خدا و کلمه توحید، حرام و حلال دین، و تنزیل و تأویل قرآن
 جملگی از بین رفت، و پس از تو تغییر و تبدیلی (احکام)، کفر و الحاد و
 بی سرپرستی دین، هوی و هوسها و گمراهیها، فتنهها و باطلها جملگی
 (بر صفحه روزگار) ظاهر شد، پس پیک مرگ نزد قبر جدت رسول خدا
 «که رحمت بی پایان خداوندی بر او و آل او باد» ایستاد، و با اشک ریزان
 خبر مرگ تو را به وی داد، و این گونه گفت: ای رسول خدا ﷺ!
 دخترزاده جوان مردات شهید شد، خاندان و حریمات مباح گردید، پس از
 تو فرزندان ات به اسیری رفتند، و وقایع ناگواری به عترت و خانواده ات وارد
 شد، پس (از شنیدن این خبر) رسول خدا مضطرب و پریشان گردید، و
 قلب هراسناکش بگریست، و فرشتگان و انبیاء (بخاطر مصیبت تو) او را
 تسلیت و تعزیت گفتند، و مادرت زهراء (از اندوه مصیبت تو) دردناک شد،
 و دسته های ملائکه مقربین در آمد و شد بودند، پدرت امیرمؤمنان را
 تعزیت می گفتند، مجالس ماتم و سوگواری برای تو در اعلا علیین بر پا
 شد، و حورالعین به جهت تو به سر و صورت زدند، (در عزای تو) آسمان
 و ساکنانش، بهشتها و نگهبانانش، کوهها و کوهپایهها، دریاها و ماهیان،
 فردوسها و جوانانش، خانه کعبه و مقام ابراهیم، و مشعرالحرام، و حل و
 حرم جملگی گریستند، بار خدایا! به حرمت این مکان رفیع، بر محمد و
 آل او رحمت فرست، و مرا در زمره آنان محشور فرما، و به شفاعت و
 وساطت آنها مرا داخل بهشت گردان، بار خدایا! من به تو توسل می جویم
 ای سریع ترین حسابگران، و ای بخشنده ترین کریمان، و ای فرمانروای
 حاکمان، به (حق) محمد آخرین پیامبران، و فرستاده تو به سوی تمام
 جهانها، و به (حق) برادرش و پسر عمویش آن بلند پیشانی میان پُر، آن
 دانشمند عالی مرتبه، یعنی علی فرمانروای مؤمنان، و به (حق) فاطمه سرور
 بانوان جهانیان، و به (حق) حسن مجتبی که پاک و مبرا و پناهگاه متقین
 است، و به (حق) ابی عبدالله الحسین گرامی ترین شهداء، و به (حق)

فرزندانِ مقتولش، و خانوادهِ مظلومش. و به (حق) علی بن الحسین زیورِ
 عابدان، و به محمد بن علی قبله توبه کنندگان، و جعفر بن محمد
 راستگوترینِ صادقان، و موسی بن جعفر آشکار کننده دلائل و براهین، و
 علی بن موسی یاورِ دین، و محمد بن علی اُسوه و الگویی هدایت
 شوندگان، و علی بن محمد زاهدترینِ پارسایان، و حسن بن علی وارثِ
 جانشینان، و حُجَّتِ خدا بر تمامِ آفریدگان، اینکه درود فرستی بر محمد و
 آل او، آن راستگویانِ نیکوکار، همان آلِ طه و یس، و اینکه مرا در قیامت
 از کسانی قرار دهی که (از عذابِ تو) ایمن و با آرامشِ خاطر و رستگار و
 مسرور و بشارت یافته‌اند، بار خدایا! (نام) مرا در ژمره مسلمین نگاشته، و
 مرا به صالحین ملحق فرما، و نامِ مرا بر زبانِ اُمتهای آتیه نیکو قرار ده، و
 مرا بر علیه ظالمین یاری ده، و از مکرِ حسودان حفظ فرما، و (نیز) حیلَه
 حیلَه گران را از من برگردان، و دست ستمکاران را از من (دور) نگهدار، و
 بینِ من و آن سرورانِ با میمنت در اعلاعلتین جمع بفرما، همراه با کسانی
 که بر آنها انعام فرمودی یعنی پیامبران، و راستگویانِ در عمل و گفتار و
 شهداء و نیکویان، به رحمتِ ای مهربانترینِ مهربانان، بار خدایا! تورا
 سوگند می‌دهم به حقِ پیامبرِ معصومِ ات، و به حقِ حُکْمِ حتمی و قطعی
 ات، و به حقِ نهی پنهانی ات، و بحقِ این آرامگاهی که (مردم از هر طرف
 به جهت زیارت) بر او گرد می‌آیند، و این امامِ معصومِ مقتولِ مظلوم در
 جانبِ آن تکیه زده، اینکه غم و غصه‌ها را از من برطرف فرمائی، و سُرورِ
 قضا و قَدَرِ حتمی را از من برگردانی، و مرا از آتش که دارای بادهای
 سوزان است پناه دهی (و نگاهداری)، بار خدایا! مرا با نعمت خود بیوشان
 (یا بزرگ گردان)، و به عطایای خود راضی و خوشحال فرما، و به جود و
 کَرَمَتِ مرا بیوشان، و از مکر و انتقام خود دورم ساز، بار خدایا مرا از
 لغزش و خطا حفظ فرما، و در گفتار و کردار به راه صحیح هدایت فرما، و
 در مدتِ زندگی‌ام وسعت ده، و مرا از دردها و بیماریها عافیت بخش، و
 مرا به موالی و سرورانم برسانوبه فضل (و کَرَم) خویش مرا به بالاترین
 آرزوها نائل فرما، بار خدایا بر محمد و آل او رحمت فرست و توبه مرا

قبول فرما، و بر اشکِ چشم ترخّم نما، و لغزش مرا چشم پوشی فرما، و
خُزن و اندوه مرا زائل کن، و گناهم را بر من ببخشای، و خاندان و نسل مرا
برایم اصلاح فرما، بار خدایا در این مشهدِ والامقام و در این محلّ گرامی،
برایم وامگذار گناهی را مگر آنکه ببخشی، و نه عیبی را مگر آنکه
مستورنمایی، و نه غم و غصّه ای را مگر برطرف فرمایی، و نه رزقی را
مگر گسترش دهی، و نه قدر و منزلتی را مگر باقی بداری، و نه فسادی را
مگر اصلاح فرمایی، و نه آرزویی را مگر نائل کنی، و نه دعایی را مگر
اجابت فرمایی، و نه تنگنایی را مگر بگشایی، و نه امور مُتَشَتّی را مگر
جمع و برقرار نمایی، و نه امری را مگر تمام فرمایی، و نه مالی را مگر
فراوانی بخشی، و نه خُلق و صفتی را مگر نیکو گردانی، و نه انفاقی را
مگر جایگزین فرمایی، و نه حالی را مگر آباد فرمایی، و نه حسودی را مگر
ذلیل نمایی، و نه دشمنی را مگر هلاک گردانی، و نه شری را مگر منع
فرمایی، و نه بیماری را مگر شفا بخشی، و نه (امر) دوری را مگر نزدیک
فرمایی (و در دسترس قرار دهی)، و نه تفرّق و اختلالی را مگر جمع (و
اصلاح) نمایی، و نه خواهشی را مگر عطا فرمایی، بار خدایا! من از تو
درخواست می‌کنم خیر دنیا و ثوابِ آخرت را، بار خدایا! مرا به سبب
حلالیت از حرام مستغنی کن، و به فضل و احسانت از جمیع خلق بی‌نیاز
فرما، بار خدایا! از تو درخواست می‌کنم دانشی مفید، پس از تمام شدن
زیارت، رو به قبله کن و دو رکعت نماز بجای آور به این ترتیب که در
رکعت اول بعد از حمد سوره انبیاء، و در رکعت دوم بعد از حمد سوره
حشر را بخوان و آنگاه در قنوت نماز بگو: هیچ معبودی جز خداوندِ شکیبا
و کریم نیست، هیچ خدایی جز خداوندِ بزرگوار و عظیم نیست، هیچ
معبودی نیست جز خداوندی که پروردگارِ آسمانها و زمینهای هفتگانه و
موجوداتی که در آنها و میان آنها است می‌باشد، (به این توحید معتقدم)
برخلاف دشمنانِ حق، و به جهت تکذیب کسانی که به خداوند شرک
ورزیدند، و (به این توحید معتقدم) بخاطر اعتراف نمودن به ربوبیت او، و
خضوع و خشوع در مقابل عزّت و شرافت وی، (او است خدایی که) اول

است بدون اول، و آخر است تا بی نهایت، به قدرتش بر تمام اشیاء غلبه
 نموده، و به دانش و لطف و مرحمتش در هر چیز نفوذ کرده، عقول بشری
 بر حقیقت بزرگی او مطلع نخواهد شد، و اوهام و خیالات کنه ذات او را
 درک نمی کند، و معانی کیفیت او را هیچ ذهنی تصور نمی تواند کرد، (او
 است) مطلع و آگاه بر باطن اشخاص، و آشنا به تمام امور پنهان، خیانت
 چشمها و پنهانی دلها را خبر دارد، بارخدا یا! تو را گواه می گیرم که
 رسولات علیهم السلام را تصدیق می کنم و به او ایمان دارم، و آگاه به قدر و
 منزلت او هستیم، و به راستی شهادت می دهیم که او است پیامبری که
 حکمت به فضیلت و برتری او سخن راند، و تمامی پیامبران (گذشته)
 بشارت (آمدن) او را دادند، و (مردم را) به گرویدن به دین او دعوت
 نمودند، و بر تصدیق او برانگیختند، چنانچه خودت در قرآن میفرمایی: «او
 پیامبری است که نام وی را در تورات و انجیل خودشان نگاشته می یابند،
 او آنها را به نیکویی امر می کند و از زشتی نهی می فرماید، نعمتهای پاک و
 طیب را بر ایشان حلال و خبائث و پلیدیها را بر آنها حرام و ممنوع
 می گرداند، و سنگینی و مشقت هایی که در ادیان سابق چون زنجیر برگردن
 آنها بود همه را برمی دارد»، پس درود فرست بر محمد فرستاده ات به
 سوی جن و انس، و سرور پیامبران برگزیده، و بر برادرش و پسر عمویش،
 آنانی که هیچ گاه به قدر چشم برهم زدنی به تو شرک نوزیدند، و بر
 فاطمه زهراء سرور تمامی زنان جهانیان، و بر دو آقای جوانان اهل بهشت
 یعنی حسن و حسین، درودی جاویدان و همیشگی، به عدد قطرات بارانها،
 و همگون کوهها و تپه ها، تا آن زمان که درخت «سلام» برگ می دهد، و
 روشنی و تاریکی شبانه روز در رفت و آمدند، و بر خاندان طاهر حسین،
 آن پیشوایان هدایت یافته، آنها که از حریم دین و آیین دفاع نمودند، یعنی
 علی و محمد و جعفر و موسی و علی و محمد و علی و حسن و حضرت
 حجت، آنکه عدل و داد را بر پا می دارد و فرزندی دختر زاده پیامبر است،
 بارخدا یا! از تو درخواست می کنم به حق این امام بزرگوار، گشایشی
 نزدیک را، و صبری نیکو را، و پیروزی توأم با عزت را، و بی نیازی از

خلایق را، و دوام و استمرار در طریق هدایت را، و توفیق را بر آنچه تو دوست داری و رضایت تو در آن است، و روزی‌ای را که وسیع و حلال و پاک، و گوارا و ریزان و خوشگوار، فراوان و برتر و پی‌درپی باشد، بدون هیچ زحمت و مشقتی، و خیالی از هر گونه ممتی از احدی، و (نیز درخواست می‌کنم) تندرستی از هر بلاء و ناخوشی و بیماری را، و شکرگزاری بر هر عافیت و نعمتی را، و هنگامی که مرگ ما فرا رسد بر نیکوترین حال طاعت ما را قبض روح فرمایی، و در حالتی که نگاهبان دستورات تو باشیم، تا آنکه ما را به بهشت‌های پُر نعمت برسانی، به رحمت ای مهربانترین مهربانان، بارخدایا! بر محمد و آل او رحمت فرست، و مرا از دنیا در وحشت و هراس قرار ده و به آخرت انیس فرما، چرا که فقط خوف تو از دنیا وحشت‌زا است، و فقط امید و دلبندی به تو به آخرت انس بخش است، بارالها! حجت و دلیل با تو است نه بر علیه تو، و شکایت و گلایه باید به سوی تو باشد نه از تو، پس بر محمد و آل او درود فرست و مرا بر علیه نفس ستمکار و سرکش خویش، و بر شهوت غالب خودم یاری فرما، و پایان کارم را با عافیت قرار ده، بارخدایا! این کم حیائی من است که (از طرفی) در خانه تو استغفار می‌کنم و (از طرف دیگر) بر مناهی تو پا فشاری می‌ورزم، چنانچه اگر استغفار نکنم با اینکه وسعت حلم تو را آگاهم، این تباه نمودن حق امیدواری است، بارالها! (کثرت) گناهانم مرا از امیدواری به تو مأیوس می‌کند، و آگاهی‌ام به وسعت رحمت تو مرا از ترس و هراس از تو باز می‌دارد، پس بر محمد و آلش رحمت فرما، و امید و دلبندی مرا به خودت پا برجا نما، و ترس و وحشت مرا از خودت تکذیب فرما، و برای من آنچنان باش که به تو حسن ظن دارم، ای بخشنده‌ترین کریمان، بارخدایا! بر محمد و آل او درود فرست و مرا به حفظ (از گناه) مؤید فرما، و زبانم را به حکمت گویا فرما، و مرا از کسانی قرار ده که بر تباهی‌های گذشته خویش نادم و پشیمانند، و بهره خویش را اکنون ناقص و ضایع نکنند، و اهتمام بر روزی فردای خود نمایند، بارالها! غنی آن کسی است که به سبب توبی‌نیازی جوید و به

سوی تو محتاج باشد، و فقیر و درمانده کسی است که از تو (روگردان شده) به جانب مخلوقت بی‌نیازی طلبد، پس رحمت نما بر محمد و آل او، و مرا از خلقِ خودت به سبب خودت بی‌نیاز فرما، و مرا چنان قرارده که هیچگاه دستی جز بسوی تو دراز نکنم، بارالها! بدبخت کسی است که با اینکه توبه و بازگشت فراراه او و رحمت تو پشتیبان او است نا امید شود، اگرچه عمل من ضعیف و سست است لکن امید رحمت تو در من قوی است، پس ضعف عمل مرا در قبال قوت امیدم، بر من ببخشای، بارخدایا! اگر تو چنان دانی که در میان بندگانت از من سنگدل‌تر و پرگناه‌تر نیست، (در عوض) من هم به یقین می‌دانم که هیچ مولا و سرپرستی فضل و عطایش از تو بیشتر نیست، و رحمت و عفویش از تو وسیع‌تر نیست، پس ای کسی که در رحمت و مهربانی یگانه‌ای، ببخشای کسی را که در جرم و گناهش تنها و یگانه نیست، بارخدایا! تو ما را امر فرمودی و ما سرپیچی نمودیم، و ما را بازداشتی ولی ما دست بردناشتیم، ما را یاد آوری فرمودی ولی ما خود را به فراموشی زدیم، ما را بینا فرمودی و ما خود را به کوری زدیم، تو ما را تهدید نمودی ولی ما از حد گذرانندیم، (آری!) این در مقابل احسان تو بر ما پاداش نیکویی نبود.»

فصل هفتم:

آثار و فواید نماز برای فرج حضرت مهدی

عناوین فصل:

- نماز حضرت مهدی عجل الله فرجه در جمکران
- نماز حضرت مهدی عجل الله فرجه در هر مکان
- نمازها و دعاهای نیمه شعبان
- اعمال نیمه شعبان
- نماز و دعاهای شب نیمه شعبان
- نماز و زیارت در نیمه شعبان

نماز حضرت مهدی علیه السلام در جمکران

آنچه در مورد نماز از ائمه معصومین علیهم السلام و رهبران دینی اسلام به مسلمانان منتقل شده با دستوراتی از خداوند و نازل شدن قرآن به پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله بوده که انسان‌ها را به عمل کردن آن ملزم کرده است؛ از این رو هیچ پیامبر و معصومی از طرف خود، نماز خواندن را لازم ندانسته؛ بلکه هرچه هست از جانب خالق یکتا برای مخلوق بوده است؛ چنانچه خداوند در جای جای قرآن کریم به آن اشاره کرده و کسانی که مسلمان هستند باید بدانند نماز خواندن سخن خدا است بر بنده و اگر در فامیل، دوستان و اشخاص کسانی هستند که به این فریضه الهی بی توجه هستند بر آن‌هایی که آگاهی دارند واجب است این نوع افراد را هدایت کنند؛ چنانچه اگر غیر از آن حاصل شود، عواقب و بلاهای زیادی برای همه مسلمانان در بر خواهد داشت و به قول معروف «تر و خشک با هم می سوزند».

خداوند در قرآن کریم می فرماید:

﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ، الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ وَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ، أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ.﴾^۱

۱. سوره بقره، آیه ۲-۵.

«این کتاب بی هیچ شک راهنمای پرهیزکاران است، کسانی که به جهان غیب ایمان آرند و نماز به پا دارند و از هر چه روزیشان کردیم انفاق کنند و آنان که ایمان آرند به آنچه خدای بر پیامبران پیش از تو فرستاد و آنها خود به عالم آخرت یقین دارند، از لطف پروردگار خویش به راه راستند.»

متقین کسانی هستند که هم از نظر اعتقادی استوار و محکم هستند و هم جنبه عملی پیامبران بعد از دعوت مردم به توحید، اولین سفارش آنان دعوت به نماز بوده است؛ از همین رو نماز حضرت مهدی علیه السلام در مسجد مدینه جمکران از جمله نمازهایی است که در فرج ایشان و روا شدن حاجت‌های دنیوی و اخروی انسان‌هایی نهایت تاثیر دارد و نماز حضرت مهدی علیه السلام در جمکران به این شرح است:

۱. دو رکعت اول به نیت نماز تحیت مسجد است که در هر رکعت آن یک مرتبه سوره حمد و هفت مرتبه سوره توحید خوانده می‌شود و در حالت رکوع و سجود هم هفت مرتبه ذکر تکرار می‌شود و بعد از نماز تحیت سجده شروع به خواندن نماز حضرت مهدی علیه السلام می‌کنید که عبارت‌اند از:

۲. دو رکعت نماز به نیت حضرت مهدی علیه السلام خوانده می‌شود به این صورت که سوره حمد را شروع کرده، چون به آیه «إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ» رسیدید یکصد مرتبه تکرار می‌کنید و بعد از آن حمد را خوانده و بعد از پایان حمد سوره توحید را یک بار می‌خوانید و به رکوع رفته، ذکر رکوع را هفت مرتبه پشت سر هم تکرار می‌کنید و ذکر هر کدام از سجده‌ها هفت مرتبه است و در رکعت دوم نیز به همین گونه است، چون نماز به پایان رسید و سلام داده شد، یک بار گفته می‌شود: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» و دنبال تسبیحات حضرت زهرا علیها السلام خوانده می‌شود و بعد از آن سه سجده رفته، یکصد بار بگویید:

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ»

حضرت مهدی علیه السلام می فرماید:

«هر کس این دو رکعت نماز را در این مکان (مسجد مقدس جمکران) بخواند مانند کسی است که دو رکعت نماز در کعبه خوانده باشد.»^۱

نماز حضرت مهدی علیه السلام در هر مکان

نماز حضرت مهدی علیه السلام همان گونه که در مسجد مقدس جمکران خوانده می شود در هر مکان دیگری نیز برای کسانی که موفق به حضور در این مسجد نمی شوند می توانند نماز فرج حضرت مهدی علیه السلام را به جا بیاورند؛ اما با این تفاوت که نماز تحیت مسجد خوانده نمی شود؛ از همین رو نماز حضرت مهدی علیه السلام در هر مکان به این شرح است:

نماز حضرت مهدی علیه السلام دو رکعت است در هر رکعت حمد را یک مرتبه بخوانید و به آیه «إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ» که رسیدید یکصد مرتبه آن را تکرار کنید و بعد از آن حمد را تمام کرده، سوره توحید را یک مرتبه بخوانید و رکوع و سجود را در هر مرتبه هفت مرتبه به جا آورید و بعد از سلام نماز دعای فرج را بخوانید:

«إِلَهِي عَظُمَ الْبَلَاءُ وَبَرِحَ الْخَفَاءُ...»^۲

نمازها و دعاهای نیمه شعبان

هیچ یک از افراد بشر نیست که منکر خدا شود؛ البته در دوره جاهلیت منکر خدا شدن یک امر طبیعی به شمار می رفت؛ ولی در عصر جدید با آنچه طبق عقل و منطق در اصول زندگی انسانها به وجود می آید وجود داشتن خداوند را از طریق نفس کشیدن انسانها، زندگی کردن آنها و آنچه از

۱. ره توشه ماه شعبان، ص ۱۴۹.

۲. همان، ص ۱۴۹.

وجودات زمینی و دریایی به چشم می خورد می توان اثبات کرد؛ از این رو در بحثی که بین دانشمندان دنیا و متفکران به وجود می آید آنچه در کره خاکی وجود دارد به مرور زمان رو به نابودی است و این امر واقعیتی است که برای بشریت به اثبات رسیده است. ادیان و مذاهب مختلف دین خدا را مورد تمسخر قرار داده اند و با بهترین دین اسلام و تشیع مخالفت می کنند؛ ما این همان نکته ای است که انسانها در دوران جاهلیت برای راحت طلبی خود به بهانه های مختلف از دین فاصله می گرفتند. آنچه اهمیت دارد دستورات خداوند و اطاعت از فرمان او است که موجب رستگاری انسان و رضایت خداوند می شود و این امر الهی تحقق پیدا نمی کند مگر برای کسی که از طریق نماز و دعا - که بهترین توشه انسان است - با خداوند پیوند خورده باشد.

امام محمد باقر علیه السلام می فرماید:

«بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ عَلَى الصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَالْحَجِّ وَالصَّوْمِ وَالْوَلَايَةِ.»^۱

«اسلام بر پنج چیز بنا شده است که عبارت اند از: نماز، زکات، حج، روزه و ولایت ائمه معصومین علیهم السلام.»

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید:

«يَا أَسَامَةَ عَلَيْكَ بِالصَّلَاةِ فَإِنَّهَا مِنْ أَفْضَلِ أَعْمَالِ الْعِبَادِ لَأَنَّ الصَّلَاةَ رَأْسُ الدِّينِ وَ عَمُودُهُ وَ ذَرْوُهُ سَنَامُهُ.»^۲

«ای اسامه! تو را به نماز سفارش می کنم که نماز از بالاترین اعمال بندگان است؛ زیرا اساس و اوج بلندی دین است.»

۱. وسایل الشیعه، ج ۱، ص ۷.

۲. مستدرک الوسایل، ج ۳، ص ۹۲؛ ج ۱، ص ۱۸۵.

یکی از آدابی که بین مسلمانان به خصوص شیعیان جزو دستورات الهی به شمار می‌رود، نماز و دعا خواندن در نیمه شعبان است؛ چرا که روز و شب نیمه شعبان زمان بسیار شریفی است و فضیلت‌های آن را می‌توان به چند دسته تقسیم کرد:

۱. از جمله ماه‌هایی است که رزقها و عمرها در آن تقسیم می‌شود.
 ۲. از اوقات زیارت امام حسین علیه السلام است که غیر از فرشتگان یکصد هزار پیامبر آن حضرت را زیارت می‌کنند و این نشانه عظمت این شبها است.
 ۳. از شبهایی است که به زنده نگهداشتن آن تأکید شده و اعمال و عبادات بسیار ارزشمندی در آن وارد شده که می‌توان گفت: حتی در هیچ شبی به خصوص از شب‌های قدر یا غیر از آن یا بیشتر از آن توصیه نشده است.
 ۴. شب میلاد حضرت مهدی علیه السلام است که گیتی را از عدالت پر کرده، زمین را پاک می‌نماید و در تمام زمین‌های دینی و دنیا حاکمیت دارد.
- امام محمد باقر علیه السلام می‌فرماید:

«شب نیمه شعبان افضل شب‌ها بعد از شب قدر است. خداوند فضل خود را به بندگان خود در آن شب می‌بخشد و آنها را به رحمت و کرمش می‌آمرزد و خداوند قسم یاد کرده است به ذات اقدس خود که سائلی را در آن شب از درگاهش دست خالی برنگرداند، مادامی که کار گناهی نکند و آن شب را خداوند برای ما قرار داده در مقابل شب قدری که برای پیغمبرش قرار داده است.»

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در مورد شب نیمه شعبان به عایشه می‌فرماید:

«امشب شب نیمه شعبان است و در آن روزی‌ها قسمت و اجل‌ها نوشته می‌شود و حج‌کنندگان تعیین می‌گردند، پس سعی و کوشش کنید در آن شب به سوی خداوند سبحان و تقرب جوید.»^۱

۱. ره توشه ماه شعبان، ص ۳۲.

عمال نیمه شعبان

آنچه مسلمانان و شیعیان به دست آورده‌اند و سبب پیشرفت، بزرگی و فتخارشان نزد خداوند شده، همه را مدیون پیامبر اکرم | هستند. پیامبر اکرم | با طاعت از خداوند تمامی دستورات الهی را به طور کامل در اختیار بندگانشان خدا قرار داده و در ارشاد آنها کوتاهی نکرده است. طبق آنچه در راه خدا برای رضای او انجام داده به عنوان سنت نزد ایشان و اهل بیتشان لقب گرفت که نمونه بارز آن ارتباط با خالق از طریق به جا آوردن نماز و عبادت است؛ از همین رو اعمال نیمه شعبان جزو مواردی است که پیامبر اکرم ﷺ و معصومین علیهم السلام انسان‌ها را به آن سفارش کرده‌اند.

مرحوم میرزا ملکی تبریزی می‌گوید:

اولین کاری که سالک باید در این شب انجام بدهد این است که از لذت و آسایش دنیا در این شب چشم پوشی نماید، آن گاه برای استفاده بیشتر از آن و تصحیح اعمال خود فرض کند که شب خداحافظی او با این دنیا و تمام اعمال بوده و فردای آن روز قیامت است؛ لذا قبل از فرا رسیدن شب باید عملی را که در آن می‌خواهد انجام بدهد مشخص نماید و اگر دو عمل در فضیلت یکسان بود اعمال سخت‌تر را انتخاب کند:

۱. غسل کردن که باعث تخفیف گناهان می‌شود.

۲. احیای آن شب به نماز و دعا و استغفار، چنانچه امام سجاده علیه السلام این

شب را به احیا می‌گذرانند و می‌فرمودند:

«هر کس این شب را احیا بگیرد، دل او روزی که دل‌ها می‌میرند، نمی‌میرد.»

۳. زیارت مرقد مطهر امام حسین علیه السلام که جزو افضل عمل‌های شب نیمه

شعبان است و سبب آمرزش گناهان می‌شود؛ لذا کسانی که در مکان دور هستند می‌توانند زیارت عاشورا بخوانند و حداقل زیارت آن حضرت این است که به بامی بروند و به جانب راست و چپ نگاه کنند، سپس سر به

جانب آسمان کرده، بگویند:

«السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.»

و این زیارت در هر جا و هر وقت نیکو است و پاداش عظیمی بر آن مترتب است. امید است که ثواب حج و عمره برای او نوشته شود.

۴. خواندن دعایی که شیخ و سید نقل کرده‌اند و به منزله زیارت حضرت مهدی علیه السلام است:

«اللَّهُمَّ بِحَقِّ لَيْلَتِنَا...»^۱

۵. اسماعیل بن فضل هاشمی می‌گوید: امام صادق علیه السلام این دعا را به من تعلیم داد که آن را در شب نیمه شعبان بخوانم:

«اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ...»^۲

۶. دعای پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در این شب و اوقات دیگر است:

«اللَّهُمَّ اقْسِمْ لَنَا...»^۳

۷. خواندن دعای کمیل در ورود به این شب.

حضرت علی علیه السلام به کمیل بن زیاد که از خواص اصحاب آن حضرت بود می‌فرماید:

«هر شب جمعه و شب نیمه شعبان و برای محفوظ ماندن از شر دشمنان و گشوده شدن درهای روزی و آمرزش گناهان دعا را بخوان.»

کمیل بن زیاد می‌گوید:

با مولایم امیرالمؤمنین علی علیه السلام در مسجد کوفه نشسته بودم، عده‌ای از اصحاب آن حضرت نیز همراه او بودند، یکی از آنان گفت: معنی این آیه «فِيهَا يُفَرَّقُ

۱. کلیات مفاتیح الجنان، اعمال نیمه شعبان.

۲. همان.

۳. همان.

کُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٌ» در آن شب هر چیزی با حکمت مشخص و معین چیست؟
حضرت علی علیه السلام فرمودند:

«منظور نیمه شعبان است، سوگند به کسی که جان علی به دست او است! بنده‌ای نیست مگر اینکه تمام خیر و شری که به او می‌رسد در شب نیمه شعبان برایش قسمت می‌شود و این خیر و شرها از شب نیمه شعبان تا شب نیمه شعبان سال بعد به او می‌رسد و بنده‌ای که شب را زنده دارد و با دعای کمیل به درگاه خدا دعا نماید، دعای او اجابت می‌شود.»

وقتی حضرت علی علیه السلام بازگشت، به دیدار او رفتم، حضرت فرمود:
چرا آمدی؟ گفتم: برای دعا. حضرت فرمود:

بنشین کمیل! اگر این دعا را حفظ کنی و در شب‌های جمعه یا ماهی یک بار یا سالی یک بار یا در تمام عمر یک بار با آن دعا کنی باعث کفایت یاری رزق و آمرزش تو خواهد شد، کمیل به خاطر این که مدتی طولانی با ما بوده‌ای باید آنچه را که خواستی به تو بدهیم، سپس بنویسی:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ.»

سالک باید این دعا را با حضور قلب بخواند تا بداند چه می‌گوید و چیزهایی را که با حال خود سازگار نیست نباید بگوید و موقعی که می‌گوید: پروردگار و آقایم و مولایم! فرض کن عذابت را تحمل کردم جدایی‌ات را چگونه تحمل کنم؟ سعی کند در این ادعا که جدایی از پروردگارش از عذاب جهنم برایش سخت‌تر است راستگو باشد و راضی نشود در چنین حالی به خدایی که عالم به نهان است دروغ بگوید و با این عمل حکومت خدا را سبک بشمارد، کسی که می‌خواهد در این دعا راستگو باشد باید معنی وصل شدن به خدا را بداند تا بتواند ادعا کند که جدا شدن از این نعمت و سرور برای او سخت‌تر از عذاب خدا است. درباره ماهیت هر چیزی که در دعا و مناجاتش از خدا می‌خواهد فکر کند تا دعایش مناجاتی واقعی باشد و

طوری نباشد که معنای دعایی را که می‌خواند نداند و از دعایش غافل نشود. کسی که در مناجات خود غافل باشد و فراموش کند که چه می‌خواهد و چه کسی را صدا می‌زند خطر بزرگی او را تهدید می‌کند. حضرت علی علیه السلام این دعا را در چنین شبی در سجده نماز می‌خواند.

۸. در این شب صد مرتبه ذکر «سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ» را بگویید تا خداوند تعالی گناهان گذشته شما را بیامرزد و حاجت‌های دنیا و آخرت شما را بر آورده کند.

۹. صد رکعت نماز در این شب خوانده شود.

۱۰. دو رکعت نماز به همراه دعای «یا مَنْ إِلَيْهِ مَلْجَأٌ...» خوانده شود.

۱۱. چهار رکعت نماز به همراه دعای «اللَّهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ فَاقِرٌ...» و با

خواندن دعای شعبانیه خداوند را ملاقات کند.

نماز و دعاهای شب نیمه شعبان

یکی دیگر از نمازهای شب پانزدهم ماه شعبان میان مغرب و عشا است که باید در چهار رکعت خوانده شود و در هر رکعت یک مرتبه حمد و ده مرتبه قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ بخواند و بعد از نماز ۱۰ مرتبه بگوید: یا رَبِّ تَبَّ عَلَيْنَا و ۲۱ مرتبه سوره توحید را بخواند و ۱۰ مرتبه بگوید:

«سُبْحَانَ الَّذِي يُخَيِّبُ الْمَوْتَى وَيُمِيتُ الْأَحْيَاءِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.»

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می‌فرماید:

«کسی که این نماز را به جا آورد خداوند دعایش را مستجاب و حوائج دنیا و آخرت او را برآورده می‌سازد و نامه عملش را به دست راستش خواهد داد و تا سال آینده در حفظ و حمایت خداوند خواهد بود.»^۱

از امام صادق علیه السلام سؤال شد: بهترین دعاها در این شب کدام است؟ امام صادق علیه السلام فرمود:

هرگاه نماز عشا را به جا آوردی بعد از آن دو رکعت نماز بخوان و در رکعت اول حمد و سوره کافرون و در رکعت دوم حمد و سوره توحید را بخوان و پس از سلام نماز این چنین دعا کن:

۱. ۳۳ مرتبه بگو: «سُبْحَانَ اللَّهِ»

۲. ۳۳ مرتبه بگو: «الْحَمْدُ لِلَّهِ»

۳. ۳۴ مرتبه بگو: «اللَّهُ أَكْبَرُ»

سپس این دعا را بخوان:

«يَا مَنْ إِلَيْهِ مَلَجًا الْعِبَادِ فِي الْمُهَمَّاتِ وَإِلَيْهِ يَفْزَعُ الْخَلْقُ فِي الْمُلِمَّاتِ يَا
عَالِمَ الْجَهْرِ وَالْخَفِيَّاتِ يَا مَنْ لَا تَخْفَى عَلَيْهِ خَوَاطِرُ الْأَوْهَامِ وَتَصَرُّفُ
الْخَطَرَاتِ يَا رَبَّ الْخَلَائِقِ وَالْبَرِيَّاتِ يَا مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ الْأَرْضِينَ وَالْ
السَّمَوَاتِ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أُمَّتُ إِلَيْكَ بِلا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ اجْعَلْنِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ مِمَّنْ نَظَرْتَ إِلَيْهِ فَرَحِمْتَهُ وَسَمِعْتَ دُعَاءَهُ
فَأَجَبْتَهُ وَعَلِمْتَ اسْتِقَالَتهُ فَأَقَلْتَهُ وَتَجَاوَزْتَ عَنْ سَالِفِ خَطِيئَتِهِ وَعَظِيمِ
جَرِيرَتِهِ فَقَدْ اسْتَجَبْتَ بِي مِنْ ذُنُوبِي وَلَبَّاتُ إِلَيْكَ فِي سِتْرِ عُيُوبِي.
اللَّهُمَّ فَجِدْ عَلَيَّ بِكَرَمِكَ وَفَضْلِكَ وَاحْطُطْ خَطَايَايَ بِعِلْمِكَ وَعَفْوِكَ
وَ تَغَمَّدَنِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ بِسَابِغِ كَرَامَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ أَوْلِيَائِكَ
الَّذِينَ اجْتَبَيْتَهُمْ لَطَاعَتِكَ وَاخْتَرْتَهُمْ لِعِبَادَتِكَ وَجَعَلْتَهُمْ خَالِصَتِكَ وَ
صَفْوَتِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ سَعَدَ جَدُّهُ وَتَوَقَّرَ مِنَ الْخَيْرَاتِ حَظُّهُ وَ
اجْعَلْنِي مِمَّنْ سَلِمَ فَنِعْمٍ وَفَازَ فَنِيمٍ وَاكْفَى شَرًّا مَا أَسْلَفْتُ وَاعْصِمْنِي مِنَ
الْأَزْدِيَادِ فِي مَعْصِيَتِكَ وَحَبَّبْ إِلَيَّ طَاعَتِكَ وَ مَا يُقَرِّبُنِي مِنْكَ وَ يُزِلُّنِي
عِنْدَكَ سَيِّدِي إِلَيْكَ يَلْجَأُ الْهَارِبُ وَمِنْكَ يَلْتَمِسُ الطَّالِبُ وَعَلَى

كَرَمِكَ يُعَوَّلُ الْمُسْتَقِيلُ التَّائِبُ أَدْبَتَ عِبَادِكَ بِالتَّكْرُمِ وَأَنْتَ أَكْرَمُ
 الْأَكْرَمِينَ وَأَمَرْتَ بِالْعَفْوِ عِبَادِكَ وَأَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ فَلَا تَحْرِمْنِي
 مَا رَجَوْتُ مِنْ كَرَمِكَ وَلَا تُؤَيِّسْنِي مِنْ سَابِغِ نِعْمِكَ وَلَا تُخَيِّبْنِي مِنْ
 جَزِيلِ قِسْمِكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِي جَنَّةٍ مِنْ شَرَارِ
 بَرِيَّتِكَ رَبِّ إِنْ لَمْ أَكُنْ مِنْ أَهْلِ ذَلِكَ فَأَنْتَ أَهْلُ الْكَرَمِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ
 وَجُدْ عَلَيَّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ لَا بِمَا اسْتَحِقُّهُ فَقَدْ حَسَنَ ظَنِّي بِكَ وَتَحَقَّقَ
 رَجَائِي لَكَ وَعَلِقْتُ نَفْسِي بِكَرَمِكَ فَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَأَكْرَمُ
 الْأَكْرَمِينَ اللَّهُمَّ وَاخْصُصْنِي مِنْ كَرَمِكَ بِجَزِيلِ قِسْمِكَ وَأَعُوذُ بِعَفْوِكَ
 مِنْ عَقُوبَتِكَ وَاغْفِرْ لِي الذَّنْبَ الَّذِي يَغِيبُ عَلَيَّ الْخَلْقَ وَيُضَيِّقُ عَلَيَّ
 الرِّزْقَ حَتَّى أَقُومَ بِصَالِحِ رِضَاكَ وَأَنْعَمَ بِجَزِيلِ عَطَائِكَ وَأَسْعَدَ بِسَابِغِ
 نِعْمَائِكَ فَقَدْ لُدْتُ بِحَرَمِكَ وَتَعَرَّضْتُ لِكَرَمِكَ وَاسْتَعَدْتُ بِعَفْوِكَ مِنْ
 عَقُوبَتِكَ وَبِعِلْمِكَ مِنْ غَضَبِكَ فَجُدْ بِمَا سَأَلْتُكَ وَأَنْبِلْ مَا التَّمَسْتُ
 مِنْكَ أَسْأَلُكَ بِكَ لَا بِشَيْءٍ هُوَ أَعْظَمُ مِنْكَ.

پس از دعا در سجده چنین بگو:

۱. ۲۰ مرتبه بگو: «یا رَبِّ»

۲. ۷ مرتبه بگو: «یا اللَّهُ»

۳. ۷ مرتبه بگو: «لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»

۴. ۱۰ مرتبه بگو: «لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»

۵. سپس بر پیامبر و آل او صلوات بفرست و حاجت‌های خود را طلب کن.
 امام صادق علیه السلام می‌فرماید:

«پس قسم به خدا! اگر به عدد قطرات باران حاجت بخواهی خداوند به
 فضل و کرم خود برآورده می‌کند.»

همچنین می‌فرماید:

هر گاه شب نیمه شعبان شد چهار رکعت نماز دو رکعتی به جای آور، در هر رکعت بعد از حمد یکصد مرتبه سوره توحید را بخوان و پس از نماز این دعا را بخوان:

«اللَّهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ فَقِيرٌ وَمِنْ عَذَابِكَ خَائِفٌ مُسْتَجِيرٌ اللَّهُمَّ لَا تُبَدِّلْ
إِسْمِي وَلَا تُغَيِّرْ جِسْمِي وَلَا تَجْهَدْ بِلَائِي وَلَا تُشْمِتْ بِي أَعْدَائِي أَعُوذُ
بِعَفْوِكَ مِنْ عِقَابِكَ وَأَعُوذُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ
سَخَطِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ وَ
فَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ.»^۱

پیامبر اکرم ﷺ می فرماید:

«شب نیمه شعبان در خواب بودم که جبرئیل آمد و گفت: محمدا! چرا در این شب خوابیده‌ای؟ گفتم: جبرئیل! مگر امشب چه شبی است؟ گفت: شب نیمه شعبان است. محمد ﷺ! برخیز. آن گاه مرا بلند کرد و به بقعه ای برد، سپس گفت:

سرت را بلند کن؛ زیرا نیمه شعبان شبی است که درهای آسمان باز می شود و عبارات اند از:

۱. در «رحمت» ۲. در «رضوان» ۳. در «مغفرت» ۴. در «فضل» ۵. در «توبه» ۶. در «نعمت» ۷. در «جود» ۸. در «احسان».

خداوند به عدد موها و پشم‌های گاو و گوسفندان مردم را از آتش جهنم آزاد می کند، زمان مرگ را در آن ثبت کرده و به مدت یک سال روزی‌ها را تقسیم می کند و هر چه را که در تمام سال اتفاق می افتد فرو می فرستد.

ای محمد ﷺ! کسی که این شب را با گفتن «اللَّهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَ اللَّهِ وَ لَا إِلَهَ

إِلَّا اللَّهُ» و دعا و نماز و قرآن خواندن و انجام اعمال مستحب و استغفار کردن زنده نگه دارد، بهشت منزل و استراحتگاه او خواهد بود و گناهان گذشته و آینده اش بخشیده می شود.

ای محمد ﷺ! کسی که در این شب یکصد رکعت نماز به جای آورد و در هر رکعت حمد را یک بار و توحید را ده بار بخواند و بعد از فراغت از نماز ده بار آیه الکرسی و ده بار سوره حمد بخواند و یکصد بار «سُبْحَانَ اللَّهِ» بگوید؛ خداوند صد گناه کبیره از او را که باعث هلاکت و ورود او در آتش است می بخشد و در مقابل هر سوره و تسبیحی کاخی در بهشت به او عنایت می کند و توانایی شفاعت صد نفر از بستگانش را به وی می دهد و او را در ثواب شهدا شریک می کند و آنچه به روزه داران این ماه و عبادت کنندگان این شب می دهد به او نیز عنایت می کند بدون اینکه پاداش آنها را کم کند.

پس این شب را زنده بدار و شب زنده داری و نزدیکی به خدا با عمل در این شب را به امت دستور بده؛ زیرا شب شیرینی است من در حالی نزدت آمدم که تمام فرشته ها در آسمان پاهایشان را جفت کرده اند، عده ای تسبیح می گویند و عده ای در رکوع و عده ای در سجود هستند و گروهی ذکر می گویند، شبی است که کسی دعا نمی کند مگر اینکه حاجتش روا می شود و کسی درخواست مغفرت و بخشش نمی کند مگر این که بخشیده می شود و کسی که از خیر این شب محروم شود از خیر بزرگی محروم شده است.»
پیامبر اکرم ﷺ می فرماید:

«کسی که این نماز را در این شب به جای آورد خداوند هفتاد نگاه رحمت به او می کند و با هر نگاه هفتاد خواسته او را بر آورده می کند که کرچک ترین آنها بخشیدن گناه است و اگر بدبخت باشد و سعادت نخواهد خداوند او را سعادت مند می کند و خداوند هر چه را بخواهد محو و ثبت می کند و حوادث عالم را به خواسته خود تغییر می دهد و اصل

کتاب (آفرینش) نزد او است و اگر پدر و مادرش اهل آتش باشند و چیزی را شریک خدا ندانسته باشند از آتش خارج می‌شوند، کسی که این نماز را بخواند هر حاجتی را که بخواهد خداوند بر آورده می‌نماید و چیزهایی را که نه چشمی دیده و نه گوشی شنیده برای او در بهشت آماده می‌کند. سوگند به کسی که من را به حق به پیامبری برانگیخت! کسی که به خاطر خدا این نماز را به جای آورد خداوند بهره‌ای از پاداش تمام کسانی که خدا را در این شب عبادت کرده‌اند به او عنایت می‌کند و به نویسندگان بزرگوار اعمال امر می‌کند که برای او نیکی نوشته، گناهان او را پاک کنند تا جایی که گناهی نماند و تا زمانی که جای خود را در بهشت نبیند از دنیا نمی‌رود و خداوند فرشتگانی می‌فرستد تا با او مصافحه نموده، به او سلام کنند و در روز قیامت با افراد بزرگوار و خوبی خواهد بود و اگر قبل از پایان سال بمیرد شهید است و می‌تواند هفتاد هزار نفر از یکتا پرستان را شفاعت نماید؛ بنابراین کسی در برخاستن برای عبادت در این شب سستی نمی‌کند مگر آدم بدبخت»^۱

پیامبر اکرم ﷺ می‌فرماید:

«کسی که شب نیمه شعبان صد رکعت نماز به جا آورد (دو رکعتی) که بعد از حمد هزار بار قل هو الله احد بخواند روزی که قلب‌ها می‌میرد قلب او نخواهد مرد و از دنیا نمی‌رود تا زمانی که صد فرشته را ببیند که او را از عذاب خدا پناه می‌دهند، سی فرشته از این فرشتگان بهشت را به او مژده می‌دهند، سی فرشته او را از شیطان حفظ می‌کنند، سی فرشته در شب و روز برای او استغفار می‌کنند و ده فرشته دیگر با کسی که با او در افتد می‌جنگند»^۲

۱. همان، ص ۴۹.

۲. همان، ص ۵۷.

نماز و زیارت در نیمه شعبان

زیارت یعنی دیدار و ملاقات و در اصطلاح یعنی حضور در پیشگاه با شرافت ائمه معصومین علیهم السلام و دیدار معنوی و ملاقات روحانی با حجت های الهی؛ زیارت یعنی ایجاد ارتباط و برقرار نمودن پیوند قلبی با امام و پیشوای معصوم؛ یعنی قرار دادن خویش در حوزه استعاذه و استفاضه از امام و تکریم و تجلیل از پیشوایانی که لحظه ای از اندیشه هدایت و ارشاد و تعلیم غفلت نداشته و سراسر عمر پربار خویش را در جهت تعلیم و ارشاد مردم مصرف داشته‌اند. زیارت ملاقات است که از سر محبت و اخلاص صورت گیرد و نتیجه آن همسو شدن، هم جهت شدن و همراه شدن و هماهنگ شدن با عمل و رفتار و شیوه معصومین علیهم السلام خواهد بود.

امام صادق علیه السلام می‌فرماید:

«هر کس در شب نیمه شعبان از اول تا آخر شب در کربلا بماند هزار مرتبه «قل هو الله احد» بخواند و هزار مرتبه استغفار بکند و هزار مرتبه «الْحَمْدُ لِلَّهِ» بگوید و سپس برخیزد و چهار رکعت نماز به جا آورد و در هر رکعت هزار مرتبه آیه الکرسی بخواند، حق تعالی بر او دو ملک موکل گرداند که او را از هر بدی حفظ نمایند و از شر هر شیطان محفوظ دارند و حسنات او را برای او بنویسند و گناهی برای او ننویسند و تا زمانی که با او هستند برای او استغفار کنند.»^۱

کتابنامه

۱. قرآن مجید، خط کیخایی، ترجمه الهی قمشهای، الهادی، چاپ قم ۱۳۸۷.
۲. ره توشه ماه مبارک رمضان، عباس عزیزی، انتشارات نبوغ، چاپ اول، سال ۱۳۷۷.
۳. گنج‌های معنوی، رضا جاهد، انتشارات هاتف، مشهد ۱۳۷۸.
۴. وظایف منتظران، تحقیقات مسجد مقدس جمکران، انتشارات جمکران، سال ۱۳۷۹.
۵. سید رضا حسینی غیائی، مفاتیح الحاجات، انتشارات پیام آزادی، سال ۱۳۸۱.
۶. حسن معینیان، زندگانی چهارده معصوم، انتشارات نبوغ، سال ۱۳۸۰.
۷. بحار الانوار، انتشارات وفا، نویسنده: علامه مجلسی، چاپ بیروت ۱۳۸۴.
۸. تفسیر عیاشی، انتشارات مکتب علمیه اسلامی، نویسنده: محمد بن مسعود بن عیاش سمرقندی، چاپ تهران ۱۳۸۰.
۹. الخصال، انتشارات جامع مدرسین، نویسنده: شیخ صدوق، چاپ قم ۱۳۸۳.
۱۰. روضه الواعظین، انتشارات منشورات الرضی، نویسنده: علامه زین‌المحدثین محمد بن الفتح نیشابوری شهید، چاپ قم ۱۳۸۴.
۱۱. علل الشرایع، انتشارات شریعت، نویسنده: شیخ صدوق، چاپ قم ۱۳۸۵.
۱۲. کشف الغمه فی معرفه الائمه، الغدیر، انتشارات شریعت، علی بن عیسی ابن ابی الفتح الاربلی، چاپ قم ۱۳۷۹.
۱۳. مستدرک سفینه البحار، انتشارات جامع مدرسین قم، نویسنده: شیخ علی نمازی شاهرودی، چاپ قم ۱۳۸۱.

۱۴. مستدرک الوسایل، انتشارات موسسه آل البيت لاحیاء التراث، نویسنده: میرزا حسین نوری، چاپ قم ۱۳۸۲.
۱۵. وسائل الشیعه، انتشارات موسسه آل البيت لاحیاء التراث، نویسنده: حر عاملی، چاپ قم ۱۳۸۳.
۱۶. احتجاج طبرسی، انتشارات دارالنعمان نجف، نویسنده: احمد بن علی طبرسی، چاپ قم ۱۳۸۳.
۱۷. الاختصاص، انتشارات دارالمفید، نویسنده: شیخ مفید، چاپ قم ۱۳۸۳.
۱۸. امالی صدوق، انتشارات البعثه، نویسنده: شیخ صدوق، چاپ قم ۱۳۸۱.
۱۹. امالی مفید، جامع مدرسین قم، نویسنده: شیخ مفید، چاپ قم ۱۳۸۳.
۲۰. عیون اخبار الرضا، ابوجعفر محمد بن علی بن حسین بن بابویه قمی، تحقیق: سید مهدی رحمته حسینی لاجوردی، موسسه اعلمی، بی تا، چاپ بیروت.
۲۱. مناقب ابن شهر آشوب، ابن شهر آشوب مازندرانی، رشیدالدین احمد بن علی السروی، (۵۸۸ هجری)، انتشارات بی تا، چاپ قم.
۲۲. رجال نجاشی، احمد بن علی بن احمد بن احمد نجاشی، (۴۵۰ هجری)، انتشارات بی تا، چاپ قم.
۲۳. سفینه البحار، شیخ عباس قمی، (۱۳۵۹ هجری)، انتشارات بی تا، چاپ تهران.
۲۴. معجم الکبیر، ابوالقاسم سلیمان بن احمد لخمی طبرانی، (۳۶۰ هجری)، تحقیق: حمدی عبدالمجید سفلی، دارالاحیاء التراث العربی، چاپ دوم، (۱۴۰۴ هجری)، چاپ بیروت.
۲۵. نورالثقلین، شیخ عبد علی بن جمعه عروسی حویزی، تحقیق: سید هاشم رسولی محلاتی، موسسه اسماعیلیان، چاپ چهارم، (۱۴۱۲ هجری)، چاپ قم.
۲۶. نزہه الناظر، ابو عبدالله الحسین بن محمد حلوانی، (قرن پنجم)، تحقیق: موسسه امام مهدی رحمته، چاپ اول، (۱۴۰۸ هجری)، چاپ قم.
۲۷. اصول کافی، تحقیق: علی اکبر غفاری، دارصعب و دارالتعارف، چاپ چهارم، (۱۴۰۱ هجری)، چاپ بیروت.
۲۸. احقاق الحق، شهید قاضی نورالله بن سید شریف شوشتری، (۱۰۱۹ هجری)، با

- تعلیقات آیہ اللہ العظمی سید شہاب الدین مرعشی نجفی، کتابخانہ آیہ اللہ مرعشی نجفی، چاپ اول، (۱۴۱۱ ہجری)، چاپ قم.
۲۹. خصائص الحسینیہ، شیخ جعفر شوشتری، ترجمہ ناچہ سعیدی، انتشارات احسن، چاپ قم ۱۳۸۶.
۳۰. کامل الزیارات، جعفر بن محمد بن قولویہ، (۳۶۷ ہجری)، تصحیح امینی، انتشارات بی تا، چاپ نجف.
۳۱. ارشاد القلوب، ابو محمد حسن بن ابی حسن دیلمی، (۷۱۱ ہجری)، موسسہ اعلمی، چاپ چہارم، (۱۳۹۸ ہجری)، چاپ بیروت.
۳۲. مقاتل الطالبین، ابو الفرج اصفہانی، (۳۵۶ ہجری)، انتشارات بی تا، چاپ نجف.
۳۳. نفس المهموم، شیخ عباس قمی، انتشارات بی تا، چاپ قم.
۳۴. اعلام الدین، ابو محمد حسن بن محمد، موسسہ آل الیبت، انتشارات بی تا، چاپ قم.
۳۵. ثواب الاعمال، ابو جعفر محمد بن علی قمی، علی اکبر غفاری، کتابخانہ صدوق، انتشارات بی تا، چاپ تہران.
۳۶. تحف العقول، ابو محمد حسن بن علی حرانی، تحقیق علی اکبر غفاری، دفتر انتشارات اسلامی، چاپ دوم، (۱۴۰۴ ہجری)، قم.
۳۷. دعوات راوندی، ابو الحسن سعید بن عبداللہ راوندی، تحقیق: موسسہ امام ہادی، چاپ اول، (۱۴۰۷ ہجری)، چاپ قم.
۳۸. سردار کربلا، سید عبدالرزاق موسوی المقرم، مترجم: ناصر پاکپور، نشر مولود کعبہ، چاپ پنجم، (۱۴۲۴ ہجری)، چاپ قم.

مسابقه کتاب و کتابخوانی

مخاطبان عزیز در نظر داشته باشند که درج پرسشنامه در این بخش برای ناشر یا مؤلف الزامی جهت برگزاری مسابقه کتابخوانی و اهدای جوایز ایجاد نمی‌کند و صرفاً به منظور تسهیل فعالیت سازمان‌ها، شرکت‌ها، ادارات و مؤسسات فرهنگی و کلیه مراکزی که قصد برگزاری مسابقه کتابخوانی داشته باشند، طراحی و تنظیم گردیده است.

با سلامتی موفقیت برای شاعران

پرسش نامه

- ۱- این سخن از کیست؟ «کسی که مهدی علیه السلام را تکذیب کند کافر است.»
- الف) پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله ب) حضرت علی علیه السلام
 ج) امام حسین علیه السلام د) امام صادق علیه السلام
- ۲- طبق فرموده امام صادق علیه السلام کسی که می‌خواهد از یاران حضرت مهدی علیه السلام باشد باید چه کاری انجام دهد؟
- الف) انتظار کشد ب) با تقوا باشد
 ج) خوش رفتار باشد د) همه موارد
- ۳- حضرت مهدی علیه السلام در کجا به دنیا آمدند؟
- الف) کربلا ب) نجف
 ج) سامرا د) کاظمین
- ۴- مکیمه فاتون چه کسی بود؟
- الف) عمه امام حسن عسکری علیه السلام ب) همسر امام حسن عسکری علیه السلام
 ج) عمه امام علی نقی علیه السلام د) هیچکدام
- ۵- حضرت مهدی علیه السلام در شکم مادرش چه سوره ای را قرائت کردند؟
- الف) سوره حمد ب) سوره توحید
 ج) سوره کوثر د) سوره قدر
- ۶- طبق فرموده امام سجاد علیه السلام چند صفت از پیامبران در حضرت مهدی علیه السلام وجود دارد؟
- الف) پنج صفت ب) شش صفت
 ج) هفت صفت د) هشت صفت
- ۷- عمر حضرت مهدی علیه السلام مانند کدام یک از پیامبران است؟
- الف) حضرت نوح علیه السلام ب) حضرت آدم علیه السلام

(ج) حضرت ابراهیم علیه السلام (د) الف و ب صحیح است

۸- غیبت حضرت مهدی علیه السلام همچون کدام پیامبران است؟

(الف) حضرت موسی علیه السلام (ب) حضرت عیسی علیه السلام

(ج) حضرت یوسف علیه السلام (د) حضرت ابراهیم علیه السلام

۹- غیبت صغری حضرت مهدی علیه السلام چند سال طول کشید؟

(الف) ۴۹ سال (ب) ۵۹ سال

(ج) ۶۹ سال (د) ۷۹ سال

۱۰- طبق فرموده امام حسین علیه السلام حضرت مهدی علیه السلام به چه چیزی شناخته می‌شود؟

(الف) به شناخت حلال و حرام (ب) به اینکه مردم به او نیازمند هستند

(ج) به اینکه او به کسی نیاز ندارد (د) همه موارد

۱۱- طبق فرموده امام رضا علیه السلام لباس حضرت مهدی علیه السلام چگونه است؟

(الف) بلند (ب) سفید

(ج) خشن (د) سیاه

۱۲- طبق فرموده حضرت مهدی علیه السلام کسی که منتظر کمیت ایشان باشد مانند

چه کسی است؟

(الف) مبارزه در راه خدا

(ب) مجاهدی که در راه خدا به خون خویش غلتیده است

(ج) انفاق کننده

(د) دوستدار واقعی

۱۳- طبق فرموده حضرت مهدی علیه السلام چگونه می‌توان از فتنه‌ها در امان بود؟

(الف) تقوا و پرهیزکاری (ب) پرداخت خمس

(ج) پرداخت زکات (د) همه موارد

۱۴- طبق فرموده حضرت مهدی علیه السلام چه چیزی باعث امنیت آسمان است؟

(الف) ماه (ب) ستارگان

(ج) سیاره‌ها (د) خورشید

۱۵- این آیه در کدام سوره قرآن قرار دارد؟ «من از شما چیزی جز محبت

فویشتاوندانم نمی‌خواهم»

الف) سوره شورا، آیه ۲۳

ب) سوره شورا، آیه ۲۴

ج) سوره شورا، آیه ۲۵

د) سوره شورا، آیه ۲۶

۱۶- طبق فرموده امام محمد باقر علیه السلام کسی که دین ندارد چگونه انسانی است؟

الف) ایمان ندارد

ب) ایمانش ضعیف است

ج) تقوا ندارد

د) همه موارد

۱۷- این سفن از کیست؟ «گرامی ترین شخص نزد من کسی است که بیشتر تقیه کند.»

الف) پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله

ب) امام محمد باقر علیه السلام

ج) امام سجاد علیه السلام

د) امام رضا علیه السلام

۱۸- اگر محبت خدا را نشناسیم چه اتفاقی می افتد؟

الف) گمراه می شویم

ب) بی دین می شویم

ج) گناهکار می شویم

د) همه موارد

۱۹- این جمله در کدام دعا آمده است؟ «پر من دشوار است که همه را ببینم اما تو را نبینم.»

الف) دعای توسل

ب) دعای ندبه

ج) دعای کمیل

د) هیچ کدام

۲۰- دعا یعنی چه؟

الف) صدا زدن

ب) مدد خواستن

ج) فریاد کردن

د) الف و ب صحیح است

۲۱- طبق فرموده پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله مریه مومن چیست؟

الف) نماز

ب) روزه

ج) دعا

د) استغفار

۲۲- طبق فرموده پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله ناتوان ترین مردم چه کسانی هستند؟

الف) در دعا کردن ناتوان باشند

ب) صدقه ندهند

ج) نماز نخوانند

د) به ممنوع خود کمک نکنند

۲۳- این سفن از کیست؟ «کسی که به دعا توفیق یابد بدبختی ندارد.»

الف) پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله

ب) حضرت علی علیه السلام

ج) امام رضا علیه السلام

د) امام تقی علیه السلام

۲۴- این سفن از کیست؟ «اگر زمین یک ساعت از مهت فدا فالی بماند اهلش را فرو می برد.»

- الف) پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله
ب) حضرت علی علیه السلام
ج) امام حسن علیه السلام
د) امام حسین علیه السلام

۲۵- این سفن از کیست؟ «کسی که بمیرد و امام زمانش را نشناسد به مرگ جاهلیت مرده است.»

- الف) پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله
ب) حضرت علی علیه السلام
ج) امام محمد باقر علیه السلام
د) امام کاظم علیه السلام

۲۶- این سفن از کیست؟ «مضرت مهدی علیه السلام بین آفریدگان به عدالت رفتار می کند چه نیکوکار باشد و چه بدکار.»

- الف) پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله
ب) حضرت علی علیه السلام
ج) امام محمد باقر علیه السلام
د) امام حسن عسکری علیه السلام

۲۷- این سفن از کیست؟ «انتظار فرج از بالاترین فرجها است.»

- الف) پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله
ب) حضرت علی علیه السلام
ج) امام سجاد علیه السلام
د) امام محمد باقر علیه السلام

۲۸- طبق فرموده پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله به چه وسیله ای منتظر فرج بودن عبادت به شمار می رود؟

- الف) صبر
ب) استقامت
ج) همت و تلاش
د) صبر و استقامت

۲۹- این سفن از کیست؟ «چه نیکو است شکیبایی به همراه انتظار فرج.»

- الف) امام صادق علیه السلام
ب) امام رضا علیه السلام
ج) امام نقی علیه السلام
د) امام تقی علیه السلام

۳۰- از نشانه های ظاهری مضرت مهدی علیه السلام چیست؟

- الف) پیشانی اش نورانی است
ب) بینی اش کشیده است
ج) شکمش صاف است
د) همه موارد

نظرات و پیشنهادات

خواهشمند است نظرات، انتقادات و پیشنهادات خود را مرقوم فرموده و برای ما ارسال نمایید.

به نظرات و پیشنهادات سازنده جوایزی به قید قرعه اهدا خواهد شد.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

قائم آل محمد حضرت مهدی (عج)

لطفاً پس از تکمیل، این قسمت را جدا نموده و برای ما ارسال نمایید.

الف	ب	ج	د		الف	ب	ج	د	
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۱۶	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۱
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۱۷	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۲
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۱۸	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۳
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۱۹	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۴
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۲۰	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۵
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۲۱	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۶
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۲۲	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۷
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۲۳	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۸
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۲۴	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۹
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۲۵	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۱۰
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۲۶	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۱۱
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۲۷	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۱۲
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۲۸	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۱۳
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۲۹	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۱۴
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۳۰	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	- ۱۵

مشخصات شرکت کننده در مسابقه:

نام: نام خانوادگی: نام پدر:
 شماره شناسنامه: استان: شهرستان:
 خیابان: کوچه: پلاک: تلفن:

شرح حال نویسنده

در سال ۱۳۶۱ در شهر مقدس قم دیده به جهان گشود، از همان دوران طفولیت به کارهای فنی و هنری علاقه داشت لذا در جهت نیل به اهداف و علایق خود همراه با تحصیل، دوره‌های تراشکاری، فلزکاری، قالب‌سازی، نقشه‌کشی و کامپیوتر را در مرکز فنی و حرفه‌ای شهید چمران تهران گذراند.

با توجه به علاقه وافر به امور فرهنگی و هنری، اولین اثر خود را در سال ۱۳۷۸ با نگارش کتاب «نیازها و روابط دختران و پسران» آغاز نمود و از همان سال با همت فراوان به همراه جمعی از نویسندگان، ویراستاران و ناشران سراسر کشور به صورت رسمی و جدی در راه رسیدن به اهداف فرهنگی قدم برداشت و در طی حدود ۹ سال مهارت‌های ارزشمندی را در امور نویسندگی و نشر فراگرفت.

با استفاده از روحیه خلاق و نوآوری‌های خود توانست تا سال ۱۳۸۶ بیش از ۲۵ اثر خود را با تیراژهای بالا و پرفروش در بازار عرضه نماید که جمع کتاب‌های دوره‌ای چاپ شده به بیش از ۱۸۶۰۰۰ جلد می‌رسد.

وی از تلاش و تکاپو بازماند و برای دستیابی به اهداف عالی خود، پرورش استعدادها و آموختن تجربه، عزم مسافرت به کشورهای آسیایی نمود.

بالاخره با فعالیت و پشتکار مداوم و خستگی‌ناپذیر و استفاده از تجربیات ارزنده در زمینه‌های گوناگون، در سال ۱۳۸۷ اقدام به بازنویسی، غنی‌سازی و نوآوری «مجموعه کتاب نیازها» نمود و توانست با متد نوین و شیوه‌ای مطلوب «مجموعه کتاب نیازها» را به چاپ رسانده و در اختیار جوانان عزیز و اندیشمند میهن اسلامی مان قرار دهد.

دعای فرج

«اللَّهُمَّ عَظُمَ الْبَلَاءُ وَبَرِحَ الْخَفَاءُ وَانْكَشَفَ الْغِطَاءُ وَضَاقَتِ الْأَرْضُ بِمَا
وَسِعَتِ السَّمَاءُ وَآلِكَ يَا رَبِّ الْمُشْتَكِيِّ وَعَلَيْكَ الْمَعْوَلُ فِي الشَّدِيدِ وَالرَّخَاءِ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الَّذِينَ أَمَرْنَا بِطَاعَتِهِمْ وَعَجَّلِ اللَّهُمَّ فَرَجَهُمْ بِقَاتِنِهِمْ
وَإِظْهِرْ إِغْرَانِرَهُ يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِي يَا عَلِي يَا مُحَمَّدُ أَكْفِيَانِي فَأَكْمَا كَافِيَايَ يَا
مُحَمَّدُ يَا عَلِي يَا عَلِي يَا مُحَمَّدُ أَنْصُرَانِي فَأَكْمَا نَاصِرَايَ يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِي يَا عَلِي يَا
مُحَمَّدُ إِحْفَظَانِي فَأَكْمَا حَافِظَايَ يَا مُوَلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ يَا مُوَلَايَ يَا
صَاحِبَ الزَّمَانِ يَا مُوَلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ الْغُوثَ الْغُوثَ الْغُوثَ أَدْرِكْنِي
أَدْرِكْنِي أَدْرِكْنِي الْأَمَانَ الْأَمَانَ الْأَمَانَ».

«اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيكَ الْحُجَّةَ بْنَ الْحَسَنِ صَلَوَاتُكَ

عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ، فِي هَذِهِ السَّاعَةِ، وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ،

وَلِيًّا وَحَافِظًا، وَقَائِدًا وَبَاصِرًا، وَدَكِيلًا وَعَيْنًا، حَتَّى

تُسْكِنَهُ أَرْضَكَ طَوْعًا، وَتُمَتِّعَهُ فِيهَا طَوِيلًا.»

«خدایا باش برای ولی خود حضرت حجت فرزند امام

حسن عسکری دروودهای تو بر او و بر پدراناش باد در این

ساعت و در هر ساعت یار و مددکار و نگهبان و رهبر و یاور

و راهنما و دیده‌بان تا او را از روی میل و رغبت مردم در

روی زمین سکونت دهی و بهره‌مندش سازی زمانی دراز.»

خدایا چنان کن سرانجام کار
تو خوشنود باشی و ما را سگهار

*Grant that we may become prosperous and
you may be satisfied with us after this life time.*